

Consell Municipal – Actes

ACTA Consell Municipal, sessió de 20 de juliol de 2018.

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia vint de juliol de dos mil divuit, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. tinentes d'Alcaldia, Gerardo Pisarello Prados, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. regidors i les Imes. Sres. regidores, Agustí Colom Cabau, Gala Pin Ferrando, Laura Pérez Castaño, Josep Ma. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Jaume Ciurana i Llevadot, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Jordi Martí i Galbis, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Raimond Blasi i Navarro, Irma Rognoni i Viader, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, , Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Jaume Collboni Cuadrado, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Xavier Mulleras Vinzia, Alberto Villagrasa Gil, Maria Rovira i Torrens, Eulàlia Reguant i Cura, Pere Casas Zarzuela, i els Srs. Gerard Ardanuy i Mata, i Juan José Puigcorbé i Benaiges assistits pel secretari general, Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

La Ima. Sra. Mercedes Vidal Lago assisteix de forma telemàtica a la sessió, i expressarà el seu vot remotament per mitjans electrònics en virtut del que disposen els articles 10.3, 84.2 i la disposició addicional tercera del Reglament Orgànic Municipal, segons redacció donada en la modificació de l'esmentat reglament, aprovada definitivament per acord del Plenari del Consell Municipal de 23 de febrer d'enguany. Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Excusa la seva absència l'Im. Sr. Alberto Fernández Díaz.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i cinc minuts.

Es donen per llegides les actes de la sessió extraordinària i de la sessió ordinària, celebrades el 29 de juny de 2018, l'esborrany de les quals ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i s'aproven.

En començar la sessió ordinària, la Sra. alcaldessa recorda que s'ha retirat el punt 14 de l'ordre del dia.

Part informativa

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. Credencial expedida per la Junta Electoral Central expressiva de la designació de l'Im. Sr. Pere Casas Zarzuela com a regidor d'aquest Ajuntament en substitució, per renúncia, de la Sra. María José Lecha González; i acta de la presa de possessió.
2. Decret de l'Alcaldia, de 25 de juny de 2018, que delega en el Gerent del Districte d'Horta-Guinardó, Sr. Eduard Vicente Gómez, totes les facultats i atribucions assignades al Gerent del Districte de Gràcia, Sr. Pere Camps Harder, en mèrits dels acords d'aprovació de les diferents transferències i decrets de delegació i desconcentració de funcions al seu favor vigents a la data de la signatura del present decret, per tal que els substitueixi durant la seva absència en el període comprès entre el 2 i el 15 de juliol de 2018.
3. Decret de l'Alcaldia, de 28 de juny de 2018, que designa la Sra. Ruth Soto García representant de l'Ajuntament de Barcelona a la Junta General de la societat Port Fòrum Sant Adrià, SL en les reunions de caràcter ordinari i extraordinari, en substitució del Sr. Pedro Rivero Hidalgo i; proposa a l'esmentada Junta General, la seva designació com a membre del Consell d'Administració de l'esmentada Societat.
4. Decret de l'Alcaldia, de 28 de juny de 2018, que nomena el Sr. Javier Edrosa Pérez membre del Consell Municipal del Districte d'Horta-Guinardó.
5. Decret de l'Alcaldia, de 28 de juny de 2018, que nomena el Sr. David Mar Alonso membre del Consell Municipal del Districte d'Horta-Guinardó, en substitució de la Sra. Ariadna Aparicio Baró.
6. Decret de l'Alcaldia, de 28 de juny de 2018, que nomena el Sr. Ricard Farin Sanz membre del Consell Municipal del Districte d'Horta-Guinardó, en substitució del Sr. Raül Barahona i Ferré, amb efectes 30 de juny d'enguany.
7. Decret de l'Alcaldia, de 28 de juny de 2018, que designa l'Im. Sr. Jordi Coronas Martorell patró de la Fundació Barcelona Institute of Technology for the Habitat, en substitució del Sr. Sergi Marcén i López.
8. Decret de l'Alcaldia, de 2 de juliol de 2018, que delega en el gerent del Districte de les Corts, Sr. Joan Cambroneró Fernández, totes les facultats i atribucions assignades al Gerent del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, Sr. Xavier Patón Morales, en mèrits dels acords d'aprovació de les diferents transferències i decrets de delegació i desconcentració de funcions al seu favor vigents a la data de la signatura del present decret, per tal que el substitueixi durant la seva absència en el període comprès entre el 5 i el 13 de juliol de 2018.
9. Decret de l'Alcaldia, de 5 de juliol de 2018, que comunica al Plenari del Consell Municipal, pel seu assabentament, que la presidència del Grup Municipal de la CUP Capgirem Barcelona serà exercida per la Ima. Sra. Eulàlia Reguant i Cura.
10. Decret de l'Alcaldia, de 5 de juliol de 2018, que assigna, de conformitat amb allò disposat a l'article 75.5 de de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases del Règim Local i a l'article 11.2 ROM, a la Ima. Sra. Eulàlia Reguant i Cura el règim de dedicació exclusiva, amb les retribucions establertes a l'acord del Plenari del Consell Municipal del 14 de juliol de 2015 per als Presidents/es de Grup municipal i efectes des del dia 2 de juliol de 2018.

11. Decret de l'Alcaldia, de 5 de juliol de 2018, que designa l'Im. Sr. Juan José Puigcorbé i Benaiges, regidor no adscrit, membre de les Comissions del Consell Municipal següents:

Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports

Comissió d'Economia i Hisenda

Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació i Seguretat i Prevenció

Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat

12. Decret de l'Alcaldia, de 5 de juliol de 2018, que designa com a membres del Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya a les Comissions del Consell Municipal, les persones següents:

- Ima. Sra. Montserrat Benedí i Altés de la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

- Ima. Sra. Trini Capdevila Burniol de la Comissió d'Economia i Hisenda.

- Im. Sr. Jordi Coronas Martorell de la Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació i Seguretat i Prevenció.

- Im. Sr. Jordi Coronas Martorell de la Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat.

I, deixa sense efecte les anteriors designacions de membres del Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya a les Comissions del Consell Municipal.

13. Decret de l'Alcaldia, de 5 de juliol de 2018, que designa la Ima. Sra. Janet Sanz Cid, tinenta d'Alcaldia d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat, vocal de la Comissió d'avaluació i seguiment dels compromisos adoptats en l'Acord polític per a la millora de la qualitat de l'aire a la conurbació de Barcelona en representació de l'Ajuntament de Barcelona, segons el que disposa l'apartat 3.b) de l'acord del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya GOV/129/2017, de 19 de setembre.

14. Decret de l'Alcaldia, de 9 de juliol de 2018, que designa l'Im. Sr. Juan José Puigcorbé i Benaiges, regidor no adscrit, membre de les següents Comissions:

- Comissió no permanent d'estudi que analitzi la situació econòmica actual de Barcelona.

- Comissió d'investigació sobre diferents actuacions de la gestió del període 2011-2015, que han estat o estan subjectes a investigació per part de la fiscalia.

15. Decret de l'Alcaldia, de 12 de juliol de 2018, que proposa a la Junta General de la societat Habitatge Metròpolis Barcelona, SA el nomenament de l'Im. Sr. Eloi Badia Casas i del Sr. Francisco Javier Burón Cuadrado com a membres del Consell d'Administració de l'esmentada Societat.

16. Decret de l'Alcaldia, de 12 de juliol de 2018, que assigna, de conformitat amb allò disposat a l'article 75.5 de de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases del Règim Local i a l'article 11.2 ROM, a l'Im. Sr. Juan José Puigcorbé Benaiges el règim de dedicació parcial en un percentatge del 85%, amb les retribucions establertes a l'acord del Plenari del Consell

Municipal del 14 de juliol de 2015 per als Regidors de l'oposició i efectes des del dia 5 de juliol de 2018.

17. Decret de l'Alcaldia, de 12 de juliol de 2018, que crea la Comissió consultiva per a la declaració del conflicte en l'aplicació de les normes tributàries i defineix la seva composició, funcions i règim jurídic.

18. Decret de l'Alcaldia, de 12 de juliol de 2018, que nomena membres de la Comissió consultiva per a la declaració del conflicte en l'aplicació de les normes tributàries.

b) Mesura de govern

Única. Estratègia sobre canvi demogràfic i envelliment: una ciutat per a tots els cicles de vida (2018-2030).

La Sra. Ortiz defineix la mesura de govern com una estratègia de ciutat sobre canvi demogràfic i envelliment que avalua de quina manera s'han de preparar de cara al futur. Precisa que hi han treballat transversalment durant un any i mig, especialment amb el Consell Assessor de la Gent Gran i amb el Consell Municipal de Benestar Social; indica que han fet un treball de recerca en profunditat i establert un diagnòstic, alhora que també han revisat les polítiques que ja han constatat que tenen un impacte positiu i que, per tant, cal enfortir, però també innovant de cara al futur i avaluant quins canvis convé introduir.

Remarca que acarar el canvi demogràfic és un

dels reptes principals dels governs municipals, i l'estratègia que proposen és la d'una mirada global i anticipatòria davant d'allò que es poden trobar el 2030.

Concreta que un dels fets més notables del canvi demogràfic és l'increment del nombre de persones grans a la ciutat –avui a Barcelona ja hi ha més de vuit-centes persones que superen els cent anys–, i que implica la necessitat de preparar-se per millorar els programes que tenen cura de les persones grans, i que redueixin les desigualtats i impulsin l'autonomia en tots els cicles vitals.

Posa de manifest que l'escenari de futur d'aquesta ciutat serà divers i complex, ja que les persones grans, a mitjà termini, tenen unes expectatives diferents a les d'ara i, per tant, que impliquen una adaptació dels serveis que se'ls ofereixen. Constata que tot això planteja reptes a les ciutats de millora de la qualitat de vida, i la millora i adaptació de les seves polítiques de serveis.

En conseqüència, apunta que els components de l'estratègia que presenten són, en primer lloc, una diagnosi inèdita i una prospectiva demogràfica sobre allò de què disposen avui i allò que es trobaran en les properes dècades a fi de planificar el futur dels serveis; en segon lloc, l'elaboració de mapes per avançar en les superilles socials, que suposen un model més proper que impulsa l'acció comunitària en la cura de les persones. Afegeix que l'estratègia inclou també l'elaboració d'un catàleg de serveis a les persones grans, sistematitzant els recursos dels quals disposen a l'actualitat, que recorda que s'han incrementat d'un 65% els darrers tres anys.

I finalment, comenta que la mesura inclou setanta-set accions concretes dividides en quatre línies estratègiques, la primera de les quals és el dret a la ciutat al llarg de la vida, impulsar serveis públics de cura, lluitar contra l'exclusió laboral, i impulsar l'autonomia i la lluita contra la vulnerabilitat de les persones majors de 65 anys. Indica que una segona línia afecta la convivència intergeneracional en una ciutat amigable; una tercera que ateny a l'envelliment actiu, i el reconeixement de les experiències i les aportacions de les persones grans. I, finalment, una quarta línia que es refereix a la recerca i a la planificació per envers un canvi demogràfic amb equitat.

Conclou, doncs, que proposen elements d'innovació per enfortir determinades polítiques que volen ampliar i, també, canviar a fi de preparar-se per a l'horitzó del 2030.

Fa avinent que el Consell assessor de la Gent Gran valora l'exercici de treball conjunt i en xarxa que s'ha fet, alhora que convidava el conjunt de grups polítics del consistori a assumir un compromís ferm.

Per tant, emplaça els grups a treballar amb visió de futur per preparar la ciutat amb una estratègia que disposarà de comissions de seguiment a fi de poder fer les aportacions que es considerin adients. Insisteix, però, que l'acord polític és essencial per establir uns bons fonaments en la planificació del canvi demogràfic.

La Sra. Fandos agraeix a la Sra. Ortiz la presentació d'aquesta mesura, que té el suport del seu grup. Això no obstant, vol aprofitar per expressar allò que els preocupa, no pas tant de cara al futur, sinó del que s'ha fet fins ara.

Fa notar, d'entrada, que l'informe no esmenta els PIA (Programa Individual d'Atenció) que actualment estan en llista d'espera, divuit mil persones segons dades de l'any passat; i aprofita per recordar al govern que en acabar el mandat anterior van deixar només 1.800 PIA pendents, i que en començar el mandat 2011-2015 se'n van trobar catorze mil.

Apunta, en segon lloc, que el servei d'atenció d'urgències a la vellesa ja disposava el 2014 de 7,2 milions d'euros, i el 2017 de 5,5 milions, xifra que suposa un 24% menys de recursos per a aquest servei que l'anterior govern va augmentar d'un 94%.

Pel que fa als habitatges amb serveis, posa de manifest que actualment s'inverteix un 10% menys que en el mandat anterior.

Remarca que els preocupa especialment, però, el servei de teleassistència. Indica que el 2014 aquest servei disposava de deu milions d'euros –6, milions a l'inici del mandat anterior–, mentre que les dades que els dona el govern posen de manifest que la teleassistència té uns recursos de 8,4 milions d'euros a l'actualitat, tenint en compte a més que s'ha incrementat el nombre de persones ateses. En conseqüència, assegura que no els sorprenen les queixes dels sindicats, atès que la davallada incideix en retallades de sous de les persones que presten el servei.

Afegeix que també els preocupa el programa Vincles, que el govern assegura que és un dels seus grans projectes, i que a dia d'avui ja hauria d'arribar a dues-centes mil persones, però que amb prou feines arriba a un miler.

Per tant, retreu al govern que sempre parli d'augmentos quan la realitat palesa que no és així, tal com confirmen les xifres que ell mateix els proporciona.

La Sra. Barceló també agraeix la presentació d'aquesta mesura i el fet que sigui un document obert per permetre introduir-hi canvis.

Confirma que la mesura té una visió a llarg termini, però creu que seria important mirar més el present ja que les mesures actuals adreçades a la gent gran són força ineficients. Així, diu que els preocupa que hi hagi un 18% de les persones grans a Barcelona que visqui sota el llindar de la pobresa.

Insisteix que no només s'ha de mirar al futur i cal centrar-se en les mesures actuals i les que estan en projecte. En aquest sentit, esmenta les promocions d'habitatges amb serveis per a la gent gran; i recorda que el febrer d'enguany el govern va presentar una mesura al respecte i que tenen divuit habitatges nous d'aquesta modalitat, mentre que a aquestes altures del mandat el pressupost ja està gastat.

Remarca que el govern té competències quant als casals de gent gran, que la ciutat en té 53, dels quals només 18 estan oberts a l'estiu, i només 6 tot el dia; i pregunta si tenen previst fer algun canvi en la línia del prec que va presentar el seu grup. I aprofita per fer notar que el govern va prometre un casal de gent gran a Ciutat Vella, que sembla que les retallades faran impossible. Igualment, fa referència a què més de divuit mil persones grans estan esperant un PIA, que és competència d'aquest ajuntament.

Posa en relleu que el govern dedica molts esforços a eslògans i titulars; i recorda que per al 2017 tenien un pressupost de 99 milions d'euros per a mesures adreçades a la gent gran, tot i que només se'n van gastar 85, i pregunta què se n'ha fet de la resta, i suggereix que la podrien destinar a ajudes a la població amb ingressos inferiors a l'IPREM als districtes de Sants-Montjuïc, Ciutat Vella, Nou Barris o Sant Andreu; a millores en habitatges, ja que un 40% d'edificis no tenen ascensor a Ciutat Vella, o per instal·lar-los en barris d'accessibilitat difícil com Nou Barris o Horta.

No obstant tot això, constata que el govern aposta per mesures a llarg termini, malgrat que el que han fet fins ara és insuficient del tot.

La Sra. Capdevila agraeix la presentació de la mesura, que els sembla adient, i comparteixen el diagnòstic que s'hi fa; igualment, es felicita per la incorporació de la iniciativa presentada pel seu grup el març de 2017 sobre pisos compartits per a gent gran, i que la presentin com una solució innovadora.

Observa que tot sovint es diu que les ciutats del futur han de ser inclusives, saludables, eficients, sostenibles i intel·ligents, però en aquest discurs s'oblida bona part de la ciutadania, diversa, que viu i transita per la ciutat. Així doncs, fa notar que no es contempla que els col·lectius de les persones grans siguin tingudes en compte en la concepció de la ciutat quant a les seves necessitats d'accessibilitat i mobilitat, entre més.

Afegeix la necessitat d'assegurar un planejament urbà que abordi el canvi demogràfic i que creï espais inclusius, així com garantir tots els equipaments públics que segur que caldran

tenint en compte l'increment de l'esperança de vida, entre els quals esmenta els centres de dia, els habitatges assistits i residències per a persones amb dependència important o total.

Indica que també s'han de fer programes de prevenció i intervenció prematura que inclouin la detecció d'habitatges inadequats o infrahabitatges a fi de reduir el seu impacte en la salut de les persones grans. Constata que la millora de la seguretat dels barris amb accions comunitàries, i la revitalització de la ciutat són opcions bàsiques per afavorir l'envelliment actiu, així com també ho és la millora de la connectivitat amb plans de mobilitat; igualment, la integració de la xarxa de transport públic a fi que la gent gran tingui accés fàcil a centres sanitaris i altres equipaments que utilitza amb freqüència.

Considera, en aquest sentit, que la mesura recull aquestes actuacions i confia que entre tots la puguin millorar i implementar la transversalitat en tots els aspectes de la vida quotidiana que hauran d'anar canviant tenint en compte l'increment de l'esperança de vida de la població, que incidirà directament en la demanda de cura per part de la gent gran les properes dècades, que en un context de transformació demogràfica, social i econòmica, cosa que obliga a pensar en el model de provisió de cures, tenint sempre en compte la perspectiva de gènere.

Acaba la seva intervenció expressant que el seu grup aposta decididament per atendre la diversitat i centrar-se en les persones, reduir les desigualtats, fomentar l'autonomia personal i promoure l'envelliment actiu en l'entorn més proper sempre que sigui possible.

La Sra. Andrés felicita la feina feta pel personal tècnic i de la universitat en l'elaboració d'aquesta mesura de govern, i agraeix la seva presentació a la Sra. Ortiz. Destaca una excel·lent diagnosi dels canvis demogràfics en la població barcelonina, que ha de servir de base per planificar polítiques d'atenció a les persones grans, però també per invertir la tendència d'envelliment de la població.

En aquest sentit, repeteix que el seu grup és molt més partidari d'emprar el terme longevitat en comptes d'envelliment, ja que el primer obliga a fer uns enfocaments més innovadors durant moltes etapes de la vida que abasten la infància, la incorporació al món laboral, els sistemes de previsió social i les polítiques socials de salut i d'atenció a les persones.

Feta aquesta puntualització, valora que les propostes que conté la mesura podrien haver estat més atrevides, ja que es tracta d'un compendi de programes vigents i poca aportació innovadora; igualment, fa notar que alguns d'aquests programes vigents necessiten millores evidents, com és el cas de la teleassistència, en què calen més recursos a fi que la plantilla pugui treballar en condicions per prestar una bona atenció; igualment, esmenta la demanda de millora del programa "Àpats en companyia", un servei que no s'acaba de formalitzar; la insuficiència d'habitatges amb serveis per a persones grans; o els PIA pendents o per renovar.

Repeteix, doncs, que troben a faltar més innovació i idees per entomar i planificar el repte d'una població que cada cop viurà més anys i amb més diversitat; però, sobretot, remarca que cal revertir des d'un punt de vista estratègic la tendència a l'envelliment amb polítiques de suport a la joventut, que inclouen les polítiques adreçades a les famílies, que han patit una

retallada en la renda infantil, o la impossibilitat de determinades famílies per pagar el preu de les escoles bressol, o l'escassetat d'habitatge públic.

El Sr. Villagrasa valora positivament que la millora de la qualitat de vida impliqui una major esperança de vida, i amb millor qualitat de salut i de vitalitat.

Observa que aquesta mesura de govern està vinculada amb l'informe que el govern va presentar en la comissió de Drets Socials sobre atenció residencial a les persones grans, i que està precedit pel toc d'alerta de la Síndica, que en el seu informe del 2017 afirmava que aquest ajuntament no té una planificació concreta de serveis residencials per a la gent gran, que hauria d'haver estat elaborada pel Consorci de Serveis Socials de Barcelona i aprovada per la Generalitat.

En conseqüència, entén que això confirma que el govern s'ha passat tres anys improvisant en aquest àmbit; també, i amb raó, queixant-se de la manca de compromís i dels incompliments de la Generalitat envers la gent gran de la ciutat. Això no obstant, entén que el govern hauria d'haver manifestat una actitud més proactiva en comptes de deixar-se portar per les iniciatives preexistents, cosa que fa que la mesura tingui poc d'innovadora.

Diu que poden compartir la filosofia implícita en aquest document, però entenen que cal anar als fets tangibles, com ara una planificació d'equipaments residencials, centres de dia i activitats concretes dirigits al col·lectiu de persones grans. Concreta que el percentatge de residències públiques, a Barcelona suposa tan sols el 12% de les existents, per la qual cosa considera que s'hauria de reconèixer que gràcies a la iniciativa privada es cobreix un gran dèficit que no pot atendre l'administració pública.

En aquest sentit, pregunta quina resposta pensen donar a les sis mil persones que estan en llista d'espera d'una plaça pública.

Valora que moltes de les setanta-set mesures proposades són ambigües i massa generals, i posa com a exemple la número 73, que fa referència a ampliar el coneixement i les polítiques per a una mort digna, és a dir, per garantir la plena autonomia de les persones per llevar-se la vida, cosa que fan amb conferències i tallers a les escoles. En aquest sentit, pregunta a la Sra. Ortiz si les conferències esmentades també ofereixen una alternativa en sentit contrari, a favor de la vida; si han demanat als pares dels alumnes si volen que es facin aquesta mena de xerrades als seus fills, i alerta que si es fan sense la seva autorització es tractaria d'una mostra clara d'adoctrinament.

Posa en relleu que, contràriament, aquesta mesura no planteja un pla de seguretat específic per a la gent gran, i no té en compte que es tracta d'un col·lectiu molt victimitzat, però no s'hi planteja cap acció de prevenció.

La Sra. Rovira també agraeix la presentació d'aquesta mesura de govern i la feina del personal tècnic, alhora que posa en relleu l'anàlisi de la qual parteix, que explica clarament les conseqüències del model econòmic i social del capitalisme patriarcal, i els efectes reals que té en la població, en aquest cas en la gent gran. Precisa que això es constata en els diferents indicadors que consten a l'informe i que palesen que les condicions i les capacitats materials de les persones estan directament relacionades amb la seva salut, i s'agreugen si

s'hi aplica una mirada de gènere. Per tant, constata que es pot afirmar, i així ho fa l'informe, que les dones de classe treballadora són les que tenen pitjor salut.

Afegeix que en la mesura també es posa de manifest que totes les persones són interdependents en algun moment de la seva vida i, en conseqüència, que hi ha necessitat evident de posar la vida i les cures de les persones al centre, per davant dels beneficis econòmics d'uns pocs, cosa que significa que cal repensar les prioritats a l'hora de desenvolupar polítiques públiques.

Igualment, destaca que la mesura planteja la necessitat d'uns serveis públics forts, i no pas privatitzats, als quals no pot accedir tothom, i que es fa ben evident en el cas de les residències, centres de dia, servei d'atenció domiciliària, teleassistència, que es defineixen com a serveis essencials per a les persones grans.

Així doncs, reclama novament la gestió pública d'aquests centres amb la voluntat de cobrir les necessitats de la gent gran i garantir-li uns drets universals i equitatius, i que també sigui la voluntat del govern avançar cap a la gestió pública dels diferents serveis fonamentals per a la gent gran.

Comparteix les diverses mesures proposades, però manifesta que consideren imprescindible colpejar els fonaments del sistema a què ha al·ludit en començar la seva intervenció, la necessitat de situar les persones al centre i no pas els interessos econòmics. I remarca que tot això implica canviar els posicionaments dels grups polítics en l'anàlisi de la realitat i les prioritats quan es tracta de garantir els drets a les persones.

El Sr. Ardanuy opina que per construir la ciutat del futur cal fer-ho des d'una perspectiva a mida de la gent gran i dels infants, dos col·lectius de referència a l'hora de confegir una estratègia de ciutat.

Remarca que el canvi demogràfic els porta cap a un creixement de la franja de població de més edat i, en aquest sentit, subratlla la importància de prioritzar el concepte de dignitat i vida autònoma; per tant, cal blindar l'habitatge, l'accés als serveis socials, dotar d'eines per a una vida activa i saludable, combatre la soledat i permetre a la gent gran una vida en plenitud.

Igualment, comenta que cada vegada hi haurà més persones amb dependència, i els ha de garantir dignitat amb suport tècnic i econòmic a les famílies cuidadores; els recursos assistencials han de ser més propers i eficients, i anar acompanyats amb més recursos.

Finalment, remarca que tan important és la dignitat en la vida com en la mort, aspecte que ha trobat a faltar en aquest informe.

El Sr. Puigcorbé celebra la presentació d'aquesta mesura de govern que defineix com un treball rigorós, exhaustiu, transversal i suggeridor; que a més de parlar de l'envelliment de la població, introdueix el concepte de ciutat i demografia que, sens dubte, és un dels grans temes d'estudi a les àrees metropolitanes i una necessitat imperiosa per als països que, com aquest, tenen tendència a l'envelliment de la població, una natalitat baixa, gran afluència d'immigració i un increment exponencial de diversitat cultural en què conviurà i coexistirà una

població cada vegada més sana, rica, preparada i culta amb una altra que s'ha vist obligada a sobreviure en precari al llarg de la seva vida i que, urgentment, necessita un pla de xoc.

Concreta que aquest col·lectiu inclou molta gent gran que viu sola, especialment dones, sense recursos ni parents, en pisos sense ascensor i sense una pensió digna. I aprofita per referir-se a milers de dones que s'han matat treballant per pujar els fills en feines que no els han aportat cap mena de dret social, dones com M. del Carmen Castaño, a qui ahir la regidora Laura Pérez Castaño, la seva filla, dedicava un magnífic i emotiu article.

La Sra. Fandos observa, atès que la Sra. Ortiz ha posposat la seva segona intervenció al final, que si no li respon les preguntes que ha formulat difícilment pot argumentar la seva segona intervenció, i qualifica d'estranya i poc valenta la decisió de la Tinenta d'Alcaldia.

Això no obstant, diu que els números que explica aquest govern sempre són mentida; en aquest cas, la Sr. Ortiz ha dit que es produïa un augment del 65%, que realment no arriba ni al 12%, i si a més s'hi resta l'import de l'IVA del SAD, l'augment és miserable comparat amb el 42% del mandat anterior.

La Sra. Barceló retreu a la Sra. Ortiz que es parapeti en el darrer torn de paraula per no respondre les qüestions que li han plantejat; i entén que és així perquè el govern va pressupostar gairebé cent milions d'euros, dels quals en resten catorze per gastar.

Igualment, remarca que avui el govern presenta una mesura a llarg termini perquè és incapaç de resoldre els problemes que ara com ara té la gent gran de la ciutat; i reclama que, d'entrada, facin més PIA, ja que hi ha més de divuit mil persones que estan esperant. Per tant, demana un exercici de responsabilitat pel que fa a les mesures a curt termini.

La Sra. Rovira posa en evidència que en aquesta cambra ja s'ha iniciat la campanya electoral, i es ratifica en què el seu grup valora positivament aquesta mesura de govern i l'anàlisi que fa de la situació.

La Sra. Ortiz agraeix el consens expressat pels grups quant al contingut de la mesura, cosa que no treu que es palesi un to de campanya que lamenta especialment en una qüestió com aquesta.

Considera que poden entrar a valorar les xifres, i remarca que s'ha fet un exercici de transparència sobre el pressupost executat; per tant, creu que intentar confondre suggerint que s'han fet reduccions no és del cas. Precisa a la Sra. Fandos en aquest sentit que en el SAUV s'ha passat dels 3,5 milions pressupostats el 2014 a 7,5 a l'actualitat; estan duent a terme un pla de xoc arran de l'entrada del grau 1 de dependència; pel que fa a la teleassistència s'han millorat els contractes, i necessiten una millora del marc de relacions laborals.

Precisa que en la mesura consta el pressupost executat, que no previst. I lamenta que grups pretenguin fer creure que tot va molt malament a la ciutat, però reivindica una vegada més que amb aquesta mesura s'ha fet un exercici de treball en equip, i diu que hauria volgut que els grups haguessin expressat un to més adient per contribuir a la millora de les polítiques.

c) Informe

1. Conclusions de la Comissió no permanent d'estudi per avaluar la situació econòmica actual de Barcelona.

El Sr. Colom comença la seva intervenció fent referència a la sessió del Plenari del Consell Municipal de 24 de novembre de 2017 en què es va aprovar la proposició del grup municipal Socialista de creació d'una comissió d'estudi no permanent de la situació econòmica de Barcelona, que es va constituir el 19 de març de 2018, i que sis sessions després, inclosa la de conclusions, disposen d'un document que conté cent quaranta-nou mesures de suport als sectors econòmics, i que són fruit del treball dels diversos membres de la comissió representants dels grups municipals.

Aprofita per reconèixer al feina feta per la Sra. Recasens com a presidenta de la comissió, i els resultats de les seixanta-quatre compareixences que han posat de manifest la diversitat de la ciutat i dels seus múltiples interessos. Així, indica que han comparegut a les sessions representants de sindicats, patronals, associacions de comerciants, gremis, associacions de veïns i experts que van compartir amb els membres de la comissió reflexions, demandes, inquietuds i reconeixements.

Concreta que fruit de l'anàlisi de les múltiples compareixences han elaborat el document de propostes que ha esmentat en començar, algunes de les quals refermen la feina feta fins ara, altres proposen millores, mentre que n'hi ha que posen a l'agenda noves propostes per a una economia que està evolucionant raonablement bé, però que encara palesa fragilitat en aspectes com la desigualtat i la precarietat conseqüència de la greu crisi econòmica viscuda.

Diu que el govern està convençut que aquestes cent quaranta-nou mesures contribuiran no només a fer de Barcelona una ciutat més pròspera, sinó que aquesta prosperitat sigui més compartida.

La Sra. Recasens també comença agraint les compareixences en les diverses sessions. Igualment, com a presidenta de la comissió d'estudi, agraeix als membres dels grups municipals, començant pel vice-president, el Sr. Colom, el bon clima de treball que s'hi ha suscitat i que, finalment, els permet disposar del document que avui es presenta. Observa, en aquest sentit, que haurien pogut posar l'èmfasi en les discrepàncies o, altrament, en les coincidències.

Precisa que les posicions divergents són conegudes, com ara les que atenyen als àmbits de la mobilitat, del tramvia, horaris comercials o el PEUAT, de manera que, en aquest sentit, la comissió no ha posat de manifest res que no sabessin, però sí que ha reflectit que el govern no té el suport del consistori ni tampoc de la ciutadania en polítiques de promoció econòmica. Concreta que alguns titulars que ha deixat la comissió han estat que el sector turístic demana més projecció exterior, que els agents econòmics reclamen definir la marca de ciutat, que les empreses denuncien que la burocràcia "mata" els nous projectes, o que el risc de nul·litat amenaça el PEUAT.

Posa de manifest que, en general, s'ha constatat manca de sintonia i desafecció en sectors que han dit al govern municipal que les seves polítiques econòmiques són clarament

equivocades; entén, però, que tal com va dir en la primera sessió, havien de considerar que la comissió seria efectiva i propositiva, i que permetria establir mesures, entre les quals esmenta la implantació dels BID (Business Improvement Districts), la marca Barcelona, acabar amb la burocràcia municipal, reorientar l'oferta nadalenca, aplicar l'ordenança de civisme quan i on calgui, esmerçar més recursos per acabar amb l'oferta turística il·legal, dignificar la situació laboral de "Les Kellys" o dels autònoms, establir mesures en la fiscalitat, o evitar l'existència de patrimoni públic en desús.

Observa que el debat que avui han mantingut arran de les retallades és preocupant i, per tant, celebra que el regidor Colom es comprometí a executar aquestes cent quaranta-nou mesures.

El Sr. Blanco puntualitza que si alguna cosa ha quedat clara com a conclusió de la comissió d'estudi ha estat que calen acords polítics, que va ser la petició més reiterada i més clara que van expressar les persones que van intervenir en les diverses sessions. Recorda que molts experts i representants d'entitats van demanar als partits clarament que es posessin d'acord, que es prenguessin seriosament el sector del comerç i l'activitat econòmica de la ciutat i que no ho utilitzessin de manera partidista o com a arma llancívola.

Confirma que el seu grup subscriu que cal un acord polític i social per relançar l'economia, ja que en aquest aspecte tan estratègic per a la ciutat cal abandonar la temptació de practicar el populisme, que ha estat el que ha provocat que determinats sectors econòmics perdin la confiança en Barcelona; i que ha fet que hagin marxat empreses o que s'ho estiguin pensant, i altres hagin desestimat radicar-se a la ciutat. Afirmar que ha estat el populisme que ha estigmatitzat determinades activitats econòmiques com ara els allotjaments, la restauració o les terrasses.

Lamenta que no trobin la sintonia necessària amb el govern per abordar tots aquests aspectes, i diu que el seu grup està d'acord que cal recuperar la confiança, no estigmatitzar l'activitat econòmica i que cal actuar en col·laboració amb les empreses, amb els treballadors autònoms i els professionals. Afegeix que estan convençuts que cal consens i un acord polític i, per això, manifesta que el seu grup subscriu aquests cent quaranta-nou punts. Igualment, assegura que continuaran treballant per recuperar la confiança dels sectors econòmics i socials de la ciutat.

La Sra. Capdevila agraeix novament la tasca de les seixanta-quatre persones que han intervingut en les cinc sessions de la comissió d'estudi en representació dels diversos sectors econòmics de la ciutat. Posa en valor que compartir les seves experiències i aportacions els ha permès copsar de primera mà idees i visions interessants sobre la ciutat.

També té un reconeixement per la tasca de la regidora Recasens com a presidenta de la comissió, i aprofita per posar en valor la feina feta pels grups municipals a fi de pactar un document de consens en la majoria d'àmbits, i que ha de servir de guia d'actuació per a l'actual i els futurs governs municipals.

Tanmateix, assenyala que en determinades qüestions com la mobilitat, el PEUAT o els horaris comercials era molt difícil d'arribar a un acord, atès que la ciutat és plural i la discrepància és benvinguda i positiva.

Considera que si una cosa ha quedat clara en el desenvolupament de la comissió és que la ciutat té un teixit econòmic i empresarial potent i dinàmic, que s'espavila i treballa intensament per superar les dificultats; tot i que com es percep en la majoria de les intervencions que han pogut sentir consideren que l'Ajuntament no està fent la feina que li pertoca; que manca interlocució entre el consistori i els agents econòmics; i que l'Ajuntament hauria de ser més proactiu en la dinamització de molts d'aquests sectors.

Diu que el seu grup considera que l'Ajuntament ha de contribuir a enfortir i a dinamitzar el sector econòmic de la ciutat, ja que només així disposaran dels recursos i les condicions necessàries per millorar la qualitat de vida dels barcelonins i les barcelonines. Entenen que la ciutat s'ha de posicionar en sectors estratègics, tant a escala econòmica com social, com pot ser la indústria 4.0, la tecnologia 5G o el big data a nivell industrial i tecnològic, així com apostar per l'economia circular o la salut.

Entén que és imprescindible una bona connexió entre l'àmbit educatiu i el teixit productiu, fent una aposta ferma per la FP, l'estudi d'idiomes i el contacte entre universitat i empresa a fi de garantir un impacte positiu i que serveixi com a element de reducció de les desigualtats a la ciutat.

Afegeix que tampoc no poden obviar que el 30% del PIB de la ciutat és generat pel comerç i el turisme, dos sectors on cal posar en valor la feina dels treballadors i treballadores i garantir-los salaris dignes. En aquesta línia, confirma que continuen apostant pel salari mínim de ciutat o metropolità, ja que el gran drama de la ciutat no és tant la taxa d'atur com la precarietat que s'estén entre treballadors i treballadores assalariats i autònoms.

La Sra. Ballarín comença la intervenció dient que els darrers mesos de l'any passat la situació la situació política, a què els va abocar el govern de Rajoy a Espanya i el procés a Catalunya, va obrir una fractura entre els barcelonins, va provocar el trencament unilateral del govern de la ciutat, i va tenir conseqüències molt negatives en l'economia barcelonina.

Assegura que el seu grup és plenament coneixedor de la situació que acaba de descriure, ja que cada dia els la repetien comerciants, restauradors, taxistes i emprenedors; mentre que alguns empresaris els deien que no podrien aguantar molt més sense acomiadar part de les plantilles, i consideren que aquest és un dels indicadors més clars de la situació econòmica.

Afegeix que també eren ben conscients que Barcelona podia fer molt més del que feia a fi de millorar la situació, i amb aquest afany recorda que el seu grup va demanar la creació d'aquesta comissió d'estudi a fi d'obtenir-ne unes mesures fruit de l'intercanvi d'idees i de plantejaments entre els representants dels sectors, experts i els grups polítics municipals. Diu que volien unes mesures realistes, que es poguessin portar a la pràctica, motiu pel qual també demanaven que es dotessin amb recursos.

Agraeix el temps i l'esforç esmerçat per les persones que han participat en aquesta comissió, l'actitud de les seixanta-quatre persones dels sectors econòmics que hi han comparegut, sempre amb propostes per millorar i pensant en clau de ciutat. Igualment, també agraeix la feina de la presidenta i del vice-president de la comissió.

Precisa que moltes intervencions han posat en evidència que el govern no està generant un ecosistema favorable per al progrés econòmic de la ciutat; s'ha denunciat reiteradament que la lluita contra les activitats il·legals encara és clarament insuficient; també s'ha posat damunt la taula la burocràcia i la inseguretats jurídica provocada, sobretot, per les moratòries i la manca de predisposició al diàleg per part del govern de la ciutat; s'han denunciat oportunitats econòmiques perdudes, així com la poca sintonia del govern amb la fórmula de col·laboració publicoprivada.

Concreta que el resultat de la comissió ha estat l'elaboració de cent quaranta-nou mesures, que suposen una esmena important a la política econòmica del govern de Barcelona en Comú. Diu que el seu grup considera, però, que és un nombre massa elevat de mesures, i afirma que haurien volgut menys mesures i més concretes, aplicables i amb dotació econòmica. Això no obstant, avança que estaran amatents que es compleixin.

Afegeix que en el decurs de les sessions d'aquesta comissió també s'ha posat de manifest l'existència de temes de fons i de model en què mai no hi haurà consens, entre els quals esmenta els horaris comercials i el PEUAT.

Finalment, anuncia que el seu grup presentarà properament les seves conclusions d'aquesta comissió.

El Sr. Mulleras, en primer lloc, agraeix les seixanta-quatre compareixences a la comissió, i a la Sra. Recasens la seva tasca com a presidenta per arribar a acords.

Manifesta que el seu grup considera que les compareixences, en general, han censurat les polítiques municipals, i una gran majoria ha criticat l'increment de traves administratives, les polítiques prohibicionistes de turisme, les comercials i la fiscalitat elevada.

En conseqüència, diu que la principal conclusió de la comissió és que cal un canvi radical en l'enfocament de les polítiques municipals, ja que s'ha de recuperar la confiança interna i, també, la inversió externa. Quant a la resta de polítiques que influeixen en l'economia, com les urbanístiques o de mobilitat, posa de manifest que no han aconseguit arribar a acords. Aprofita per esmentar el PEUAT, un dels cinc assumptes a tractar en la comissió, que contribueix a frenar l'activitat econòmica, de la mateixa manera que els horaris comercials limiten la competitivitat del comerç.

Manifesta que el seu grup també discrepa amb la manera com s'han tractat alguns temes en l'informe de conclusions com ara el top manta i la venda il·legal, les fires de Nadal, el salari mínim de ciutat, l'IBI dels aparcaments o altres aspectes de fiscalitat.

Fa notar que, per responsabilitat, el seu grup ha participat activament en les sessions, però repeteix que no subscriuen plenament l'informe de conclusions i la manera com es tanca aquesta comissió; remarca que la majoria de compareixents reclamen un canvi total en les polítiques econòmiques del govern municipal, i creuen que cal passar del decreixement a un creixement sostenible, que cal passar de criminalitzar el turisme a posar en valor el que és sostenible. I expressen, sobretot, que cal passar de prioritzar les traves a fer que aquesta administració no signifiqui un obstacle, de la prohibició a la incentivació, de les polítiques unilaterals d'enfrontament a la complicitat i a la col·laboració publicoprivada.

La Sra. Reguant recorda que el seu grup va assumir una posició crítica quant a la creació d'aquesta comissió i, posteriorment, han valorat que en les sessions s'ha escoltat molta gent que hi ha anat a defensar els interessos econòmics propis, i ben poc els veïns i veïnes, que sense cap interès econòmic al darrere pateixen les conseqüències de moltes de les polítiques que es duen a terme.

Diu que poden compartir algunes de les mesures que apareixen en l'informe de conclusions, malgrat que no siguin aplicables si se cenyeixen a la realitat. Consideren que aquestes mesures parteixen d'una lògica de construcció de polítiques continuistes, que en cap cas van a l'arrel; que aprofundeixen en la marca Barcelona, en les polítiques de creixement turístic, en la privatització de l'espai públic, en la col·laboració publicoprivada com a mètode de espoli dels barris i de negociació de la participació veïnal.

Atès aquest estat de coses, afirma que el seu grup no subscriu aquestes conclusions; i diu que havent escoltat els seixanta-quatre compareixents han après coses, però que això no vol dir que les comparteixin, i que tenen clares quines són les polítiques que els lobbies econòmics volen a la ciutat per mantenir els seus privilegis i continuar augmentat les desigualtats.

El Sr. Ardanuy agraeix a la Sra. Recasens la seva actuació en la presidència de la comissió, així com també les diverses compareixences i les seves aportacions.

Seguidament, remarca que aquest document de conclusions posa de manifest un seguit d'observacions, idees i propostes, i un seguit de greuges, la majoria històrics. En aquest sentit, considera que cal elevar la mirada i no cenyir-se tant a l'àmbit de l'economia, i sobretot tenir en compte els reptes de futur que planteja el model econòmic que volen per a la ciutat.

Indica que la formació política a la qual pertany defensa una economia en creixement però amb un repartiment més equitatiu de la riquesa, basada en l'economia del coneixement i dels sectors intensius en coneixement, i que prioritzi la sostenibilitat i la qualitat ambiental, promovent les economies verdes i circulars i posant el valor la FP com a elements clau de desenvolupament.

El Sr. Puigcorbé agraeix al seu torn la presentació d'aquest informe de conclusions i el desenvolupament de les sessions de la comissió, a la qual no ha pogut assistir per qüestions d'agenda.

Conclou que ha estat una gran decisió haver creat aquesta comissió d'estudi, que amb els assumptes que ha tractat i els ponents que hi han intervingut ha estat molt enriquidora. Tanmateix, considera que l'informe de conclusions requereix una segona revisió – probablement per les presses de lliurar-lo – a fi de reduir les cent quaranta-nou mesures a una cinquantena de punts força com a denominador comú i nucli generador del consistori, que reconeix que no és una tasca fàcil però sí possible.

I, finalment, subratlla com a punts vitals de les conclusions tots aquells que destaquen la dimensió metropolitana de l'àmbit econòmic de Barcelona; les que tenen com a objectiu alleujar la burocràcia; facilitar la formació, reduir les quotes dels autònoms; i les que tenen

que en compte que la innovació, l'art i la ciència aplicades a la sostenibilitat social són el futur d'aquest ajuntament.

El Sr. Colom valora que algunes de les intervencions no reflecteixen la realitat actual de la ciutat en termes econòmics; en aquest sentit, puntualitza que en tres anys l'atur s'ha reduït d'un 27%. Igualment, constata que hi ha qui s'ha centrat en les empreses que han marxat de la ciutat, obviant les que s'hi instal·len de bell nou, entre les quals esmenta Facebook, Amazon, Cisco, entre més; i el fet que el 22 concentra el 50% de les empreses tecnològiques instal·lades a l'estat espanyol.

Precisa que el 2017 Barcelona ha escalat fins a la vuitena posició en el rànquing de ciutats amb millor reputació, fins al cinquè lloc entre les ciutats innovadores d'Europa, s'ha situat en la novena posició pel que fa al suport a l'emprenedoria digital, la cinquena en nombre d'startups. I remarca que el mateix any ha estat la primera ciutat del món en congressos, i fa dos dies que anunciava la celebració del congrés de l'audiovisual, que segons afirmaven els seus CIO buscaven les possibilitats que ofereix la ciutat.

Malgrat tot això, reconeix que hi continua havent un grau de fragilitat, precarietat i desigualtat a la ciutat, però que tot i que lleugerament s'ha reduït la distància entre el barri més ric i el més pobre de la ciutat en termes de renda familiar disponible.

Confirma que el govern ha estat treballant per fer de Barcelona una ciutat generadora de prosperitat i que, sobretot, la reparteix, que és la finalitat de qualsevol força política que es declari d'esquerres.

Indica que de les cent quaranta-nou propostes que conté el document n'hi ha d'innovadores, que consideren Barcelona com un hub d'innovació social, que parlen de potenciar les tecnologies disruptives o inclusives, de la reindustrialització, de l'eradicació de la temporalitat; per primera vegada s'esmenta la necessitat de treballar per evitar les externalitzacions en el cas d'activitats que són centrals a les empreses, com ara els cambres i cambres de pis als hotels, i afegeix les referències al turisme sostenible.

Reconeix i accepta, com a membre del govern, que aquestes conclusions són fruit de la tasca conjunta de la ciutadania, de les empreses, comerços, sindicats i de tots els actors implicats, però posa en valor també la participació de les administracions.

La Sra. Recasens replica, pel que fa al turisme sostenible que ha esmentat el Sr. Colom, que el mandat passat aquest ajuntament va obtenir el certificat Biosphere de turisme responsable.

El Sr. Blanco fa notar al Sr. Colom que si no reconeixen els problemes que afecten l'activitat econòmica a la ciutat és molt difícil que aquest ajuntament pugui aplicar mesures per resoldre'ls.

Subscriu que Barcelona té una gran potència i que s'hi fan moltes coses, però també que estan desaprofitant oportunitats, i que en determinades qüestions aquest ajuntament actua de llast de l'activitat econòmica. Igualment, lamenta que en alguns aspectes no hagin arribat a posar-se d'acord; per tant, convida el govern municipal a atendre les veus que es van escoltar en la comissió d'estudi.

El Sr. Colom entén que es demostra que el govern té capacitat d'escolta i de treballar conjuntament amb els grups en bona sintonia, tal com ha reconegut la presidenta de la comissió. Expressa, doncs, la voluntat de tirar endavant les mesures i de no fer un ús partidista de la situació econòmica de la ciutat.

PART DECISÒRIA / EXECUTIVA

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

2. (DPPF-02 OOFF2018) Aprovar provisionalment la modificació per a l'exercici de 2018 i successius de les Ordenances fiscals següents: núm. 3.1. Taxes per serveis generals, núm. 3.10. Taxes per la utilització privativa del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis, núm. 3.12. Taxes per l'estacionament regulat de vehicles a la via pública, núm. 3.15. Taxes per la utilització privada del funcionament de les fonts ornamentals, segons propostes de text que consten a l'expedient; sotmetre les esmentades Ordenances fiscals a informació pública per un termini de trenta dies hàbils, comptadors des de l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província, dins dels quals els interessats podran examinar l'expedient i presentar les reclamacions que estimin oportunes; i tenir per aprovada definitivament la modificació de les ordenances fiscals en el supòsit que no es presentin reclamacions.

La Sra. Recasens exposa una qüestió d'ordre, i és que havia sol·licitat un minut més en les intervencions, atès que es tracta d'un gran nombre d'ordenances que s'han de votar separatament i, per tant, que s'han de justificar els posicionaments.

La Sra. alcaldessa diu que si tots els grups estan d'acord a alterar els temps d'intervenció pot admetre excepcionalment aquesta petició, però demana que no es converteixi en un costum alterar allò que s'ha acordat a la Junta de Portaveus.

Seguidament, atès que tots els grups estan d'acord amb la proposta, pren la paraula com a ponent el primer tinent d'Alcaldia.

El Sr. Pisarello indica que aquests punts proposen l'aprovació d'un paquet d'ordenances fiscals per al present exercici, algunes de les quals ja s'han discutit en la comissió d'Economia i Hisenda. Precisa que es tracta d'un grup de taxes sobre autocars turístics i vehicles de mobilitat personal destinats a l'explotació comercial; una nova taxa per l'aprofitament de l'espai públic per part de les empreses transportistes d'energia; una sobre instal·lacions d'small cells i antenes de telefonia mòbil en edificis municipals, que fins ara es regulaven mitjançant contractes i convenis; i una bonificació per a activitats culturals.

La Sra. Recasens pregunta, abans d'entrar en el contingut d'aquests dos punts, quan té previst l'alcaldessa presentar en el Plenari una visió conjunta de les ordenances fiscals. I aprofita per recordar que Barcelona en Comú proclamava abans d'arribar al govern que faria una fiscalitat progressista, que no apareix enlloc, i any rere any fan petites modificacions,

retocs i posen pedaços sense entomar la veritable reforma fiscal que cal; i pregunta, per exemple, que passarà amb l'IBI després de la revisió cadastral.

Constata, doncs, que avui assisteixen al degoteig dels cinc milions d'euros que el govern preveu recaptar de més, quatre dels quals provenen de les sentències dictades a favor de la feina feta per governs anteriors, com és el cas de gravar el transport d'energia. Afegeix que estan a favor també d'eximir la taxa d'ocupació de via pública per a actes d'interès cultural, que s'havia estat treballant durant el mandat anterior; o gravar les antenes de telefonia, continuant la feina iniciada el 2012.

Afegeix que es feliciten perquè, finalment, es proposi crear una nova taxa ZonaBus Font Màgica per regular, planificar i ordenar l'estacionament d'autocars turístics al voltant de Montjuïc, tot i que alerta que la taxa no permetrà resoldre per si sola el problema dels estacionaments.

Per acabar, fa referència a les zones de càrrega i descàrrega, i avança que el seu grup farà al·legacions, atès que si bé el govern ha dit que hi havia un acord amb els gremis, el Consell de Gremis ha fet públiques les seves demandes d'horaris gratuïts de càrrega i descàrrega, sense restriccions, i un distintiu acreditatiu i targetes professionals.

Malgrat tot, confirma que el seu grup votarà a favor, ja que fa dos anys va formular un prec amb aquestes demandes, i ara veuen la possibilitat que es facin realitat. Tanmateix, adverteix que la interlocució amb els gremis ha de ser clara i transparent.

Finalment, avança que s'abstindran en la votació de la taxa per llicència i tinència de bicicletes, tricicles i cicles, tant d'ús particular com per als que són explotats com a activitat econòmica. I afirma que, en aquet sentit, continua havent-hi un gran desgavell a la via pública, que no està sota control la proliferació d'empreses que empren la via pública amb tota mena de ginys de mobilitat; i diu que estan convençuts que aquesta ordenança fiscal tampoc no resoldrà aquest problema de pressió a la via pública.

Celebra que s'hagi retirat l'assumpte del sharing, ja que, d'entrada, s'ha de regular i, posteriorment, establir la taxa.

El Sr. Alonso precisa que avui els presenten una modificació parcial de les ordenances fiscal, molt tècnica i amb un impacte limitat en el pressupost.

Posa de manifest que gran part de les modificacions atenyen a l'ús de l'espai públic, i afirma que els sembla correcte que s'implanti una taxa d'aparcament d'autobusos a les zones turístiques; per la utilització privada de les fonts ornamentals; o una taxa específica per la utilització de l'espai públic per part de les empreses d'energia o comunicacions.

Afegeix que valoren positivament que s'ampliï el temps d'estacionament en les zones de càrrega i descàrrega, ja que alguns gremis necessiten més temps que l'actualment establert per desenvolupar la seva activitat econòmica.

Altrament, quant a la taxa per l'ús de l'espai públic per part de les empreses de bici i moto compartides, diu que van considerar que el govern s'ha precipitat a establir-la, i tot i que consideren necessari que l'ús de l'espai públic estigui gravat, entenen que s'ha de fer en un

marc regulador global. En aquest sentit, valoren positivament que el govern l'hagi retirat, i consideren que és moment d'encetar el debat sobre el model d'ús de les bicicletes i motocicletes compartides.

Finalment, precisa que votaran a favor dels punts 3.1, 3.12, 3.15 i 3.17, mentre que s'abstindran en el 3.10.

El Sr. Coronas avança que el seu grup votarà favorablement els punts que es porten a aprovació.

Indica que pel que fa concretament a la identificació i registre de vehicles de mobilitat personal, i cicles de més de dues rodes, estan d'acord amb què, finalment, es pugui disposar d'un cens real d'aquesta mena de vehicles que faciliti el control, la inspecció i la sanció.

Igualment, diu que comparteixen que es puguin fer exempcions del pagament de taxes en el cas d'activitats d'interès cultural com la Fira del Llibre. I afegeix que també estan d'acord amb les modificacions en l'estacionament en zones de l'àrea DUM (càrrega i descàrrega).

Celebra que finalment s'hagi retirat la intenció de votar una taxa per la utilització de l'espai públic per bicicletes i motocicletes d'ús compartit, no perquè estiguin en contra de la filosofia, sinó perquè els hauria semblat molt greu que s'hagués aprovat per la via d'un decret d'Alcaldia la restricció de llicències, que hauria acabat en un contenciós administratiu i no hauria resolt el problema; afegeix que el seu grup és partidari d'abordar el debat amb tots els actors implicats, i entén que una ordenança seria l'instrument més adient.

Lamenta, però, que les ordenances fiscals es vagin aprovant per petits paquets al llarg de l'any perquè el govern no té intenció de portar a aprovació les ordenances fiscals al complet, cosa que permetria als grups municipals, i al mateix govern, entendre la correlació entre ingressos i despeses pressupostàries. Retreu al govern, doncs, que no promogui una política fiscal associada a les polítiques socials que pretén desenvolupar.

La Sra. Ballarín remarca que avui el govern porta a aprovació provisional una proposta de modificació d'ordenances, cosa que denota que no té intenció de fer el més mínim esforç per negociar i aprovar les ordenances fiscals quan toca –per la tardor– i acabaran aprovant-les a final d'any.

Constata, igualment, que és la segona vegada que porten a aprovació modificacions d'ordenances fiscals a meitat de l'exercici fiscal; i entenen que és exigible reclamar que ho facin quan toca.

Observa que les modificacions proposades no canvien substancialment el deure de contribuir de la ciutadania, però el cert és que sempre que es modifica o es crea una taxa hi ha unes afectacions que cal analitzar.

Indica, doncs, que en aquesta fase d'aprovació provisional els sembla assumible la proposta 3.17, que és la taxa a les empreses que fan transport d'energia, gas, aigua i hidrocarburs si fan servir sòl municipal; i aprofita per fer notar que Barcelona és de les darreres grans ciutats que estableix aquesta taxa, tot i que sempre havia estat pionera en aquests assumptes. Afegeix que també estan d'acord amb la 3.15, la taxa per encesa de fonts ornamentals;

també ho estan amb la 3.10, una vegada s'ha eliminat la taxa aplicable a vehicles de mobilitat personal d'ús compartit; i els semblen correctes les bonificacions a la Fira del Llibre; el gravamen a les antenes; i també estan d'acord amb els taxes al registre de bicicletes i vehicles de mobilitat personal, ja que és necessari per saber quin nombre d'aquests vehicles circula per la ciutat.

Finalment, avança que faran una abstenció en les taxes per càrrega i descàrrega perquè volen saber exactament quin és l'acord concret que hi ha amb els gremis.

El Sr. Mulleras entén que aquests dos punts que es porten a aprovació provisional tenen un significat políticament remarcable, ja que és un reconeixement tàcit que el govern no confia en poder aprovar les ordenances fiscals. En conseqüència, avui porten un petit paquet d'ordenances –en paraules textuais del Sr. Pisarello–, amb què reconeixen que no tindran capacitat política per aprovar les ordenances fiscals per segon any consecutiu.

En segon lloc, es refereix a la taxa per serveis generals, amb la qual s'intenta regular la tramitació administrativa de les bicicletes i dels cicles, àmbit en què hi ha un autèntic desgavell, que provoca que BSM disposi del monopoli, gairebé, d'expedició dels codis QR per a aquests vehicles. Demana al govern, igualment, que consensui les taxes amb el sector, que no està content amb la manera com s'ha portat la gestió.

Quant a les zones d'aparcament, constata que hi ha increments molt remarcables, d'un 13% en la zona A i d'un 22% en la B; i convida a arribar al consens amb els gremis pel que fa a les zones de càrrega i descàrrega.

Manifesta que, després de l'aprovació de la modificació d'aquestes taxes avui, el seu grup vol esperar al període d'al·legacions; i afegeix que tenen dubtes legals en referència a la taxa que grava les empreses de transport d'energia, gas, aigua i hidrocarburs, sabent que existeix un conflicte jurídic important.

En conseqüència, reitera que esperen que conclogui el termini d'al·legacions per valorar en l'exposició pública les aportacions de totes les parts interessades, per la qual cosa avança que avui faran una abstenció en totes les taxes.

La Sra. Reguant diu que parteixen del fet que els límits competencials d'aquest ajuntament en matèria tributària són estrets, però malgrat això diu que tenen el convenciment que hi ha mesures i polítiques fiscals que és possible tirar endavant.

Això no obstant, constata que el govern proposa fer petites modificacions, i no gaire res que vagi més enllà, que plantegi unes ordenances fiscals des d'una visió global. Observa que hi ha algunes modificacions que, tot i que no és possible estar-hi en contra, es queden curtes, i entén que no poden continuar fent canvis amb prou feines perceptibles any rere any.

Diu que lamenten que s'hagi retirat la taxa del bicisharing i del motosharing, i consideren que malgrat que calgui treballar en una regulació, es pot fer en paral·lel, i que, altrament, es desestimïn les eines de què disposaven. Afirmar que ho valoren, doncs, com una oportunitat perduda per abordar un assumpte que cada vegada més és més evident en el debat sobre l'espai públic. I sospita que, com sempre passa, intentaran establir una regulació quan l'espai públic ja estigui saturat del tot.

Diu que celebren, però, l'establiment d'una taxa per al transport d'energia elèctrica, gas i aigua, tot i que consideren que es queden curtes.

Finalment, anuncia que, de moment, voten favorablement aquestes modificacions d'ordenances fiscals.

El Sr. Ardanuy anuncia que en la taxa 3.10 farà una abstenció per una qüestió de forma, tot i que comparteix el fons; i confirma que votarà favorablement la resta de punts.

Valora positivament que, en l'àmbit de les competències municipals, l'actuació en l'espai públic amb l'aplicació de taxes per ocupació incorpori al pressupost municipal recursos provinents de l'ús de la ciutat.

Igualment, destaca que la taxa 3.17, que ajuda a reequilibrar l'impacte de les redistribucions energètiques i d'aigua a la ciutat i, per tant, que suposa un compromís de les empreses distribuïdores en la sostenibilitat de la ciutat.

El Sr. Puigcorbé expressa el seu posicionament favorable als dos punts i els corresponents subpunts.

El Sr. Pisarello assenyala que, malauradament, les eines de què disposen els governs locals per impulsar una fiscalitat progressiva, que gravi qui més té, són limitades; això no obstant, afirma que poden llançar missatges clars en el sentit de que qui té major capacitat econòmica no es pot beneficiar, de manera il·legítima, de serveis que són pagats per tothom. Indica que això és, en part, el que fan amb l'aprovació d'aquests dos punts.

En aquesta línia, afirma que resultava inacceptable que les grans empreses de subministrament d'energia elèctrica no paguessin a l'Ajuntament allò que corresponia. Precisa que es va detectar un frau fiscal d'Endesa i van obrir expedients per valor de tres milions d'euros; i concreta que ara estableixen que els grans transportistes d'aigua o d'energia, com Red Eléctrica Española o Enagas, no poden utilitzar el municipi de Barcelona per transportar energia sense contribuir a les arques municipals.

Afegeix que també resultava inacceptable que centenars d'autocars fessin un ús intensiu de Montjuïc per lucrar-se portant turistes a la Font Màgica sense aportar res a canvi, i que han resultat amb l'establiment de la nova zona bus Font Màgica.

Diu que també volien fer el mateix amb el motosharing i el bicisharing, i tot i que no han obtingut prou suport, consideren que és una mesura que ha de prosperar.

Confirma que estan d'acord amb què el turisme sigui un sector vital per a la ciutat, però també es mantindran fermes en què si s'enriqueix a costa de l'ús de la ciutat ha de contribuir al seu manteniment.

Manifesta que la pretensió del govern és impulsar un canvi de filosofia en la fiscalitat, i que a Barcelona les grans empreses d'energia i els grans operadors turístics han de pagar el que els pertoca. I indica que aquestes mesures concretes aportaran gairebé cinc milions d'euros més a les arques públiques, i malgrat que és un pas modest, és un senyal que la llei és igual per a tothom, també per als qui tenen més.

Finalment, diu que vol aprofitar l'escreix de temps que significa disposar d'un minut més per insistir en què consideren vergonyós que els governs locals tinguin una participació en la despesa global de l'Estat que sigui la mateixa que en el tardofranquisme; que és inacceptable que no puguin apujar l'IBI als pisos buits; que no tinguin competències per fer front a una situació com la de Ciutat Vella. Insisteix que és inacceptable que l'església catòlica no pagui l'IBI com qualsevol altra entitat; i també considera una vergonya que l'impost turístic sigui dels més baixos d'Europa, i que la Generalitat ni tan sols els permeti establir-hi un recàrrec.

En conseqüència, diu que cal aprofitar aquestes taxes, també, per denunciar el pobre model de finançament local i reivindicar i exigir un mode més just, que els permeti de tenir una economia no basada en l'especulació sinó en la producció intel·ligent i sostenible, en definitiva, de satisfacció de les necessitats bàsiques dels veïns i les veïnes de la ciutat.

La Sra. Recasens observa que abans de procedir a tots aquests recàrrecs de l'IBI que ha apuntat el tinent d'Alcaldia cal disposar-ne; i recorda que aquest impost és de competència municipal i que el govern encara no l'ha modificat.

Diu que tampoc no sap d'on treu que la Generalitat no permet fer un recàrrec a l'impost turístic, i aprofita per recordar que en l'anterior mandat van negociar la seva bilateralitat, i diu que allò que cal és treballar aquest impost.

El Sr. Alonso titlla de triomfalista el discurs del Sr. Pisarello tenint en compte que aquestes ordenances només aporten cinc milions d'euros, una xifra insignificant per al pressupost municipal. Igualment, considera que el tinent d'Alcaldia està nerviós després de la reprovació, avui mateix, de la gestió econòmica del govern, i engega el ventilador per intentar repartir culpes i justificar aquesta gestió.

Reitera que el seu grup no comparteix la gestió econòmica del govern, i confia, però, que sigui capaç d'elaborar unes ordenances fiscals en condicions i no pedaços com els d'avui.

El Sr. Coronas valora que la capacitat de "centrifugar" del tinent d'Alcaldia és infinita, i sempre acaba parlant d'allò que voldria que fes aquest ajuntament però que li impedeix el marc establert actual. En aquest sentit, confirma que el seu grup és el primer a voler canviar aquest marc, del tot, però el cert és que quan es governa cal cenyir-se a aquest marc, que en el cas de Barcelona s'emmarca en la Carta Municipal, fet que li confereix un marge d'actuació molt més gran.

Quant a la taxa de la zona bus de la Font Màgica, manifesta que hi estan a favor, però diu que cal matisar referència a l'ànim de lucre, ja que els autocars són un transport col·lectiu que fa que s'ocupi menys espai d'estacionament.

La Sra. Ballarín valora l'interès del debat del finançament local, però alerta que no es pot suscitar amb les mesures que avui els presenta el govern, i que ha volgut vendre com a ajustaments tècnics a l'oposició, però que està convençuda que vendrà als seus votants com a modificacions substancials per fer polítiques fiscals de sostenibilitat, d'ordenació del turisme i de gravamen als qui més tenen.

Entén que poden debatre aquests ajustos tècnics, però exigeix en nom del seu grup que enduguin un debat conjunt de les ordenances fiscals, tal com s'ha fet, per exemple,

l'ajuntament de Terrassa que va aconseguir aprovar-les d'una manera majoritària, sobretot perquè van evitar les elucubracions filosòfiques.

El Sr. Pisarello replica que no ha fet divagacions filosòfiques, i puntualitza que s'ha limitat a dir que aquestes taxes són una prova que es pot fer una fiscalitat més progressiva, i que estan connectades amb altres mesures adoptades, i per això s'ha referit a sancions i multes imposades a grans operadors.

Reconeix que voldrien un IBI més progressiu, però recorda a la Sra. Recasens que el seu grup hi va votar en contra quan van proposar a principi del mandat la congelació de l'impost en els casos de les rendes més baixes i que s'augmentés als patrimonis més elevats.

Justifica que no han anat més enllà en matèria de política fiscal més progressiva perquè no han obtingut el suport polític necessari; i fa avinent a la regidora Recasens que, si han canviat d'opinió, quan vulgui podran fer el debat, però, de moment, ara poden tirar endavant un seguit de taxes que comporten un missatge clar: que a Barcelona qualsevol que faci una activitat privada que es beneficiï de la ciutat ha de pagar allò que li pertoca.

La Sra. Recasens demana a l'alcaldeessa si pot intervenir per al·lusions.

La Sra. alcaldeessa li respon que no.

S'aprova l'ordenança fiscal 3.1 Taxes per serveis generals amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi, i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, i també dels Srs. Mulleras i Villagrasa.

S'aprova l'ordenança fiscal 3.10 Taxes per la utilització privativa del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi, i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Mulleras i Villagrasa, i també del Sr. Ardanuy.

S'aprova l'ordenança fiscal 3.12 taxes per l'estacionament regulat de vehicles a la via pública amb l'abstenció dels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín, i també dels Srs. Mulleras i Villagrasa.

S'aprova l'ordenança fiscal 3.15 Taxes per la utilització privada del funcionament de les fonts ornamentals amb l'abstenció dels Srs. Mulleras i Villagrasa.

3. (DPPF-03 OOFF2018) Aprovar provisionalment l'ordenança fiscal 3.17 Taxes per la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local de les instal·lacions de transport d'energia elèctrica, gas, agua, i hidrocarburs, per l'exercici 2018 i successius, segons proposta d'ordenança fiscal que consta a l'expedient; sotmetre l'esmentada ordenança fiscal a informació pública per un termini de trenta dies hàbils, comptadors des de l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província, dins dels quals els interessats podran examinar l'expedient i presentar les reclamacions que estimin oportunes; i tenir per aprovada definitivament la modificació de l'ordenança fiscal en el supòsit que no es presentin reclamacions.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Mulleras i Villagrasa.

4. (E.04.6006.17) Resoldre les al·legacions presentades pel Grup Municipal del Partit Popular de Catalunya, pels motius que resulten dels informes del Consorci d'Educació de Barcelona, i dels Serveis Jurídics de Patrimoni, que s'adjunten a efectes de motivació, contra l'acord del Plenari del Consell Municipal, de 23 de febrer de 2018, que aprovava inicialment la constitució d'un dret de superfície sobre la finca municipal ubicada en el carrer Numància 153-161, per a la construcció i gestió del CEIP Anglesola; aprovar definitivament el dret de superfície i formalitzar-lo d'acord amb les condicions del document annex, que s'aprova; inscriure'l en el Registre de la Propietat; i facultar l'Alcaldia per a la realització de totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

El Sr. Colom indica que amb aquest punt porten a aprovació definitiva la constitució del dret real de superfície a favor de la Generalitat per a la construcció d'un CEIP en l'espai del carrer Numància 153-161, que ha de permetre al districte de Les Corts disposar d'una nova escola pública després de vint anys de reivindicar-la.

Indica que en el període d'exposició pública només s'ha presentat una al·legació, del grup del PP, i que s'ha resolt en aquest acte.

La Sra. Rognoni reitera l'opinió del seu grup, expressada en comissió, que la construcció d'un centre educatiu mai no ha de comportar tant de debat com aquesta que, fins i tot, ha generat una situació un punt caòtica.

Reconeix que la construcció d'una nova escola és necessària al districte de Les Corts, però en cap cas pot substituir la demanda històrica d'un nou institut, ni tampoc no ha de suposar la desaparició de l'escola Ausiàs March.

Posa de manifest el malestar i el neguit que ha generat en la comunitat educativa tot aquest procés, també perquè no s'hi ha comptat. I afegeix que es va forçar un ple extraordinari al Districte en què tots els grups van aprovar una proposició que demanava garantir la continuïtat de l'escola Ausiàs March; igualment, constata que hi ha certa confusió sobre quan comença la construcció o no.

Entén, per tant, que aquest cas és una mostra més de la mala gestió d'aquest ajuntament, però atenent a la necessitat d'un nou centre educatiu a Les Corts, anuncia que faran una abstenció.

El Sr. Blanco demana al govern que aclareixi si aquest projecte del CEIP Anglesola s'executarà o no, ja que en document que circula sobre la reprogramació d'inversions –o retallades– figura el pressupost destinat al CEIP per a aquest exercici i el següent. I aprofita per puntualitzar que el CEIP Anglesola no és una nova escola, sinó un trasllat.

Remarca que si no executen les partides de l'escola tampoc no es farà l'institut, que és allò que reclama històricament el districte de Les Corts.

Afirma que el seu grup continua tenint dubtes pel que fa a la idoneïtat de l'edifici de l'escola Anglesola per allotjar el nou institut i, per tant, avança que faran una abstenció.

La Sra. Benedí també fa referència al debat generat per aquest CEIP, i al fet que es va demanar en un plenari extraordinari al Districte que es parlés amb la comunitat educativa; i

també comenta el fet que està vinculat al centre Ausiàs March, fet que ha afegit més complexitat encara.

Això no obstant, confirma que el seu grup no té intenció de blocar el procediment per a la construcció de l'escola Anglesola. Recorda que l'escola està ubicada provisionalment a Can Rosés, però està obligada a tenir un edifici propi d'aquí a dos cursos escolars, de manera que s'imposa ser responsables i accelerar perquè així sigui, per la qual cosa avança que votaran favorablement aquest punt.

La Sra. Ballarín recorda que quan aquest expedient es va portar al Plenari del Consell Municipal el febrer passat el seu grup va votar-hi a favor; ara, una vegada s'han resolt les al·legacions presentades pel grup del PP, avança que es ratifiquen en el seu posicionament, en considerar que es tracta d'un equipament necessari i esperat al districte de Les Corts.

Diu que són conscients que aquest ajuntament té deures pendents, i també els té el Consorci d'Educació per aconseguir que aquest CEIP arribi a bon port. Tanmateix, alerta que aquest projecte pot perillar arran de les possibles retallades que es poden aplicar; per tant, demanen que es faci tot el possible per capgirar la situació i que el centre escolar sigui realitat.

El Sr. Mulleras diu que els sorprèn que malgrat tota la polèmica generada entorn de l'eliminació de l'institut Anglesola i la seva substitució per un CEIP, el seu hagi estat l'únic grup que ha presentat al·legacions.

Precisa que amb les seves al·legacions posaven de manifest que el govern municipal –que s'autoanomenava de la participació– no ha escoltat ningú, ni a la comunitat educativa de l'escola Ausiàs March, que ha lluitat fins al final pel seu projecte educatiu, ni tampoc no ha escoltat als experts que alerten que no hi ha espai per fer un institut en condicions. En aquest sentit, fa avinent que els han demanat el projecte constructiu i no els l'han donat, tampoc l'avantprojecte.

Afegeix que també han desoït els grups polítics, que en el plenari extraordinari del Districte van dir que a Les Corts cal un institut i una escola, i no una cosa en comptes de l'altra.

La Sra. Reguant recorda que les AMPA demanen el manteniment de l'escola Ausiàs March, i que en el solar de l'escola Anglesola es faci un nou institut, que és allò que manca al districte.

Consideren que el gran assumpte que s'ha de resoldre és, per tant, quan i on es farà l'institut.

Avança, doncs, que s'abstindran pel que fa a les al·legacions, però tenen molt clar que cal escoltar les AMPA i, sobretot, cal començar a treballar perquè s'ubiqui definitivament un institut a Les Corts.

El Sr. Ardanuy manifesta que no pot estar en contra de la construcció d'una nova escola a Les Corts, però avança que farà un sí crític en aquest punt tenint en compte la necessitat evident d'un institut al districte, i posa de manifest que cal tenir en compte la quantitat d'espai que requereix un centre educatiu d'aquestes característiques, que no és la mateixa que un CEIP.

El Sr. Puigcorbé avança el seu vot a favor.

El Sr. Colom fa notar al Sr. Mulleras que, si tal com afirmava, realment tothom està en contra d'aquest expedient, el més lògic hauria estat que hi fessin al·legacions, cosa que només ha fet el grup del PP.

Admet que hi ha la demanda històrica al districte d'un institut, però remarca que amb aquesta operació es dona viabilitat a l'escola Ausiàs March per adequar els seus espais; obren una nova línia d'escola pública; en aquest sentit, considera que cal tenir en compte que cada any s'havia obert un "bolet" (grup extraordinari), mentre que d'ençà que disposen de l'escola provisional i la incorporació d'una nova línia no n'han calgut més, cosa que redunda en la qualitat de l'escola pública. Afegeix que també hi ha el compromís del Consorci d'Educació que l'edifici d'Ausiàs March es convertirà en un centre de secundària, les condicions del qual encara s'han de definir.

Conclou, per tant, que aquesta operació millora la demanda d'escola pública a Les Corts, millorarà les condicions d'un centre, amplia línies de primària i secundària, i permetrà, definitivament, disposar d'un centre de secundària al districte.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també de les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas, i el vot en contra dels Srs. Mulleras i Villagrasa.

5. (E.03.6046.16) Aprovar la modificació del conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya relatiu al finançament de determinades actuacions en el Tram II de la línia 9 del Ferrocarril Metropolità de Barcelona signat el 27 de desembre de 2016; modificar l'acord de la Comissió de Govern de 29 de desembre de 2016, ratificat pel Plenari del Consell Municipal en sessió de 27 de gener de 2017, relatiu a les condicions d'adquisició de la finca registral 4169 del Registre de la Propietat núm. 14 dels de Barcelona, d'acord amb la petició de la Generalitat de Catalunya, en el sentit derivat de la pròpia modificació del conveni, admetent l'adquisició d'aquesta finca amb la càrrega que la grava, assumint la Generalitat el manteniment dels costos econòmics així com el resultat del plet interposat per al seu futur alliberament, amb total indemnitat de l'Ajuntament de Barcelona.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

6. Aprovar les modificacions de les taules retributives municipals consistents en l'increment de l'1,5% d'acord amb l'article 18. Dos, primer paràgraf, de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2018, amb efectes 1 de gener de 2018, tal i com s'annexa; autoritzar a les entitats del sector públic municipal a qui no resulti d'aplicació les vigents taules retributives de l'Ajuntament de Barcelona a incrementar les retribucions del personal d'acord amb la Llei 6/2018, de 3 de juliol de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2018; publicar aquest acord i els seus annexes a la Gasetta Municipal i al web municipal i de forma resumida al Butlletí Oficial de la Província.

El Sr. Badia posa de manifest la satisfacció del govern per haver arribat a aquest acord històric, ja que feia més de deu anys que no hi havia un conveni nou i calia tancar un gran acord amb urgència.

Dit això, saluda els representants de les tres forces sindicals de la mesa general que avui els acompanyen, i que han fet possible aquest acord. Precisa que l'acord es basa en millorar aspectes de flexibilitat, de conciliació familiar, i de recuperació del poder adquisitiu perdut durant els anys de crisi. Agraeix, doncs, l'esforç fet per part de tots els sindicats, així com el de l'equip de recursos humans i la responsabilitat que han manifestat a fi de fer possible un acord que contribuirà a millorar els serveis públics de la ciutat.

Es refereix també a l'entrada en vigor de l'increment vinculat als pressupostos generals de l'Estat, que ha estat igualment incorporat al conveni.

Finalment, manifesta que la lluita contra la precarietat laboral, expressada també pel regidor Collboni, és un compromís ineludible del govern, de manera que confirma que el conveni tirarà endavant i el seu compliment serà absolut.

El Sr. Ciurana saluda també els representants de les forces sindicals, que són en part artífexs de l'acord de condicions laborals, i del manteniment sostingut en el temps d'un seguit de reivindicacions.

Reconeix que la negociació d'un conveni de condicions laborals mai no és senzilla, s'ha de mirar que no coincideixi en època d'eleccions sindicals ni locals, de manera que trobar la finestra d'oportunitat no sempre és fàcil.

Celebra en nom del seu grup aquest acord que, com ha dit el Sr. Badia, ateny la recuperació del poder adquisitiu, les condicions laborals, la flexibilitat i un horitzó d'estabilitat que necessiten les persones funcionàries d'aquesta casa, i que redundarà en benefici de la ciutadania.

El Sr. Alonso felicita, en primer lloc, els treballadors i treballadores d'aquest ajuntament i els seus representants per la signatura d'aquest conveni col·lectiu, que qualifica de molt bona notícia. Reconeix que aquest acord de condicions laborals potser no acontenta tothom, però valora que sempre és molt millor arribar a un acord que mantenir el conflicte.

Dit això, demana al govern que faci un exercici de transparència en l'àmbit de pressupostos i que els expliqui, amb detall, l'impacte econòmic en els pressupostos dels increments salarials i de les possibles internalitzacions, atès que no disposen d'informació suficient.

El Sr. Coronas saluda els representants sindicals de l'Ajuntament a la mesa de negociació, als quals també agraeix l'exigència que han mantingut en nom dels treballadors i treballadores municipals, així com la responsabilitat d'entendre que cal arribar a un acord que, de ben segur, ha comportat renúncies per totes les parts.

Posa de manifest que el seu grup ha estat amatent a tot el procés negociador, però que s'ha mostrat discret i prudent a fi d'evitar qualsevol ingerència política en la negociació, com entén que també han fet la resta de grups.

Tanmateix, fa avinent al govern municipal que estaran amatents en tots els aspectes referents a drets laborals, i recorda que continua havent-hi un conflicte amb els treballadors i les treballadores de teleassistència o de Regesa.

La Sra. Ballarín valora aquest acord com una notícia magnífica per als treballadors i treballadores de la casa, que també ho és per a la ciutadania, que tindrà uns serveis amb la qualitat que es mereix.

Felicita especialment als sindicats CCOO, UGT i Sapol per la seva unitat d'acció i la bona feina que han fet; i tot i que reconeix que no els ha estat fàcil deixar de ser invisibles, però ho han aconseguit amb aquest conveni.

Posa de manifest, entre altres coses, que els preocupa l'impacte econòmic d'aquest acord, i volen saber si en el pressupost aprovat el març hi havia contemplada la partida pressupostària corresponent. Pel que fa a les mesures horàries i de conciliació, que valoren molt positivament, manifesta la necessitat de seguiment per una comissió paritària, de manera que alerta que encara resta molta feina per fer.

El Sr. Mulleras saluda els representants sindicals, i confirma el vot favorable del seu grup respecte a aquest nou conveni que, com tot, és millorable, però reconeix i valora les millores salarials i laborals com la conciliació familiar, el fons de pensions, la jornada laboral o la promoció professional.

Tanmateix, fa notar que el Sr. Badia avui no ha parlat de Mariano Rajoy, ni ell ni la resta del consistori, quan la realitat és que aquest punt és el trasllat d'un acord a què va arribar el president Rajoy en els pressupostos generals de l'Estat del 2018; i remarca que estan incrementant l'1,5% de la massa salarial, i el 8,8% del salari en tres anys. I remarca que no es farà efectiu fins al setembre perquè el Sr. Sánchez no ho va voler publicar en el BOE fins un mes més tard.

El Sr. Casas valora en nom del seu grup l'esforç del govern municipal i els sindicats per millorar les condicions laborals del personal municipal, però diu que no entenen per què la relació de llocs de treball no ha estat una prioritat en aquest conveni, ja que hi ha un SOM derogat per sentència que continua vigent. Per tant, afirma que això els porta a desconfiar que el novembre s'hi posin realment.

Quant a l'oferta pública d'ocupació, remarca que serà només per consolidar les places ocupades per personal interí, atès que es recorda en el conveni el límit del 8% d'aquesta mena de places.

Adverteix que no poden ajornar qualsevol oportunitat per als treballadors i treballadores municipals de recuperar terreny enfront de les retallades laborals i socials que han patit els darrers anys i, per tant, anuncia que votaran favorablement aquest punt.

El Sr. Ardanuy expressa agraïment i felicitacions tant a la part social com a la part negociadora de l'Ajuntament per aquest acord de condicions laborals, i avança que votarà favorablement ambdós punts.

El Sr. Puigcorbé també expressa el reconeixement i la felicitació a les parts negociadores i avança el seu vot a favor dels dos punts.

El Sr. Badia comenta que els aspectes salarials no es poden incorporar al pressupost fins que no estan en la Llei de pressupostos generals, i que ha de marcar les prioritats polítiques, de manera que el Partit Socialista tindrà una bona ocasió per demostrar si aquesta és una de les seves prioritats o no. I diu que li preocupa el fet que el regidor Collboni hagi posat en dubte el compliment del conveni; i aprofita per ratificar que Barcelona en Comú té claríssim el seu compromís de lluita contra la precarietat laboral i a defensar el conveni signat.

La Sra. alcaldessa tanca els torns d'intervenció felicitant els grups municipals, els treballadors i treballadores municipals i els seus representants, així com als sindicats per l'aprovació del nou conveni per unanimitat, i en el qual han esmerçat moltes hores de feina i de dura negociació.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

7. Aprovar l'Acord de condicions de treball del personal funcionari i laboral de l'Ajuntament de Barcelona per al període 2017-2020, i l'Acord de condicions de treball específiques del personal funcionari de la Guàrdia Urbana i del Servei de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament, subscrits pels representants de la Corporació i les organitzacions sindicals Unió General de Treballadors (UGT), Confederació Sindical de Comissions Obreres (CCOO) i el Sindicat d'Agents de Policia Local (SAPOL) així com l'Annex de condicions específiques de personal laboral subscrit en la mateixa data pels representants de la Corporació i les organitzacions sindicals Unió General de Treballadors (UGT) i Confederació Sindical de Comissions Obreres (CCOO); ampliar el termini per a l'elaboració i negociació de la Relació de Llocs de Treball fins al 30 de novembre de 2018, de conformitat amb l'acord de condicions de treball del personal funcionari i laboral de l'Ajuntament de Barcelona per al període 2017-2020.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

8. (2018/362) Atorgar la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona a Oriol Bohigas i Guardiola per ser un personatge decisiu mitjançant la gestió pública i l'activitat privada en la configuració de la Barcelona actual a nivell arquitectònic i cultural.

La Sra. Sanz diu que sense Oriol Bohigas no hauria estat possible el que ha succeït urbanísticament a la ciutat, on va néixer, on va estudiar arquitectura i on n'ha ensenyat.

Recorda la seva etapa en aquest ajuntament com a delegat de l'Àrea d'Urbanisme i regidor de Cultura. Fa referència, igualment, a la seva contribució a Edicions 62, a la presidència de la Fundació Miró i de l'Ateneu Barcelonès; o la tasca de promoció del FAD.

Conclou que, en definitiva, la trajectòria d'Oriol Bohigas ha estat dedicada a l'arquitectura i a Barcelona, i demostra que l'arquitectura és un instrument molt poderós per transformar i renovar la ciutat; i que és mitjançant l'arquitectura que es pot avançar en la construcció d'una ciutat més justa socialment i ambientalment.

Posa en relleu que Oriol Bohigas està en l'origen de la correcció de l'skyline de la Barcelona dels temps de la destrucció franquista, amb un projecte de modernització de l'arquitectura i de l'urbanisme que enllaça amb la tradició moderna anterior a la Guerra Civil.

Assenyala que quan va arribar a aquest ajuntament va entendre que no era moment de fer plans, sinó places; que sense espai públic no hi havia ciutat. Recorda que en la seva etapa municipal es van treure els cotxes de la plaça Reial; es va enderrocar una illa del Raval per construir-hi la plaça de la Mercè; es van impulsar places a Sants i a Gràcia. I posa en valor que seva és, en gran part, la contribució a la transformació urbanística de Barcelona amb motiu dels Jocs Olímpics del 1992, en col·laboració amb altres noms reconeguts a la ciutat com Josep Martorell i David Mackay, amb qui va formar l'equip de l'estudi MBM Arquitectes.

Per tot plegat, aquest ajuntament agraeix a Oriol Bohigas la seva dedicació a pensar la ciutat, i que ha contribuït a què l'arquitectura i l'urbanisme s'entenguessin als ajuntaments com a actes polítics elementals; gaudint, però, d'una personalitat independent, profundament culta, intensament política i radical en el seu sentit més positiu.

El Sr. Trias confirma que Oriol Bohigas és un dels homes més prolífics que ha tingut el plaer de conèixer; en destaca les facetes d'arquitecte, en primer lloc, però també com a escriptor, professor, polític, editor, activista, home de cultura i republicà. Confirma que és un home enamorat de Catalunya i de Barcelona.

Manifesta que allò que més es recordarà d'Oriol Bohigas és la transformació que va provocar a la ciutat la segona meitat del segle XX, i sense ell no existiria el model urbanístic de Barcelona que s'estudia en universitats d'arreu del món; la ciutat no s'hauria obert al mar, ni s'hauria produït la transformació arran dels Jocs Olímpics. Remarca que gràcies a ell són on són i se'n senten orgullosos.

Afegeix que Oriol Bohigas ha estat tremendament crític i inconformista, provocador fins a extrems inaudits, i de dimitir de regidor de Cultura i marxar cap a casa en no acceptar-se el seu projecte per dotar la ciutat d'equipaments culturals.

Conclou, doncs, que Oriol Bohigas és del tot mereixedor d'aquesta màxima distinció de la ciutat.

La Sra. Mejías remarca que la Medalla d'Or de Barcelona és un dels guardons més prestigiosos que pot atorgar aquest ajuntament, i amb què en aquest cas es vol reconèixer la gran contribució d'Oriol Bohigas a la ciutat com a arquitecte i urbanista, però també com a regidor de Cultura.

Destaca la seva col·laboració en la gran transformació de Barcelona, no només urbana, sinó també social amb la modernització de barris sencers, dels quals esmenta el grup d'habitatges de la ronda Guinardó, o la gran transformació que van significar la Vila Olímpica i el Port Olímpic, una de les urbanitzacions més radicals i ambicioses que va aconseguir que Barcelona tornés a mirar al mar.

Assenyala que no només van ser aquestes grans transformacions urbanes, sinó edificis com l'escola Thau o la reestructuració de l'edifici Roger de Llúria, antiga caserna militar, per ubicar-hi la UPF.

Afegeix que d'Oriol Bohigas no només ha deixat la seva empremta amb l'urbanisme, sinó també amb les publicacions sobre arquitectura i amb el seu impuls a la cultura amb la institució dels premis FAD, que gaudeixen d'innegable prestigi.

Posa de manifest que ha estat guardonat amb nombrosos reconeixements, i vint-i-cinc anys després de la transformació de la Barcelona olímpica aquest ajuntament li atorga, amb tot mereixement, la seva màxima distinció per tota la seva trajectòria.

El Sr. Bosch se suma al reconeixement a Oriol Bohigas, arquitecte, editor i polemista entre altres facetes, però, sobretot, destaca que és un gran amant de Barcelona, on obra seva com les escoles Garbí i Thau o el bloc d'habitatges de la Meridiana han fet història, i especialment la Vila Olímpica i el Port Olímpic, peces urbanístiques essencials, que són la clau de volta de l'obertura al mar de Barcelona, de la ciutat olímpica, que defineixen l'eixamplament del territori cap al nord, i que canvien radicalment la cara i l'aspecte de la ciutat.

Posa en valor que Oriol Bohigas no només demostrava amb això com estimava la ciutat, sinó que ho continua demostrant. I consideren que el seu ampli i remarcable bagatge el fan molt mereixedor d'aquesta medalla que se sumarà als nombrosos reconeixements que ja posseeix; i subratlla que a la ciutat li interessa que se l'associï amb el nom d'Oriol Bohigas.

Finalment, adreça unes paraules a l'amic, que mai no tenia un no, però sí un sí crític i sense amagar cap veritat en la seva faceta d'editor.

El Sr. Mòdol manifesta que per al seu grup és del tot escaient la concessió d'aquesta medalla a Oriol Bohigas, un referent professional per a molts en l'àmbit de l'arquitectura, però també en els altres àmbits on s'ha mogut.

Diu que quan es va assabentar de la intenció d'atorgar aquesta medalla li va sorprendre que encara no s'hagués fet, i lamenta que el reconeixement arribi un punt tard. Això no obstant, el considera positiu per a la ciutat i per a l'arquitectura, que entén que ha de recuperar una posició central a la ciutat i en aquest ajuntament.

En aquest sentit, considera que no es reconeix prou la tradició arquitectònica i urbanística de Barcelona, i valora aquest reconeixement com un primer pas; i posa en relleu la contribució d'Oriol Bohigas a la transformació urbanística de la ciutat, a la construcció d'un model que de vegades és criticat d'una manera certament inconscient.

El Sr. Mulleras posa de manifest que amb aquesta medalla reten homenatge a un barceloní a bastament reconegut dins i fora de la ciutat, tant a Espanya com a l'estranger, per la seva obra com a arquitecte i urbanista. Destaca que ha estat una persona fonamental per la seva contribució al desenvolupament i sanejament urbanístic de Barcelona. Remarca que la seva empremta és present a la ciutat des dels anys seixanta fins a l'actualitat.

Fa referència també als altres àmbits d'expressió i de debat en què s'ha desenvolupat Oriol Bohigas, interessat sempre per les tendències europees artístiques, culturals, econòmiques i socials.

Recorda que Oriol Bohigas és considerat com un dels dissenyadors de la política urbanística de grans obres que van permetre Barcelona ser seu dels Jocs Olímpics del 1992; i la seva

presència a la ciutat es tradueix en diverses obres repartides per la ciutat com és el cas de la Vila Olímpica i el Port Olímpic o l'edifici de la UPF.

Finalment, es refereix al seu paper de lideratge cultural, tant com a regidor de Cultura d'aquest ajuntament, com també en les seves facetes d'escriptor i editor, i al front d'institucions com l'Ateneu Barcelonès o la Fundació Miró.

La Sra. Rovira avança que, com té per costum fer en aquests casos, el seu grup farà una abstenció.

El Sr. Ardanuy qualifica Oriol Bohigas, a més de com un referent, de persona disruptiva, polèmica i visionària, que en els àmbits urbanístics, arquitectònics i culturals ha contribuït a la construcció de la Barcelona actual.

Avança, doncs, el seu vot favorable a la concessió d'aquesta medalla que reconeix una trajectòria prolífica en la construcció de comunitat.

El Sr. Puigcorbé se suma als elogis que s'han fet avui a Oriol Bohigas, i afegeix que, com a arquitecte, urbanista, impulsor, gestor cultural, escriptor, editor, polític, intel·lectual, humanista i mestre de mestres, a més de ser honorat amb la concessió de la Medalla d'Or de la Ciutat es mereixeria un monument, i suggereix que si la molt necessària Biblioteca Provincial Central, al costat de l'estació de França, que encara els deu el ministeri, arriba a ser mai una realitat dugui per sempre el nom de Biblioteca Oriol Bohigas, i que esdevingui la millor biblioteca d'Europa especialitzada en arquitectura, paisatge i urbanisme, sempre que l'ETSAB hi estigui d'acord, atès que l'abril de l'any passat va tenir la mateixa pensada per a la seva biblioteca, o fa anys l'Ateneu Barcelonès li va dedicar la seva sala d'actes.

Subratlla que Oriol Bohigas s'ho mereix i Barcelona també.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció de les Sres. Rovira, Reguant i el Sr. Casas.

9. (2018/363) Atorgar la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona a Josep Fontana i Lázaro per ser un ciutadà compromès amb Barcelona, militant per la justícia i rebel contra la injustícia al món, qualitats consubstancials al seu ofici d'historiador.

El Sr. Pisarello posa de manifest que Josep Fontana té moltes facetes, entre les quals la de ser un estimat veí del Poblenou, un dels historiadors vius més destacats del país, i una referència de la millor tradició democràtica, republicana, catalanista i antifeixista de la ciutat.

Constata que ha estat el mestre indiscutible de diverses generacions d'historiadors i científics socials de gran prestigi internacional, i un dels introductors en el món editorial hispànic de la tradició historiogràfica marxista britànica contemporània, i és qui va introduir aquí l'obra d'E.P. Thompson, que canvia la mirada sobre les classes populars i el moviment obrer.

Remarca que Josep Fontana ha ensenyat a mirar la història a contrapèl, des de la perspectiva de les vides quotidianes de dones i homes reals, per l'expansió de la democràcia política i econòmica, i així ho va palesar en la seva obra, sempre crítica, sobre el segle XIX espanyol, en seus estudis sobre Catalunya, i la transició de la dictadura a la monarquia parlamentària,

amb un mètode que també ha emprat en els seus escrits sobre història universal i del segle XX, aplicant-hi un gran sentit de la complexitat i un nivell d'excel·lència extraordinari.

Manifesta que si Barcelona ha esdevingut una ciutat de ciència, també de ciència històrica, és gràcies a investigadors com ell. I afegeix que Josep Fontana també és un barceloní incansablement compromès amb la causa de la democràcia, una de les figures més emblemàtiques de l'antifranquisme, i ha estat un impugnador rigorós i apassionat del creixement de les desigualtats i la violència provocada pel règim de poder polític i econòmic vigent.

Considera que avui la ciutat fa un acte de justícia amb el reconeixement a un barceloní lliure, lúcid i compromès; un gran mestre que, en realitat, mai no ha volgut ser-ho del tot; i qui sempre ha recordat en els moments més foscos i durs els versos de Paul Eluard sobre el poder que cada dona i cada home tenen de ser lliures i de superar el destí que els ha estat assignat.

El Sr. Trias defineix Josep Fontana com un dels millors referents de la historiografia catalana contemporània; deixeble de Jaume Vicens Vives i Ferran Soldevila, de qui n'és un digne hereu, i seguidor de la metodologia de Pierre Vilar. Esmenta la seves facetes d'investigador i docent universitari, que ha instruït diverses generacions d'historiadors a qui ha sabut transmetre la passió, la cura i la precisió amb què s'ha de tractar la història.

Posa en valor els més de seixanta anys de carrera incansable, dedicada a l'ensenyament i a descobrir amb profunditat i solidesa bona part de la història econòmica i social del país, sobretot del segle XX; i remarca que ho ha sabut fer amb equanimitat i independència, amb esperit crític i mirada oberta i conciliadora, coneixedor de la matèria delicada amb què treballa i que ha de servir de lliçó de futur.

Valora que, independentment de l'orientació política de cadascú, només es poden dir coses bones de la seva obra, un fet excepcional que concorre en molt pocs historiadors. Per tant, i perquè és un barceloní que estima profundament la ciutat, entén que és de tot mereixedor d'aquest reconeixement que li ret Barcelona.

La Sra. Mejías fa referència a què Josep Fontana és considerat un dels historiadors més brillants de l'època contemporània, fundador i director de l'institut universitari Jaume Vicens Vives, i un dels millors experts en història i institucions econòmiques. Igualment, fa esment de la seva prolífica obra, que inclou textos acadèmics que han esdevingut una referència per a generacions d'estudiants d'història i humanitats.

Posa en relleu que Josep Fontana també deixarà una herència molt important amb les seves cròniques del segle XXI.

Fa referència als nombrosos guardons que ha rebut, i considera just que avui aquest Plenari reconegui la seva tasca i la seva aportació amb estudis i investigacions molt interessants per a tota una generació.

El Sr. Bosch diu que recorda el professor Fontana anant a donar classe amb un aspecte físic un tant descarat –amb les seves fitxes on ni hi cabia ni una sola lletra més–, amb un rigor intel·lectual i una precisió brillants; i el recorda, també, com un professor implacable.

Considera que al cap dels anys ja pot dir que "era un ós", però també li ho agraeix perquè ha estat en benefici del coneixement; i constata que aquesta implacabilitat l'exerceix, sobretot, amb ell mateix, amb l'exigència que s'imposa en les referències bibliogràfiques, amb el bagatge acadèmic, i amb els seus i les seves alumnes.

Remarca la seva capacitat de sintetitzar escoles historiogràfiques i mètodes tan diferents com els de Ferran Soldevila, Pierre Vilar o Vicens Vives, i el fet que sap transmetre la idea central i bàsica que la història de Catalunya i del catalanisme està íntimament vinculada amb la història del moviment popular, i que una cosa no s'entén sense l'altra, i que és un fet que els configura com a poble.

Considera que això, en bona part, cal agrair-ho a Josep Fontana, als seus estudis, a la seva dedicació i al seu rigor extrem com a historiador. Considera que, sense cap mena de dubte, és mereixedor d'aquesta medalla.

La Sra. Andrés diu que Josep Fontana és una autoritat indiscutible en el món de la historiografia; és un home que ha dedicat la seva vida professional a fer-los entendre qui són i d'on vénen; una tasca que ha combinat amb l'exigència científica i la passió i la reflexió pel seu ofici.

Remarca que Fontana és història per ell mateix, ja que ha format part dels esdeveniments de la segona meitat del segle XX per la seva militància i coherència, que li va costar ser apartat de la docència per la dictadura el 1966.

Afegeix que Josep Fontana ha estat i continua sent un referent de l'ofici d'historiador, practicat des de l'esperit d'analitzar rigorosament els fets, l'estudi en profunditat de les fonts, l'observació de les tendències amb l'ànim d'explicar i explicar-se com a col·lectivitat.

Per tant, el seu grup valora que és una persona mereixedora d'aquest reconeixement de la ciutat, que l'ultrapassa i que suposa un reconeixement, també, a l'estudi científic de la història, rigorós i apassionat alhora, tan convenient a dia d'avui.

El Sr. Mulleras reconeix que Josep Fontana es compta entre els historiadors espanyols contemporanis més importants, que ha desenvolupat la seva recerca principalment en el camp de la història econòmica i espanyola del segle XX.

Manifesta que, des del respecte que els mereix la seva obra, el grup del PP no està d'acord amb algunes de les seves afirmacions fora de l'àmbit estrictament bibliogràfic, i que obeeixen a un maniqueisme fals i a una impostada equidistància entre bons i dolents en la seva anàlisi de la situació actual.

Afirma que discrepen, doncs, amb el seu estudi sobre la història política de Catalunya, recollit especialment en l'obra "La Formació d'una identitat. Una història de Catalunya", que és una suma de les tesis més independentistes i que intenten forçar l'existència d'un estat català, que contraposa al tòpic clíxé d'una Espanya que representa els valors oposats al no menys tòpic clíxé d'una Catalunya europeïtzada i laboriosa.

En conseqüència, consideren que aquesta medalla no es concedeix tant pels mèrits personals de Josep Fontana, ni per allò que hagi pogut fer per Barcelona, com per mèrits ideològics; i

per tant, anuncia que no hi estan d'acord i que no votaran favorablement al seu atorgament i faran una abstenció.

La Sra. Rovira, en nom de la CUP-Capgirem Barcelona, manifesta el reconeixement Josep Fontana, gran historiador sobre el qual subscriuen bona part de les intervencions que s'han fet posant en relleu la seva faceta de lluitador antifranquista, i investigador imprescindible per comprendre la realitat i la història de Catalunya.

Tanmateix, i en coherència amb el que fa quan s'ha de votar la concessió de medalles, entenent que el millor reconeixement és el de companys i companyes i no pas el d'una institució o un partit polític determinat, que deixa fora altres persones imprescindibles per a la ciutat, anuncia que faran una abstenció.

El Sr. Ardanuy reconeix que el professor Fontana és mereixedor d'aquesta distinció, entre altres mèrits, per la seva tasca com a historiador, com a docent i com a investigador, per l'impuls de l'esperit crític en el seu àmbit de coneixement; i remarca que amb les seves publicacions i treballs ha esdevingut un nom de referència.

El Sr. Puigcorbé descriu Josep Fontana com un gegant d'aparença humil, un treballador infatigable que ha dedicat tota la seva vida a la recerca de la veritat i de la justícia, fent del seu ofici d'historiador un veritable camí d'excel·lència. Esmenta les seves facetes d'escriptor, professor, catedràtic, degà o vice-rector, i l'anomena un autèntic savi de 89 anys nascut al Poble-sec, i amb més medalles que un general sense haver fet cap guerra, però sabent explicar el perquè de totes.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Mulleras i Villagrasa, i també de les Sres. Rovira, Reguant i el Sr. Casas.

10. (2018/336) Atorgar la Medalla d'Honor de Barcelona 2018 a les ciutadanes, ciutadans i entitats que proposa el Consell Plenari i els respectius Consells de Districte, d'acord amb la relació que s'adjunta en document annex, com a mereixedors d'aquest guardó perquè amb la pràctica de la seva labor professional o social han contribuït al desenvolupament de la consciència ciutadana, virtuts i els valors cívics.

El Sr. Pisarello recorda que fa unes dècades Barcelona té el costum d'homenatjar veïns, veïnes i entitats que s'han distingit pel seu servei a la comunitat; es tracta de vint-i-cinc trajectòries individuals i col·lectives que fan ciutat; la seva construcció permanent i oberta fruit dels anhels i dels compromisos de la ciutadania.

Manifesta que cadascuna d'aquestes trajectòries, que ja tindran oportunitat de glossar en l'acte de lliurament de les medalles, conformen un calidoscopi del qual destaca, en primer lloc, el paper de les dones. En aquest sentit, recorda que l'any passat es va corregir una injustícia històrica i, per primera vegada, el nombre de dones guardonades va superar el d'homes, i enguany també són majoria. En segon lloc, posa en relleu el pes de l'activisme veïnal i, un any més, la llista de guardonats recorda que la ciutat ha estat feta, sobretot, per la seva gent. En tercer lloc, destaca les persones i entitats que s'agrupen entorn de l'àmbit socioeducatiu, i enguany es premien diverses escoles, la cultura popular i l'esport.

I, finalment, fa notar que les medalles reflecteixen la situació d'excepcionalitat viscuda a la ciutat i al país, i per això es distingeix l'Associació Catalana de Drets Civils, creada el 2017 per les famílies que estan patint a dia d'avui una presó arbitrària i injusta, o que l'han evitada marxant a l'exili.

Per tant, avui proposen al Plenari que refermi el seu compromís amb el millor tresor que té la ciutat, que és la seva gent, la que presta servei en les entitats, als barris, i que en fa una ciutat justa, cohesionada i viva, que estimen i que defensen.

El Sr. Martí felicita en nom del seu grup totes les persones i entitats guardonades, i els agraeix les seves aportacions al bé comú, la cohesió i el progrés de la societat barcelonina. Constata que Barcelona se sent orgullosa d'associacions, persones i entitats que eleven el nivell de compromís social i de la qualitat humana i cívica de la col·lectivitat. Posa en valor la seva dedicació en l'àmbit associatiu, social, esportiu, comercial i cultural que fan de Barcelona una ciutat cada dia més solidària i convivencial, malgrat els problemes que tots coneixen.

Fa un esment especial a l'entitat proposada pel seu grup i pel d'ERC, l'Associació Catalana de Drets Civils, formada per familiars de les preses i presos i polítics i de les persones exiliades, que fa de la lluita pels drets humans la seva raó d'existir; i aprofita aquesta ocasió per recordar el company i amic Joaquim Forn, exregidor i Conseller del govern de la Generalitat, i reitera l'exigència del seu alliberament, així com també de tota la resta de presos polítics i el retorn dels exiliats.

Confirma que votaran a favor de totes les candidatures, que inclouen, entre altres, l'Associació de Veïns del Farró o la Federació de Colles de Sant Medir; però també vol expressar la sorpresa que els causa –intentant ser benivolents– la proposta d'atorgar una medalla d'honor a la Sra. Susana Griso, que s'ha caracteritzat per exercir un periodisme arrengrerat amb posicions bel·ligerants i de part contra el sobiranisme, trepitjant sovint la línia vermella de la deontologia professional, fins al punt que el seu programa "Espejo público" va ser denunciat per la UB davant del CAC i del Col·legi de Periodistes.

Dit això, reitera la felicitació a la resta de guardonats, als quals expressa un agraïment sincer.

La Sra. Mejías destaca que el Plenari del Consell Municipal vol reconèixer la tasca de notables barcelonines, tal com feia notar el Sr. Pisarello, i un barceloní que han estat destacats per la seva tasca professional i la seva contribució a fer millor la ciutat. I esmenta Mercè Tatjer per la seva tasca acadèmica i la seva contribució a millora de les condicions d'habitabilitat, i per tant, a dignificar les condicions de vida. Constata que el seu grup sí que vol reconèixer la professionalitat de Susana Griso com a professional del periodisme, un reconeixement que fa extensiu a tots els professionals dels mitjans de comunicació que van haver de viure la situació dels terribles atemptats terroristes de l'agost de l'any passat, que va desenvolupar la seva feina amb respecte i professionalitat per explicar al món el que succeïa en aquells moments.

Esmenta també Rosa M. Sardà, una actriu amb una amplíssima carrera cinematogràfica que forma part de la història de Barcelona, i l'esportista Ander Mirambell, que obre camí de noves modalitats esportives d'hivern que aporten molts d'èxits a la ciutat.

Tanmateix, vol fer constar el seu posicionament contrari a la concessió d'una medalla a l'Associació Catalana de Drets Civils, i diu que no conceben res pitjor que allò que històricament havia estat un acord de consens entre els grups ara s'intenti polititzar per fer herois els qui només són fugits de la justícia, i demana que consti en acta aquest posicionament contrari que acaba d'expressar.

El Sr. Bosch diu que el seu grup vota a favor de les persones i associacions proposades, tant si ha estat iniciativa del seu grup com si no, tant si els són més propers com si no. Consideren que tots són respectables i que tenen connexió provada amb la ciutat.

Aprofita per expressar-los la felicitació del seu grup, i celebra, sobretot, que sigui majoria el nombre de dones proposades. Destaca Pròsper Puig, andreuenc i incansable defensor del comerç de proximitat, i que sempre troba un moment per parlar de la ciutat i del seu districte; Joan Bordetas, per la feina que fa al barri de Sant Antoni, i destaca que el nou mercat de Sant Antoni difícilment s'entén sense la feina que hi ha esmerçat. Cita també els estibadors del port i la seva infatigable lluita laboral i social, i en favor dels drets col·lectius.

Finalment, fa referència a l'Associació Catalana de Drets Civils que, malgrat que a alguns els pesi, està formada per bona gent que es dedica a causes justes, gent que ha patit en la seva pell el sofriment de tenir éssers estimats a la presó o a l'exili, injustament i en la distància, i que encara avui pateixen enormement. Considera que s'ha de reconèixer aquest patiment humà públicament; i esmenta, entre les persones empresonades, un exregidor d'aquest ajuntament i exalcaldes.

El Sr. Collboni considera que les medalles d'honor haurien de continuar sent "en favor de" i o pas en contra de ningú; ni han de servir per fer talls en funció si són més properes o més llunyanes a les posicions polítiques d'uns i d'altres, ja que tot plegat va en contra de l'esperit del que haurien de ser. Precisa que aquesta observació va adreçada concretament a la menció que s'ha fet de Susana Griso, una gran professional que va fer molt bona tasca cobrint els atemptats del 17 d'agost.

Insisteix, doncs, que aquest premis sempre s'han atorgat a favor dels qui han construït ciutat, des del món associatiu, des d'entitats esportives, culturals o comercials; i remarca que aquestes medalles signifiquen no només el reconeixement del consistori sinó de tot el conjunt de la ciutadania.

Assenyala que a més d'entitats hi concorren personalitats en àmbits tan diversos com la geografia humana del patrimoni, la defensa dels drets civils, el periodisme, l'escena, l'esport, la memòria històrica, els drets laborals, la cultura popular, la inclusió, la solidaritat o l'educació i l'escola. Remarca que amb aquestes medalles es vol agrair en nom de la ciutat aquest compromís i posar en valor i comptar amb el llegat de totes les persones i entitats guardonades, que lluiten per una Barcelona cohesionada socialment, amb equilibri territorial i millors condicions de vida.

El Sr. Mulleras manifesta que amb l'atorgament d'aquestes medalles es ret homenatge un any més a la trajectòria cívica de diverses persones i entitats que amb el seu treball i compromís amb la ciutat han deixat empremta. Posa en relleu que es tracta de persones molt arrelades

als barris, com el cas de Pròsper Puig a Sant Andreu, o professionals com Susana Griso que en l'àmbit de tota Espanya fan una feina molt important per a la ciutat.

Valora l'atorgament d'aquestes medalles com un reconeixement i expressió de gratitud envers els conciutadans, i també per als veïns i entitats que han col·laborat a fer la Barcelona d'avui.

Així doncs, subratlla que es distingeix l'altruisme, la solidaritat, la generositat, la sensibilitat que reflecteixen la pluralitat de la societat amb la seva feina, esforç i compromís social i ciutadà envers Barcelona.

Cita expressament Ander Mirambell entre les persones guardonades, un esportista que competeix en un disciplina olímpica poc coneguda com és l'skeleton, que és pioner en la seva pràctica a Espanya, i que representa uns valors molt necessaris en qualsevol societat com són el sacrifici, l'esforç, l'afany de superació i la motivació.

Finalment, lamenta que el seu suport a aquest punt no pugui ser unànime, ja que discrepen amb la menció a aquesta medalla de l'Associació Catalana de Drets Civils, i consideren que respon únicament a la voluntat política de retre homenatge no només a l'entitat sinó al que representa, una determinada ideologia que no comparteixen.

Denuncia, per tant, que novament es fa ideologia amb la concessió d'aquestes medalles i, com la Sra. Mejías, demana que consti en acta el seu posicionament contrari a la concessió d'aquesta distinció a l'Associació Catalana de Drets Civils.

La Sra. Rovira avança que el seu grup farà una abstenció.

El Sr. Ardanuy indica que votarà favorablement totes les medalles proposades.

El Sr. Puigcorbé valora que aquestes medalles són un honor més que merescut per a entitats com l'Associació Catalana de Drets Civils, les associacions de veïns de Pedralbes i del Farró, l'Associació de Familiars i Amics de nens oncològics de Catalunya, AMPA Unides de Les Corts, les escoles Pegaso i Antaviana, l'esplai Druida, Fal·lera Gegantera de la Sagrada Família, el bàsquet Ateneu Montserrat, la federació de Colles de Sant Medir, l'organització d'Estibadors Portuaris, l'esportista Ander Mirambell, i les persones que treballen pels seus barris com el Joan Bordetas, Pròsper Puig, Josep Mentrut, Mercè Tatjer, Maria Casas, Anna González, Sonia Klamburg, i grans professionals i amigues com Susana Griso o Rosa M. Sardà, a totes i tots els quals felicita i expressa la seva gratitud.

El Sr. Martí demana que consti en l'acta la rectificació de l'afirmació que ha fet en la seva intervenció que la UB va denunciar la Sra. Griso al CAC i al Col·legi de Periodistes, quan en realitat va ser la UAB.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció de les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas, i amb les consideracions particulars fetes pels grups municipals Demòcrata, de Ciutadans i del Partit Popular, que consten a l'acta.

11. (91/2018 RH) Atorgar la medalla d'honor al mèrit als membres de la Guàrdia Urbana que figuren en les relacions adjuntes, en les categories d'argent i bronze, per haver prestat

serveis sense interrupció durant 35 o 25 anys respectivament, sense cap nota desfavorable en els seus expedients personals. La concessió de la medalla d'argent produeix els beneficis establerts a l'article 5 del Reglament d'Honors i Recompenses dels membres de la Policia Municipal i del Servei d'Extinció d'Incendis, aprovat pel Consell Plenari de 17 de setembre de 1976.

El Sr. Pisarello explica que aquests tres punts proposen reconèixer els anys de servei a la ciutat de cent quaranta agents de la Guàrdia Urbana (GUB), que durant vint-i-cinc o trenta anys han prestat servei ininterromput i sense cap nota desfavorable als seus expedients; també distingir actuacions destacables d'altres agents i unitats. Afegeix que també es proposa distingir entitats, ciutadans i membres d'aquesta i altres institucions que han col·laborat amb la GUB, com la Federació Cor d'Horta, l'Associació de Veïns de la Teixonera, el cap de la comissaria de Mossos d'Esquadra de Nou Barris, per la seva col·laboració en la gestió de les protestes islamòfobes contra l'oratori musulmà del districte; o la coordinadora de la unitat contra el tràfic d'éssers humans de la direcció de Feminisme i LGTBI d'aquest ajuntament.

Així doncs, fa avinent que proposen l'aprovació d'aquests reconeixements a agents i ciutadania a fi que els puguin rebre en el marc de la celebració de la festa anual del cos de la GUB el proper 26 de setembre.

Remarca i reitera que la seguretat és un dret de la ciutadania, indispensable perquè tothom pugui gaudir de la ciutat, i en la celebració del setembre tindran oportunitat de reconèixer i agrair la feina d'aquestes persones que ajuden que Barcelona sigui una ciutat més segura.

El Sr. Martí cita, entre els agents i persones alienes al cos de la GUB guardonats enguany, institucions com el Cottolengo del Padre Alegre, o Anna Ortonoves del departament de Benestar Animal d'aquest ajuntament.

Avança que el seu grup votarà a favor de totes les propostes de concessió de medalles, i s'adhereix en nom del grup municipal Demòcrata a les felicitacions i agraïments de la ciutadania i del conjunt d'aquest ajuntament a la GUB.

Aprofita, en qualitat de portaveu del seu grup en assumptes de prevenció i seguretat, per reiterar el reconeixement a la tasca de la Guàrdia Urbana, a la seva professionalitat, i demanar el màxim suport a tots els membres del cos, especialment per part del govern municipal. Fa avinent que aviat farà un any dels atemptats de l'agost a la Rambla, i amb aquest motiu volen agrair i posar en valor la seva tasca a peu de carrer en aquelles hores tràgiques.

El Sr. Sierra manifesta que, amb la mateixa determinació que el seu grup va votar en contra de la denegació de medalles en sessions anteriors, avui voten favorablement aquests punts.

Precisa que voten a favor tant del reconeixement als agents de la GUB que es juguen la feina i la vida per defensar la seguretat de la ciutadania, com també a les persones alienes al cos que hi col·laboren.

Adreçant-se a l'alcaldeessa, li diu que com a màxima responsable de la seguretat a la ciutat i cap de la GUB hauria de fer més pel cos; i remarca que no es tracta de celebrar amb ells un

dia i que se'ls faci un reconeixement, que s'atorgui una medalla a uns sí i altres no, sinó que es tracta que se sentin acompanyats de debò, i que l'alcaldesa es pregui la seguretat de la ciutat com una prioritat i no pas amb desistiment de funcions, que es tradueix en un increment de la delinqüència.

El Sr. Coronas indica, quant als punts onzè i dotzè, que el seu grup subscriu els reconeixements proposats, i considera de justícia agrair els anys que han dedicat a tenir cura de la ciutadania als agents i les agents de la GUB.

En referència al punt tretzè, diu que vistos els expedients comparteixen moltes de les propostes de reconeixement a persones de la societat civil i entitats per la seva col·laboració en tasques de prevenció i seguretat, però com ja han manifestat en reiterades ocasions, diu que no entenen per què s'han d'atorgar medalles a membres d'altres cossos policials pel simple fet de fer la seva feina, sense que hi concorri cap excepcionalitat; en conseqüència, anuncia que s'abstindran en el punt tretzè.

La Sra. Andrés avança el vot favorable del seu grup a tots tres punts; i aprofita per, a més de felicitar les persones distingides amb aquests reconeixements, per posar en valor el servei que presta la GUB, i també la contribució de persones i entitats alienes al cos i que hi col·laboren.

Aprofita per dir que ja tenen ganes que entri en vigor el nou reglament d'Honors i Recompenses per aclarir els criteris d'atorgament d'aquestes distincions.

El Sr. Mulleras valora que l'atorgament d'aquestes medalles és un reconeixement de l'eficiència, l'eficàcia i la professionalitat demostrades en les trajectòries laborals al cos i en acte de servei de molts membres de la GUB, així com també a les persones que amb la seva col·laboració han contribuït a la millora de diferents àmbits d'actuació de la policia municipal de Barcelona.

Remarca que aquestes medalles reflecteixen clarament la vocació de servei, l'esperit de col·laboració i l'afany de millora i superació dels agents de la GUB, que amb la seva feina garanteixen la convivència, la seguretat i l'ordre a la ciutat, amb proximitat i esdevenint un dels serveis més ben valorats per la ciutadania. I afegeix que també s'ha de reconèixer la tasca de les persones alienes al cos i que també són proposades per rebre el reconeixement de la ciutat; i aprofita per manifestar l'admiració i el respecte del seu grup a la tasca del cos de la GUB, que enguany celebrarà el seu 175è aniversari.

La Sra. Rovira avança que el seu grup farà una abstenció en tots tres punts.

El Sr. Ardanuy anuncia que votarà favorablement els tres punts.

El Sr. Puigcorbé dóna l'enhorabona a totes les persones guardonades.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció de les Sres. Rovira, Reguant i el Sr. Casas.

12. (110/2018 RH) Atorgar la medalla d'honor al mèrit als membres de la Guàrdia Urbana que figuren en les relacions adjuntes, en la categoria d'argent i bronze per la realització de serveis rellevants i/o de contrastada eficàcia, d'acord amb el que disposa l'article 4 del vigent Reglament d'Honors i Recompenses dels membres de la Policia Municipal i del Servei

d'Extinció d'Incendis, de 17 de setembre de 1976. La concessió de la medalla d'argent produeix els beneficis establerts a l'article 5 de l'esmentat Reglament.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció de les Sres. Rovira, Reguant i el Sr. Casas.

13. (111/2018 RH) Atorgar les medalles d'honor al mèrit en la categoria d'argent, així com les plaques de reconeixement, a títol honorífic, a les persones i entitats alienes al Cos de la Guàrdia Urbana que figuren en la relació adjunta, segons el que estableix la disposició addicional del Reglament d'Honors i Recompenses dels membres de la Policia Municipal i del Servei d'Extinció d'Incendis, de 17 de setembre de 1976, en reconeixement a les seves actuacions i col·laboració envers la Guàrdia Urbana d'aquesta ciutat.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Bosch i Coronas, i les Sres. Benedí i Capdevila, i de les Sres. Rovira, Reguant i el Sr. Casas.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME I MOBILITAT

14. (20190001) Iniciar l'expedient per a la contractació del servei de recollida de residus municipals i neteja de l'espai públic de la ciutat de Barcelona (2019-27), amb mesures de contractació pública sostenible, amb núm. de contracte 18000780, mitjançant tramitació ordinària, amb la utilització del procediment obert, i amb un pressupost total de licitació de 2.456.595.293,44 euros, IVA inclòs, i amb un valor estimat del contracte de 3.254.020.934,38€. La distribució per als lots del pressupost total de licitació és la següent: - LOT núm. 1, Zona Centre, per un import de 930.710.626,48 euros IVA inclòs; - LOT núm. 2, Zona Oest, per un import de 568.743.360,56 euros IVA inclòs; - LOT núm. 3, Zona Nord, per un import de 415.418.645,44 euros IVA inclòs; - LOT núm. 4, Zona Est i neteja de platges, per un import de 541.722.660,96 euros IVA inclòs; aprovar les actuacions preparatòries efectuades, el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques reguladors del contracte; convocar la licitació per a la seva adjudicació; autoritzar l'esmentada quantitat amb càrrec a la/es partida/es i al/s pressupost/os que s'indiquen en aquest mateix document amb el següent desglossament: pressupost net 2.233.268.448,58 euros; tipus impositiu del 10 % d'IVA, i import de l'IVA de 223.326.844,86 euros; condicionada a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os corresponent/s atès que l'execució d'aquest contracte s'iniciarà l'exercici següent a la seva autorització. Encarregar als òrgans que tot seguit s'enumeren l'adopció dels actes assenyalats en cada cas per a l'execució de l'esmentat contracte: a) A la Comissió de Govern: - La incoació dels expedients relatius a l'exercici de les prerrogatives assenyalades a l'article 190 de la Llei 9/2017 de contractes del sector públic (LCSP). - L'aprovació de les modificacions del contracte previstes al PCAP quan no comportin despesa o aquesta sigui igual o inferior a 15.000.000,00 d'euros. - Acordar la suspensió temporal del contracte. - Aprovar el pagament directe a subcontractistes en els casos previstos pel PCAP. b) A la Gerència de l'àmbit material del contracte: - La resolució d'incidències sorgides durant l'execució del contracte, prevista per l'article 97 del Reial Decret 1098/2001, de 12 d'octubre, pel que s'aprova el Reglament general de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques. - L'aprovació de la liquidació del contracte amb saldo favorable al contractista si aquest és conseqüència de l'aplicació de l'article 309.1 de la LCSP. - La rectificació, de conformitat amb la normativa aplicable de procediment administratiu, d'errors materials, de fet o aritmètics, existents en la

documentació del contracte i en els actes que es dictin per la seva adjudicació, execució i liquidació.

Es retira el dictamen precedent.

15. (18PL16533) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació del Pla Especial d'ordenació dels establiments comercials destinats a la venda d'articles de record o souvenir a la ciutat de Barcelona, d'iniciativa municipal; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament i resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, informes que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

La Sra. Sanz repeteix que, com ja han dit a bastament, Barcelona no és ni s'ha de convertir en un souvenir, i amb aquesta idea han proposat l'ampliació del Pla especial d'ordenació d'establiments comercials destinats a la venda d'articles de record, que es va aprovar el 2008, es va reformar el 2012 i es va ampliar després.

Diu que si ara pretenen fer un pas endavant per continuar potenciant el comerç de proximitat per evitar la seva substitució, per frenar la "turistificació", i per això necessiten impulsar aquesta proposta en determinats àmbits urbans.

Precisa que la norma té com a objectiu delimitar en determinats espais la presència de noves botigues que tinguin més d'un 20% de la superfície destinada a la venda de records turístics, a fi de lluitar contra l'impacte negatiu que tenen en el paisatge urbà i entorns d'especial interès cultural.

Concreta que es proposa ampliar la normativa als entorns del mercat de Sant Antoni i de la Sagrada Família en el districte de l'Eixample, entorns del Park Güell en els districtes de Gràcia i Horta-Guinardó, els entorns de la Casa Vicens, i la zona pròxima al Camp Nou a Les Corts.

Afegeix que també s'estableix que les botigues no especialitzades en souvenirs, que són les que hi destinen un menys del 20% de la seva superfície, estan obligades a fer-ho de manera segregada i senyalitzada, i que no es puguin mostrar en l'aparador.

Valoren, doncs, que aquesta proposta d'ampliació de la normativa és necessària per protegir i potenciar el comerç de proximitat, que és el que convé als barris i necessiten els veïnats, i és el que confereix identitat al model urbà del model de ciutat que defensen.

El Sr. Blasi ratifica el vot favorable que van expressar en comissió. Destaca que s'amplien les àrees regulades a fi d'evitar un monocultiu comercial, i millorar la qualitat de l'oferta comercial als barris.

Tanmateix, diu que es veuen obligats a tornar a demanar al govern que faci un acompanyament als establiments afectats, i que ja van manifestar amb la presentació d'un prec, que no va ser acceptat, en la sessió del juny de la comissió d'Economia i Hisenda, concretament en els comerços de l'entorn del Palau de la Música.

Considera, doncs, que la normativa és bona, però que el govern s'hauria de comprometre a fer-ne l'acompanyament, i confia que la Tinenta d'Alcaldia sigui avui més receptiva a aquell prec.

El Sr. Blanco observa que si la normativa existent ja era dolenta, encara és pitjor aquesta modificació. Considera que no estan parlant d'una autèntica regulació, ja que no limita, com ha dit la Sra. Sanz, l'establiment de noves botigues de records sinó que les prohibeix del tot en determinades zones, en algunes de les quals ho considera raonable, però també ho fa en altres on actualment no hi ha cap botiga d'aquestes característiques.

Critica aquesta manera de regular mitjançant la prohibició; però assumit que ha d'existir alguna mena de regulació dels establiments de venda de souvenirs per evitar-ne una concentració excessiva en determinades zones, i avança que el seu grup farà una abstenció.

El Sr. Coronas, compartint la filosofia que Barcelona no és un souvenir, però sí que ha de ser un bon record, avança que votaran a favor d'aquesta modificació.

Afegeix que valoren molt positivament que els establiments que no estan especialitzats en souvenirs no puguin sobrepassar el 20% de la superfície destinada a aquest producte i que, a més, no se situï en primera línia.

El Sr. Mòdol avança el suport del seu grup a aquesta modificació, que entenen que continua en la línia de la protecció del paisatge urbà en entorns concrets. Reconeix que haurien volgut aprofundir i detallar encara més en determinats àmbits de la ciutat quina delimitació hauria d'existir; manifesta que entenen perfectament la delimitació en els casos de Sagrada Família, Hospital de Sant Pau o mercat de Sant Antoni; mentre que en espais de nova creació, com la Casa Vicens, els costa més d'entendre.

Posa de manifest, però, que els preocupa comprovar si aquesta normativa resultarà eficaç, i si el servei d'inspecció municipal podrà fer-la complir.

El Sr. Mulleras recorda que el seu grup va presentar al·legacions a aquest expedient en considerar que era excessivament intervencionista, i no resolva els problemes actuals, cosa que el seu grup basava en un bon pla d'inspecció. Així doncs, consideren que si existís un bon pla d'inspecció no caldria reformar la normativa actual.

Tanmateix, en comptes de millorar la inspecció, el govern planteja ampliar els perímetres de prohibició. En aquest sentit, entenen que hi ha d'haver una regulació sobre el sector comercial per evitar monocultius, però consideren que amb l'ampliació de zones de prohibició de manera excessiva no es resoldrà el problema.

Finalment, assenyala que, atès que la majoria d'al·legacions que han presentat no han estat acceptades, faran una abstenció.

La Sra. Reguant considera que aquest punt s'inscriu en el mètode del govern d'anar posant tiretes a les ferides, sense analitzar l'arrel d'allò que les provoca.

Consideren, en primer lloc, que la descripció que es fa del comerç de souvenirs comença a quedar desfasada, ja que aquesta mena de comerç ha canviat, i les compres dels visitants

van des de la gastronomia a les litografies, passant per una gamma molt variada d'oferta; és a dir, ja no es tracta d'aquella imatge obsoleta del souvenir que tots tenen a la ment.

Observa que si el centre de la ciutat ha estat comprat per grans marques que basen el seu negoci en la venda als visitants, ja podrien detectar que el concepte d'objecte de record ha canviat, i que això queda més clar encara quan aquest ajuntament, mitjançant el Consorci de Turisme, sustenta un programa –Barcelona Shopping Line– per fomentar les vendes.

Per tot plegat, avança que s'abstindran.

El Sr. Ardanuy anuncia que votarà a favor d'aquesta modificació entenent que es tracta d'un avenç pel que fa a l'ordenació d'aquest tipus d'activitats. Reconeix que els propers anys s'hauran de fer noves modificacions, ja que és evident que es vol incidir en una determinada activitat calen els elements normatius per fer-ho.

El Sr. Puigcorbé expressa el vot a favor.

El Sr. Blasi demana a la Sra. Sanz que es pronunciï sobre el prec del seu grup que ha esmentat sobre l'acompanyament als establiments comercials afectats.

La Sra. Sanz confirma que els serveis municipals treballen en aquesta direcció.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Mulleras i Villagrasa, i també de les Sres. Rovira, Reguant i el Sr. Casas.

16. (17PL16462) Aprovar provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació de les normes urbanístiques del PGM que regulen els aparcaments al terme municipal de Barcelona, d'iniciativa municipal; amb les modificacions, respecte al document aprovat inicialment, a que fan referència els informes de la Direcció de Serveis de Planejament; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de l'esmentada Direcció de valoració de les al·legacions; informes que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord i trametre l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

La Sra. Sanz indica que aquesta proposta de modificació de les normes urbanístiques del PGM que regulen l'aparcament en el terme municipal de Barcelona suposa un pas més, emprant totes les eines urbanístiques de què disposen, per facilitar i promoure una mobilitat més sostenible, reduint sorolls i contaminació.

Comenta que en ciutats d'Europa com Zuric, Munic, Friburg, París o Londres es desenvolupen propostes d'aquesta mena, i han aconseguit una disminució de les places d'aparcament, i han aconseguit una menor densitat d'aparcament per quilòmetre quadrat que no pas Barcelona.

En conseqüència, consideren que cal actualitzar una normativa d'aparcaments, aprovada el 1992, als nous criteris de mobilitat sostenible, i s'ha d'adaptar al Pla de mobilitat urbana encara vigent. Precisa que en aquests vint-i-cinc anys transcorreguts d'ençà del 1992 el nombre de places d'aparcament fora de calçada ha crescut de tres-centes mil, doblant

gairebé les existents, mentre que el nombre de turismes ha anat decreixent, de manera que s'ha reduït de vint-i-cinc mil vehicles; indica que segons l'enquesta de serveis municipals només al 55% de les llars hi ha vehicle privat.

Remarca, per tant, que tenen plantejat un repte central a escala de ciutat, que és fer el canvi de places d'aparcament en superfície a places en subsòl, sense generar un augment de la mobilitat en vehicle privat. Precisa que amb aquests canvis eviten la creació d'oferta excessiva; i es continuaran fent places d'aparcament, però de forma controlada evitant el creixement de mobilitat i contribuint a la mobilitat ambiental.

Concreta que amb la mesura s'afavoreixen sistemes de mobilitat més sostenible com ara els vehicles elèctrics i les bicicletes, que es prioritzen en l'aparcament en subsòl; s'elimina la demanda de places en equipaments de barri i comerços de proximitat, on no calen i signifiquen un sobrecost de construcció. Continua dient que faciliten la construcció d'habitatge protegit, i adequen el nombre de places obligatòries a les necessitats dels habitatges de protecció i en règim dotacional; i, per tant, també es redueixen els costos de construcció. Finalment, indica que, en les zones on actualment hi ha dèficit de places, es preveu implantar mesures que permetin adequar l'oferta a les necessitat.

Reconeix que tots estan d'acord a aplicar una mobilitat més sostenible, amb menys cotxes circulant per la ciutat, i necessiten impulsar amb més facilitat i agilitat habitatges protegits, i posa en relleu que amb aquesta modificació fan un pas en el sentit d'adequar el planejament a les necessitats.

El Sr. Martí posa de manifest que el govern els proposa una modificació urbanística que té com a objectiu reduir les reserves d'espai destinades a aparcaments tant en les promocions d'habitatge de protecció com en els lliures, els dotacionals, els equipaments o establiments comercials. Constata que és una nova mesura que se suma a les que s'han impulsat durant el mandat orientades a expulsar el vehicle privat de la ciutat.

Avisa que el primer dany col·lateral d'aquesta mesura recaurà en la gent treballadora que ha d'utilitzar el vehicle privat; el segon, el que suposarà l'increment de preus dels aparcaments privats, de manera que contribuiran a enriquir els propietaris d'aquestes places, tal com amb el PEUAT també han fet més rics encara alguns hotelers.

Considera, altrament, que allò que cal no és reduir en clau urbanística els espais destinats a aparcaments, ja que d'aquí a uns anys el problema ja no serà la contaminació perquè el parc de vehicles estarà electrificat i les necessitats d'aparcament es mantindran. Recorda que van preveure una disminució del 21% del trànsit privat en el PMU del 2014, i no només no ha disminuït sinó que ha augmentat.

Posa de manifest, finalment, que s'ha introduït una modificació de darrera hora en el document en el sentit de permetre la redacció de plans especials a fi d'acreditar necessitats reals d'aparcament en determinades zones, i entén que això demostra que el govern proposa modificacions de PGM sense estudis previs detallats, i que improvisa i governa a còpia d'ideologia equivocadament i, per tant, avança que votaran en contra d'aquest punt.

El Sr. Blanco agraeix l'acceptació de cinc de les vint-i-set al·legacions que el seu grup va presentar al text inicial, però entén que no és suficient, i adverteix que la normativa continua sent massa restrictiva, motiu pel qual avança que no hi podran votar a favor.

Això no obstant, diu que consideren que algunes de les modificacions que planteja són necessàries, com ara que es rebaixi, i fins i tot que s'elimini, la reserva mínima de places d'aparcament en habitatge protegit o equipaments de barri, ja que pot facilitar que es construeixi més habitatge protegit. Afegeix que també consideren positiu que s'ampliï la dotació de places de moto, la dimensió de les places, o la previsió de punts de recàrrega elèctrica.

Tanmateix, assenyala que hi ha una modificació que no cal, però que el govern no ha volgut eliminar, que és la imposició d'un límit màxim als aparcaments de la ciutat. Diu que aquesta limitació, a més, és contraproductiva ja que a Barcelona hi ha molts barris amb dèficit estructural d'aparcament, i amb aquesta normativa es dificulta que aquests barris puguin comptar amb noves places d'aparcament.

El Sr. Coronas recorda que amb motiu de l'aprovació inicial el seu grup ja va manifestar que aquest punt encaixava amb el Pla de mobilitat urbana 2013-2018, però que els mancava informació per poder prendre una decisió al respecte; precisa que demanaven informació concreta, de detall i de barri, dels llocs on hi ha superàvit de places d'aparcament en superfície i on n'hi ha dèficit; i fa avinent que les al·legacions que van presentar anaven en aquesta línia.

Observa que només de moure's per determinats barris ja es pot comprovar què hi passa quant a places d'aparcament, i diu que sempre cita com a exemple Can Baró, que coneix perfectament perquè és al seu districte, i que té un problema d'aparcament greu, i si s'hi ha de fer habitatge públic també hi caldran places d'aparcament. Constata que s'ha arribat a un gran nivell de detall, fins i tot a secció censal, i aquesta manca de places resulta ben evident.

Per tot plegat, consideren que l'elaboració d'un pla especial permetrà fer els estudis de mobilitat adequats i tots aquells que calguin a fi que el Plenari s'acabi pronunciant sobre l'oportunitat o no de cadascun d'aquests plans especials; i ho valora com una bona mesura que atorga la flexibilitat necessària a fi de no agreujar problemes en barris on ja n'hi ha, però també per racionalitzar determinades construccions, sobretot d'habitatge públic, que es podran fer més ràpid i amb un preu de promoció més econòmic; i remarca que en aquest cas també s'ha de tenir en compte la necessitat imperiosa de construir habitatge públic a la ciutat.

El Sr. Mòdol posa de manifest que el seu grup va considerar, en el moment de l'aprovació inicial, que calia aprofundir sobre aquesta iniciativa, i van fer-hi aportacions en la línia expressada per altres grups.

Entenen que l'aparcament pot ser un problema per al desenvolupament d'usos com el residencial públic a la ciutat, però també que cal calcular barri per barri, carrer per carrer, el possible ús del subsòl per a aparcament. Consideren, doncs, que d'ençà de l'aprovació inicial fins a la definitiva que avui es proposa s'ha millorat aquesta eina, ha esdevingut més útil i

flexible i, per tant, servirà, a més de regular, per marcar la possibilitat de fer revisions puntuals en aquells àmbits on sigui necessari.

En conseqüència, anuncia que votaran favorablement aquest punt.

El Sr. Mulleras posa de manifest que la guerra d'Ada Colau contra el cotxe continua, i és ben palesa la "cotxefòbia", ara pel que fa als aparcaments subterranis.

Constata que ja s'ha aconseguit eliminar el 17% de places d'aparcament en superfície els darrers cinc anys gràcies a les polítiques de superilles i de carrils bici, les estacions de Bicing o els contenidors d'escombraries i reciclatge. I remarca que ara es disposen a eliminar places en el subsòl, de manera que en les promocions d'habitatge públic la proporció d'una plaça d'aparcament per pis, passa a ser d'una plaça per cada quatre pisos públics. Pregunta com s'ho faran per adjudicar-la, si ho deixaran als jocs d'atzar.

Adverteix que això és el que s'aprova en aquest punt: menys places d'aparcament a Barcelona i, per tant, més cares. Afirmar que el govern pretén que els cotxes s'efumin, però la realitat és que existeixen i han d'estacionar, tot i que la realitat és que amb Ada Colau a l'alcaldia de la ciutat la cotxefòbia continuarà.

La Sra. Reguant assenyala que la mobilitat és un dels aspectes determinants en les polítiques públiques pel que fa a l'urbanisme; i la mobilitat acaba tenint relació, entre moltes altres coses, amb les places d'aparcament, que a Barcelona, els darrers vint-i-cinc anys s'han ampliat en més de tres-centes mil places fora de la calçada, mentre que el nombre de turismes ha disminuït, cosa que suposa que existeix un cert marge de maniobra.

Malgrat aquest estat de coses, les normes urbanístiques vigents –del 1992– obliguen a què qualsevol nova edificació aportí noves places d'aparcament, i entenen que potser no és necessari, més encara si l'objectiu és millorar la mobilitat, garantir menys contaminació i un menor impacte negatiu en la salut pública.

Per tant, afirma que consideren contradictori impulsar o mantenir normatives com l'actual amb una política de mobilitat sostenible, que garanteixi realment una disminució dels impactes negatius en la salut. I, en conseqüència, anuncia que votaran favor d'aquesta modificació.

El Sr. Ardanuy apunta que les estratègies de mobilitat de ciutats europees a què Barcelona es vol assemblar marquen limitacions en el creixement dels aparcaments en subsòl.

Considera evident que aquesta norma, que han anat matisat al llarg dels diversos debats que han tingut al respecte, restringeix el creixement del nombre de places i el limita i l'acota. I valora que això ajuda a un creixement compatible amb la construcció de més habitatge social, atès que en redueix el cost.

Per tant, atesa aquesta visió d'alineació amb estratègies conjuntes de ciutat i de visibilitat de cap a on va la mobilitat del futur en la majoria de ciutats europees, avança que votarà favorablement aquest punt.

El Sr. Puigcorbé expressa el seu vot a favor.

La Sra. Sanz entén que alguns dels arguments expressats no són certs; i repeteix que Barcelona és la ciutat europea que té més places d'aparcament per habitant, més del doble que Londres, Roma, Amsterdam o Berlín; precisa que són 770.000 places, 650.000 de les quals en subsòl, mentre que el nombre de turismes censats és de 580.000.

En conseqüència, confirma que amb aquesta modificació gestionen el descontrol existent, que permet fer tantes places com es vulgui, i proposen controlar-les.

El Sr. Martí lamenta aquesta visió restrictiva i no real que expressa la Sra. Sanz. Comenta, en aquest sentit, que els propers anys hi haurà una transformació, una revolució, en el parc mòbil de la ciutat, i si el govern incentivés més l'electrificació del parc, encara anirien millor. Per tant, adverteix que les perspectives són de manteniment de necessitat d'aparcaments a la ciutat, ja que hi ha barris on aparcar és impossible a dia d'avui.

El Sr. Blanco puntualitza que una cosa és el nombre de places d'aparcament i una altra la seva distribució; en aquest sentit, reconeix que existeixen moltes places a Barcelona però molt mal ubicades, i en moltes zones de la ciutat hi ha carència d'aparcament.

Insisteix, per tant, que no té cap sentit imposar un màxim de places, que a parer seu és contraproductiu i no entenen que s'hagi introduït aquesta modificació en la normativa existent.

El Sr. Coronas matisa que mitjançant un pla especial es podrà fer aparcament en les zones amb dèficit, que és la qüestió en la qual més ha insistit el seu grup.

El Sr. Mulleras observa que no es pot comparar la mobilitat d'Amsterdam amb la de Barcelona, o el transport públic de Berlín o Londres amb el de la ciutat. Per tant, considera que primer cal millorar el transport públic i, després, es podrà demanar a la ciutadania que deixi el cotxe a casa i, per fer-ho, necessita una plaça d'aparcament.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Mulleras i Villagrasa.

Districte de l'Eixample

17. (17PL16453) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial d'establiments de concurrència pública i altres activitats al barri de Sant Antoni, Districte de l'Eixample, d'iniciativa municipal; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament i resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, informes que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

El Sr. Pisarello, en primer lloc, agraeix la presència de Vicenç Gasca, de l'Eix Sant Antoni Comerç, en aquesta sessió.

Indica que aquest pla d'usos obeeix a les demandes de l'àmbit del comerç i veïnal de barri de Sant Antoni, amb els quals s'ha fet una diagnosi compartida arran de la profunda transformació que està patint, a fi que les millores reverteixin en benefici del veïnat i del comerç de proximitat.

Al·ludeix a què fa poc han reobert el mercat de Sant Antoni, que és font de vida i de bon comerç, i a l'obertura d'una superilla que ha pacificat els carrers i el ha emplenat de verd, i que res de tot això ha de servir d'excusa per fer fora els veïns i veïnes; afirma que s'han d'assegurar que les millores al barri no comportin especulació i que perdi la seva ànima i, per aquests motius, presenten aquest pla d'usos.

Fa avinent que defensen un barri econòmicament dinàmic i innovador, i per això calen usos comercials equilibrats, diversos, sostenibles; i volen evitar que el barri esdevingui un gran souvenir, saturat d'activitats que amenacin el comerç de proximitat; altrament, volen que sigui un espai d'oci i d'activitat, cooperatiu i d'intercanvi de centenars d'activitats veïnals i comercials que li confereixin vida.

Manifesta que el que acaba de descriure és l'objectiu del govern municipal, i per això entén que és important haver elaborat aquest pla d'usos, pel qual molts veïns i veïnes han lluitat els darrers anys.

La Sra. Vila aprofita, també, per saludar el Sr. Gasca.

Observa que el Sr. Pisarello ha atribuït el pla d'usos al govern municipal, motiu pel qual avança que el seu grup farà una abstenció, i posa en valor la participació dels comerciants i del veïnat en la seva elaboració.

Retreu al govern que no hagi assegut els grup municipals a parlar d'aquest pla d'usos, cosa que els ha impedit d'introduir-hi millores i altres punts de vista. Afegeix que aquest pla d'usos entra en contradicció amb el que pretenen fer sota del mercat de Sant Antoni, de manera que es limiten uns usos als carrers de barri, però en un espai municipal com el mercat i el seu soterrani es dóna via lliure i cap mena de restricció.

Per tant, reitera que per coherència i per crítica de la gestió del govern faran una abstenció.

El Sr. Blanco diu que partint del fet que és cert que hi ha una certa demanda per part d'entitats i comerciants del barri de Sant Antoni de regular la proliferació de nous establiments de concurrència pública, entenen que en aquest cas concret les coses no s'estan fent bé del tot, amb una normativa que podria ser excessivament i innecessàriament restrictiva i vulnerar normatives de rang superior, i la necessitat de la qual no està suficientment justificada. I posa com a exemple que a diferència d'altres districtes com Gràcia o Ciutat Vella en la major part del barri de Sant Antoni no hi ha un excés desproporcionat d'aquesta mena d'establiments.

En conseqüència, i perquè consideren que les coses s'han de fer bé, avança que el seu grup farà una abstenció.

El Sr. Coronas recorda que ja fa un parell d'anys que el seu grup va incidir en la necessitat de fer un pla d'usos al barri de Sant Antoni, ja que resulta evident que el nou mercat i el nou urbanisme, que han generat un nou centre d'interès a la ciutat, així ho recomanava.

I diu que també creuen que això s'havia d'haver fet abans de tenir el problema al damunt de la taula; i remarca que, d'això, se'n diu planificar i no anar a remolc dels fets consumats i dels problemes.

Entén que, com tots els plans d'usos, aquest pot ser més encertat en alguns àmbits que en d'altres, però consideren que tot es pot revisar, però que les mesures preventives ja han de ser damunt la taula. Per tant, en aquest sentit, anuncia que votaran favorablement aquest punt.

Tanmateix, explica que els va sobtar i no van entendre per què la suspensió de llicències no coincidia amb l'àmbit de tot el pla, que no saben si respon a una discrepància amb els antics socis de govern.

El Sr. Mòdol fa notar al regidor Coronas que el seu darrer comentari ha estat poc afortunat.

Dit això, reconeix que la regidoria de l'Eixample va plantejar la necessitat d'aquest pla d'usos, que el seu grup valora positivament per a l'entorn del mercat de Sant Antoni, malgrat que van considerar que el text inicial es podia millorar i hi van presentar al·legacions, algunes de les quals han estat recollides. Per tant, atès que entenen que el resultat final del pla d'usos millora les condicions de l'entorn, avança que votaran favorablement aquest punt.

El Sr. Villagrasa recorda que a la Junta de Portaveus es va posar de manifest el poc interès del govern a debatre sobre aquest assumpte. Així, succintament, diu que hi ha la possibilitat que es tracti d'un pla d'usos il·legal perquè va contra les directives europees, concretament contra la de serveis 2006/123; limita l'activitat econòmica i frena la inversió de petits comerços. Conclou, doncs, que el pla no dóna vida al barri. Apunta, en segon lloc, que regula activitats escasses al barri, com és el cas dels gimnasos, sospiten que per mantenir el monopoli de la instal·lació municipal Aiguajoc.

Afegeix que regulen activitats tradicionals al barri, com les orxateries; i que l'actual fesomia econòmica i comercial del barri de Sant Antoni sí que agrada a molts veïns, mentre que el govern de la ciutat hi legisla en contra. Altrament, remarca que no es limiten els locals de consum de marihuana.

I avisa, perquè tothom sàpiga de què parlen, que amb l'actual govern municipal el futur immediat del barri de Sant Antoni és que no s'hi podrà anar a prendre una orxata, ni a fer gimnàstica, ni a prendre tapes; això sí, podran anar-hi a fumar porros.

Dit això, anuncia que votaran en contra d'aquest punt.

La Sra. Reguant assenyala que, a parer del seu grup, els plans d'usos no són la millor eina per mantenir l'equilibri comercial i comunitari d'un barri o d'una zona determinada; i moltes vegades aquests plans s'implementen tard, com en aquest cas, i sembla que més que res estableixi mesures reactives a coses que ja estan passant.

Entén que s'està seguint una lògica de tapar forats i posar pedaços, sense altres mecanismes que serveixen per respondre a problemes, com ara plans de desenvolupament econòmic que es basin en economia social i solidària, plans de barri que se sustentin en les necessitats del veïnat, i que apliquin noves maneres de viure al barri.

Diu que, en aquest sentit, entenen que a Sant Antoni cal un bon pla de barri per fer front al desenvolupament incontrolat entorn del mercat; per afrontar els desequilibris que es poden crear amb la planificació urbanística de superilles, la reobertura al trànsit de la ronda de Sant Antoni, els canvis de les línies de bus; i remarca especialment el fet que els veïns puguin mantenir els seus habitatges i, sobretot, que els preus no expulsin l'actual veïnat.

Malgrat totes les objeccions que acaba d'apuntar, i que arribi tard, avança que votaran a favor del pla d'usos amb la voluntat que es preservi el barri del populisme expressat pel grup del PP.

El Sr. Ardanuy constata que al barri de Sant Antoni s'hi poden fer moltes coses, des de prendre una orxata a comprar al comerç de proximitat, i entén que tot això es podrà continuar fent en el futur.

Valora el pla d'usos com un instrument que ajuda a equilibrar l'activitat comercial d'un entorn que a dia d'avui ha canviat, i contribueix a gestionar l'entorn a fi de garantir que l'activitat s'ajusti a les necessitats.

Confirma que votarà favorablement aquest pla d'usos, considerant, també, que hi ha hagut un cert diàleg amb veïnat i comerciants del barri.

El Sr. Puigcorbé expressa el vot a favor.

El Sr. Pisarello agraeix els vots favorables a aquest pla d'usos, que entén que és una bona decisió per als veïns i les veïnes i els comerciants de Sant Antoni a fi de tenir un barri equilibrat.

I confirma al regidor Villagrasa que s'hi protegirà la pluralitat del comerç, cosa que mai no fa el PP, procliu a defensar els monopolis i els oligopolis.

Finalment, intervé la Sra. alcaldessa, que fa avinent al Sr. Villagrasa que defensen del tot el dret que al barri de Sant Antoni hi hagi orxata per a tothom.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, i també dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i el vot en contra dels Srs. Mulleras i Villagrasa.

Districte de Sants-Montjuïc

18. (18PL16557) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic i de Millora Urbana per a la regulació de l'equipament docent situat al passeig de la Zona Franca número 96 del barri de la Marina del Port, d'iniciativa municipal a proposta del Consorci d'Educació de Barcelona.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

19. (18PL16531) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic i de Millora Urbana per a l'ordenació del nou equipament situat a l'illa dels Jardins de Can Ferrero i Cal Sèbio, al Districte de Sants-Montjuïc, d'iniciativa municipal; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sarrià-Sant Gervasi

20. (18PL16552) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic per a la regulació de l'equipament assistencial situat al carrer Císter 20-22 i 20I, del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, d'iniciativa municipal; i resoldre l'al·legació presentada en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

La Sra. Sanz comenta que l'objectiu d'aquest pla especial es determinar els paràmetres d'un nou centre d'atenció nocturna per a persones vulnerables i sense llar, amb cent places de capacitat, i que substitueix l'actual edifici, que té una capacitat molt limitada.

Informa que el grup del PP ha presentat una al·legació, amb què demanava que aquesta actuació s'inclogués en un pla especial amb prolongació i obertura definitiva del carrer Josep M. Florensa; a la qual s'ha respost que la petició ja està incorporada a un altre pla especial relacionat amb dos equipaments de l'altra banda del carrer esmentat.

Per tant, avança que donen per acceptada l'al·legació.

El Sr. Martí es referma en el vot favorable que van expressar en la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat a aquest pla especial que té per objecte la concreció dels paràmetres edificatoris de l'ampliació de l'equipament existent, el centre d'atenció diürna per a persones vulnerables del carrer Císter al districte de Sarrià-Sant Gervasi.

Precisa que amb aquest pla especial es possibilita l'ampliació del centre actual, que passa de 700 metres quadrats a 2.250; i destaca que afecta un districte amb dèficit d'oferta pública de serveis.

El Sr. Blanco manifesta que en el cas d'aquest equipament assistencial del carrer Císter, com l'altre projecte inclòs, corre el risc que no s'executi ni aquest any ni el vinent per culpa de la mala gestió i el mal ús dels fons públics per part del govern.

Això no obstant, confirma que votaran a favor d'aquest pla especial perquè és necessària la dotació d'aquests serveis per a famílies vulnerables que viuen al carrer. Diu, però, que constaten lamentablement que aquest projecte tan necessari està pendent que s'executi els propers anys.

El Sr. Coronas expressa el vot a favor del grup d'ERC.

El Sr. Mòdol anuncia que el seu grup votarà favorablement aquest punt.

El Sr. Mulleras comenta que el seu grup el 2008 va qüestionar l'equipament previst en aquest indret, envoltat d'onze centres escolars amb més de quinze mil alumnes en un radi de tres-cents metres.

Diu que l'ampliació que ara es proposa de l'equipament existent, que passa de 60 a 100 places, amb un horari de 13 a 24 hores; i confirma que rebutgen la proposta d'ampliació per l'afectació en l'entorn, i demanen que es reforci la seguretat dels alumnes dels centres escolars propers; i insisteix a demanar que es faci d'immediat l'obertura del carrer Josep M. Florensa, absolutament necessària per a la mobilitat del centre.

La Sra. Reguant expressa el vot a favor.

El Sr. Ardanuy es posiciona favorablement.

El Sr. Puigcorbé s'expressa en el mateix sentit.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. Mulleras i Villagrasa.

Districte de Sant Martí

21. (17PL16522) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana per a la determinació dels paràmetres edificatoris del front consolidat del carrer Pujades,150-152, cantonada carrer Roc Boronat 57-59-61, promogut per BALEC Projectes Immobiliaris SL.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Bosch i Coronas i les Sres. Benedí i Capdevila, i també del Sr. Puigcorbé, i el vot en contra de les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas.

c) Proposicions

PART D'IMPULS I CONTROL

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/9493) El Plenari del Consell Municipal acorda: Instar el Govern municipal a elaborar un pla específic per a motocicletes i ciclomotors que tingui el següents objectius estratègics: 1. Liderar la transició cap a l'electrificació de la flota de vehicles a motor de dues rodes. 2. Dissenyar el model de regulació del "sharing" d'aquests vehicles. 3. Impulsar la formació i informació a la ciutadania sobre la normativa municipal que afecta a motos i ciclomotors. 4. Impulsar una campanya que promogui el civisme i la disciplina per part dels usuaris d'aquests vehicles. 5. Que promogui la convivència pacífica i l'equilibri entre els diferents models de transport de Barcelona. 6. Que reculli el conjunt d'inversions necessàries per millorar la seguretat viària dels usuaris d'aquest tipus de transport. 7. Que proposi alternatives reals d'aparcament per aquests tipus de vehicles. 8. Instar el govern a presentar, en el termini d'un mes, un conjunt de mesures que donin resposta immediata i real a les

necessitats d'aparcament dels vehicles a motor de dues rodes i que representa el 30% de la mobilitat de la ciutat.

La Sra. Vila assenyala que la mobilitat de les persones és un dels reptes més significatius de les ciutats i de les àrees metropolitanes a dia d'avui, i que definir un model de mobilitat és definir el model de ciutat. Per tant, considera que el govern municipal ha de ser capaç de teixir complicitats amb la ciutadania, amb els sectors econòmics i socials per als quals la mobilitat és fonamental, i arribar a consensos polítics per bastir un sistema de mobilitat que permeti planificar a mitjà termini, preveient les inversions necessàries, evitant canvis substancials del model amb els canvis de govern.

Constata, però, que l'actual govern de la ciutat fa tot el contrari del que acaba d'apuntar; de fet, ha dinamitat el Pacte per la mobilitat, que enguany compleix vint anys, perquè no han expressat voluntat d'acord polític ni amb moltes entitats del Pacte, que actualment estan en peu de guerra i decebudes amb la incapacitat de diàleg i el dogmatisme palesat pel govern. Afegeix que s'ha dinamitat, també, perquè el govern s'ha carregat un dels principis fonamentals de la mobilitat, que és l'equilibri entre els diferents modes de transport per a una convivència pacífica entre tots ells.

Recapitula que en aquest estat de coses primer va ser el tramvia, que va significar un torpede a la línia de flotació de l'empresa pública d'autobús i a la mobilitat de la ciutat; posteriorment, van ser els carrils bici, que el govern ha anat pintant indiscriminadament per tota la ciutat, sense consens, amb nocturnitat i traïdoria. I confirma que ara toca el torn als usuaris de les motos, que seran els propers damnificats per la fal·lera del govern pel decreixement, tot i que es tracta d'un mode de transport que suposa el 30% de la mobilitat privada de la ciutat, poca ocupació de l'espai, i baix consum; i remarca que les característiques dels ciclomotors són una oportunitat de mobilitat per a la ciutat.

Tanmateix, retreu al govern que en comptes d'establir aliances amb els usuaris d'aquest vehicle s'hagi dedicat a fer-los la vida impossible i, per aquest motiu, proposen un pla específic adreçat a moto que, entre altres qüestions tingui en compte la seva transició a l'electrificació; que inclogui les inversions necessàries per garantir la seguretat viària dels usuaris; i que en el termini d'un mes, mentre s'elabora el pla, el govern doni resposta immediata a les necessitats d'aparcament d'aquesta mena de vehicles.

El Sr. Alonso subscriu que la moto és un vehicle fonamental per a la mobilitat de la ciutat, un mitjà de transport àgil, econòmic i que ocupa poc espai; destaca que Barcelona és una de les ciutats d'Europa amb major nombre de motos, unes tres-centes mil, que representen entorn d'un 25% de la mobilitat en transport privat.

En conseqüència, creu que s'ha de valorar la moto com un element estratègic per a la mobilitat individual i, per tant, que ha de tenir un paper important en la mobilitat futura i sostenible, i que requereix la implantació progressiva de la motocicleta elèctrica.

Confirma que consideren necessari un pla estratègic per a la moto i que doni resposta a quatre qüestions, la primera, on s'han d'aparcar les motos, atès que és ben clar que actualment hi ha un problema de sobresaturació de les voreres; la segona qüestió és la recàrrega dels vehicles elèctrics, ja que, ara com ara, no hi ha prou punts de recàrrega a la

ciutat; la tercera, la manera com es poden compartir les motos elèctriques, atès que és clar que si s'opta per compartir els vehicles en caldran menys i, en conseqüència, menys saturació; i, la quarta qüestió, fa referència a les mesures per millorar la seguretat dels usuaris d'aquests vehicles.

Per tant, valoren que aquest pla és absolutament necessari, i avança que votaran favorablement aquesta proposició.

El Sr. Coronas manifesta que també votaran favorablement aquesta proposició, ja que consideren que una ciutat amb el nombre de motocicletes i ciclomotors com té Barcelona s'ha de plantejar la planificació de tot allò que ateny a la mobilitat tenint en compte l'ús de la motocicleta.

Consideren, en primer lloc, que cal abordar seriosament l'aspecte de l'electrificació, el motosharing, la seguretat viària i l'aparcament, que són els aspectes cabdals.

Precisa, quant a la l'electrificació de la flota, que cal prendre mesures per avançar, atès que a dia d'avui les motos elèctriques no superen el 0,36% del total, i estan molt lluny dels objectius marcats, més encara si tenen en compte que només un 6,68% de les noves matriculacions corresponen a vehicles cent per cent elèctrics.

Quant a la moto compartida (motosharing), entenen que s'imposa un debat en profunditat en què tots els actors implicats han de tenir veu; i alerta que no ho poden ajornar gaire temps, ja que l'espai públic de la ciutat no és il·limitat, i cal valorar quines reserves d'espai en superfície s'han de preveure per a aquests vehicles i, sobretot, garantir l'accessibilitat i l'aparcament correctes.

En referència a la disciplina i la seguretat, reconeix que calen més campanyes de sensibilització sobre la vulnerabilitat dels usuaris de la motocicleta, i els perills que corren conduint un vehicle en què la màxima protecció és un casc. En aquest sentit, remarca l'elevada accidentabilitat d'aquests vehicles, motiu pel qual és de màxima importància la informació sobre la perillositat de fer determinades maniobres.

Finalment, apunta que cal pensar com treuen les motocicletes de les voreres, i ubicar els aparcaments en calçada; valorar la gratuïtat d'aquestes places, i cas que no ho siguin, ajustar el preu a l'espai que ocupa el vehicle.

Entén que es tracta d'un debat que s'ha de fer en profunditat i establint un diàleg honest i obert amb tots els agents implicats.

El Sr. Mòdol diu que el seu grup comparteix la proposició del grup municipal Demòcrata estrictament pel que fa al text presentat respecte a la necessitat de fer una reflexió sobre l'electrificació de la flota de vehicles de dues rodes de motor; a participar de la iniciativa de la moto compartida que ja està en marxa.

Dit això, fa referència a l'aprovació de l'ordenança de terrasses, amb motiu de la qual el seu grup va advertir que s'havia perdut l'oportunitat de fer una reflexió seriosa sobre l'ocupació de l'espai públic, i que és un aspecte implícit en la proposició pel que ateny als espais reservats per a l'aparcament de motos.

Considera, doncs, que cal un debat general i global sobre l'ocupació de l'espai públic, i no pas aïllat per tipus d'elements que incideixen en la seva ocupació.

Reitera que el seu grup dóna suport a la proposició, i diu que valoren positivament el fet de reflexionar sobre un fenomen, del qual aquest ajuntament n'ha d'abordar la regulació, però sobretot fomentar el sharing i la promoció de l'electrificació de la flota.

Afirma que no volen caure, tanmateix, en falses demagògies ni deixar de banda altres qüestions com la sinistralitat o la indisciplina associada a les motocicletes.

El Sr. Villagrasa també fa referència al fet que Barcelona és la capital europea de la moto, afavorida per la seva estructura urbana i la climatologia; per tant, justament per aquest ús intensiu, l'Ajuntament ha d'agafar la iniciativa de fer propostes constants al col·lectiu d'usuaris d'aquest vehicle, per una conducció cada vegada més segura, menys contaminant i de més qualitat.

Assenyala que el seu grup ha proposat en diverses ocasions que cal fer un pla de la motocicleta, que abasti aspectes com la millora de la seguretat per a la circulació d'aquests vehicles per les vies de la ciutat, de la capacitat d'aparcament; i també, assajar la circulació de les motos pel carril bus, tal com ja estan fent Madrid, Sevilla o València amb un resultat de davallada de la sinistralitat d'un 35%; promoure campanyes de conducció responsable de la moto; cursos de reciclatge dels conductors; proves per a conductors amb permís de conduir de la classe B, que són el sector més vulnerable del col·lectiu; o estudiar la possibilitat de millorar les infraestructures urbanes per afavorir la conducció.

Manifesta que amb aquest pla proposen que es millori la seguretat dels motoristes en general, i que Barcelona tingui un pla digne; i demana al govern de la ciutat que esmeni la seva posició, i que demostrï que té capacitat per arribar a acords i consensos per desenvolupar el pla que proposa el grup del PP.

La Sra. Reguant al·ludeix al culte al vehicle privat, construït sobre la base de l'individualisme, el consumisme i l'ús il·limitat de combustible fòssil, i que ha estat i és una icona de les societats capitalistes que representa un element central del sistema socioproductiu occidental; en conseqüència, la planificació territorial i urbanística als Països Catalans, expansionista i horitzontal, gira entorn de l'ús del vehicle privat i en fa un mode de transport imprescindible.

Constata que a Barcelona la planificació urbanística i viària gira entorn del vehicle privat i de les necessitats de circulació motoritzada, i gens entorn del transport públic o la bicicleta, tal com demostren les ampliacions dels carrils de la C-58 o la ronda Litoral, aprovades pel govern de la ciutat.

Diu que l'elevada quantitat de vehicles que circulen per la ciutat i la predisposició d'un urbanisme que afavoreix el trànsit del vehicle privat, redueixen a la mínima expressió l'espai públic i li resten qualitat; els barris estan segrestats pels cotxes i les motos, amb els conflictes viaris que acaben generant.

Assenyala que les polítiques proposades per l'Ajuntament i la Generalitat en termes de mobilitat continuen sense estar enfocades a la reducció del nombre de vehicles que circulen

per la ciutat, tal com demanen entitats com la plataforma Qualitat de l'Aire, i sí a la renovació del parc automobilístic i de motocicletes, atès que, en el fons, les polítiques de mobilitat continuen sent dependents dels interessos dels grans oligopolis del motor a fi de mantenir les lògiques expansionistes del sector.

Diu que és justament en aquesta política de renovació del parc de vehicles que s'inscriu la proposició del grup Demòcrata; i contextualitza que viuen en una crisi ecològica i climàtica global sense precedents, forçada per les dinàmiques d'acumulació del capital que s'han subordinat la qualitat ambiental a la lògica de mercat. Per tant, afirma que la seva formació continua defensant que el futur no passa pel vehicle privat elèctric sinó per la mobilitat col·lectiva, molt més eficient energèticament, i pel control públic del transport per garantir el dret a la mobilitat de la ciutadania.

El Sr. Ardanuy manifesta que sempre està a favor de l'estimular el canvi tecnològic cap al vehicle elèctric, i considera que Barcelona hauria de liderar amb força aquesta transició. Remarca que no es tracta de canviar d'un vehicle a un altre, sinó d'una visió de conjunt de la mobilitat sostenible a la ciutat. I avança que, en aquest sentit, votarà a favor d'aquesta proposició.

El Sr. Puigcorbé, després de confirmar el seu vot a favor de la proposició, observa que les motocicletes mai no haurien d'estar estacionades damunt de les voreres, ja que això provoca que en determinades zones, com és el cas de l'Eixample, entre terrasses i motos els vianants han de circular en fila índia.

La Sra. Sanz planteja un seguit de qüestions a la Sra. Vila, la primera de les quals és que encara espera la resposta del seu grup respecte a dues correccions que suggerien a la proposta a fi de poder donar-hi suport; i concreta que s'han fet més de vint reunions en el marc del Pacte per la Mobilitat, i que hi ha un grup de treball específic en què participa el sector. Així doncs, confirma que la majoria de les accions que proposa el grup Demòcrata ja s'estan duent a terme, i assegura que estan disposats a establir tant de diàleg com calgui.

No obstant això, precisa que allò que s'ha acordat en aquests espais trigarà de mitjana uns tres mesos, i per aquest motiu proposaven una de les esmenes al text.

Igualment, fa notar que per fer un discurs sobre aquesta qüestió cal ser conscients de què es parla, i és d'un 7% del total de la mobilitat de la ciutat, i d'un 25% del total de vehicles motoritzats.

Confirma, doncs, que estan al damunt d'aquest assumpte i tenen la voluntat de treballar-lo, i aprofita per demanar que en l'entorn de reflexió i de preocupació que manifesta la regidora hi incorporin tres elements que reclama el sector i la mateixa ciutat, entre els quals considerar l'elevada accidentalitat, el soroll i les ocupacions de les voreres. Insisteix que es tracta d'elements fonamentals que no poden restar exclosos del debat que avui plantegen amb aquesta proposta d'estratègia, i demana al grup proposant que s'avingui a corregir aquests aspectes.

La Sra. Vila observa que els grups municipals estan d'acord amb el que govern treballi aquesta qüestió, i li sorprèn que qui hagi de fer correccions sigui el grup que promou la iniciativa.

I demana a la Tinenta d'Alcaldia que no ventili al Plenari les negociacions entre els grups, perquè afirma que ella també podria explicar moltes coses –cosa que no té intenció de fer–; i li aconsella que parli amb els seus assessors per conèixer les respostes que ella mateixa els ha donat sobre les propostes que els ha fet arribar el govern.

Considera que aquestes propostes tenien la funció de diluir la responsabilitat del govern; i constata que quan un grup planteja un pla és perquè vol un compromís ferm del govern que tirarà endavant, ja que si ho anomenen d'altra manera, estan convençuts que el govern subterfugis per camuflar-ho en altres espais i, per tant, quedarà en no-res.

En conseqüència, confirma que s'han mantingut fermes en la figura del pla a fi que s'estableixin uns objectius, unes mesures i un seguiment, de manera que en puguin tenir un cert control de l'acció de govern.

Dit això, puntualitza que les motocicletes representen aproximadament el 29% de la mobilitat de motor privada de la ciutat.

Insisteix a dir que la convivència pacífica dels diferents modes de transport està en perill, en gran part per la manera com està actuant el govern de la ciutat, que ho fa de forma unilateral i sense diàleg.

Per tot plegat, diu que amb la iniciativa que presenten, més enllà d'unes mesures, la majoria de les quals són compartides pels grups, estan reclamant diàleg del govern amb les entitats pro motos, que escoltin les demandes dels usuaris, perquè només es plantegen els objectius teòricament, i demana que facin un exercici de realisme quant a les necessitats concretes de la ciutadania.

Acaba la seva intervenció dient que si el govern no està disposat a tirar endavant aquesta iniciativa ho faran la resta de grups, que ja els tenen acostumats; i confirma que ho portaran a l'àmbit del Pacte per la Mobilitat per establir un debat sobre la qüestió en la línia que planejava el regidor Mòdol.

La Sra. Sanz reitera que el posicionament del seu grup depèn de la resposta que els doni la Sra. Vila en relació a les esmenes que han plantejat.

Replica que no han transparentat res que no es pogués dir; i suggereix que si volen parlar de transparència en les negociacions i sobre les demandes dels grups, especialment del Demòcrata, respecte a punts que avui han caigut de l'ordre del dia ho poden fer quan vulguin.

Demana a la Sra. Vila que no busqui excuses, i ratifica que el govern treballa, dialoga i impulsa actuacions, i només demana que el seu grup s'hi sumi i que incorpori reflexions sobre tres aspectes que obvia del tot, i que són l'accidentabilitat, l'ocupació de les voreres i el soroll causat per les motos.

Acaba dient que no poden acceptar aquesta proposició en la seva integritat, atès que conté errades importants com ara el desconeixement del parc de motos de la ciutat; i confirma que si no accepten les al·legacions el seu grup s'abstindrà.

La Sra. Vila lamenta el to de la Sra. Sanz, i que en comptes d'estendre la mà i buscar punts de diàleg es posi a la defensiva i ataquí els grups de l'oposició.

Confirma que la iniciativa que han presentat era absolutament constructiva, tal com demostra que la majoria de grups s'hi han afegit; de manera que, al seu torn, demana al govern que reflexioni si està fent prou bé les coses, que hi ha un sector del col·lectiu d'usuaris de la moto que ha expressat la seva preocupació, i que el govern no està a l'alçada de les circumstàncies donant respostes reals a problemes de mobilitat.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb onze abstencions –emeses pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal--, tres vots en contra –emesos per les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas-, i vint-i-sis vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal Cs:

2. (M1519/9479) El Plenari del Consell Municipal acorda: Reprovar l'acció del Govern municipal per la manca de transparència a la informació de la gestió de les comptes públiques. Crear una comissió de seguiment que doni trasllat a tots els grups municipals de l'evolució dels ingressos i l'execució de la despesa. Presentar de forma urgent una versió actualitzada del Pla d'Inversions Municipal (PIM) del pressupost de l'any 2018, on es reflecteixi l'estat actual real de la planificació econòmica de les inversions. Que aquest document inclogui informació econòmica de caràcter plurianual (com a mínim els anys 2019 i 2020) que permeti avaluar els imports econòmics compromesos per a la següent legislatura.

(Tractada en la sessió extraordinària del Plenari del Consell Municipal de 20 de juliol de 2018)

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb onze vots en contra –emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal--, tres abstencions –emesos per les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas-, i vint-i-sis vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal d'ERC:

3. (M1519/9482) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona insta el Govern municipal a emprendre totes aquelles actuacions necessàries per tal de minimitzar l'incivisme que pateix el districte de Ciutat Vella i especialment el barri de la Barceloneta. Aquestes actuacions han de contemplar accions preventives i sancionadores, amb més presència de la Guàrdia Urbana i l'increment de les inspeccions als habitatges d'ús turístic, de cara a abordar la problemàtica des dels diferents àmbits d'actuació.

El Sr. Bosch posa de manifest que l'obligació més gran dels membres d'aquest consistori és defensar els veïns i les veïnes de la ciutat i, per tant, el manteniment de la convivència entre veïns i visitants tant de dia com de nit. En conseqüència, apunta que sempre que aquesta

convivència es posi en risc cal actuar, i tots els grups d'aquesta cambra s'han d'intentar posar d'acord per mantenir-la.

Quant a la proposició que presenten, assenyala que respon a la intenció del seu grup de fer-se ressò en aquesta cambra del manifest de veïns, associacions i hotelers del barri de la Barceloneta i sumar-se a allò que demanen. Precisa que la seva protesta està molt centrada en el fenomen dels pisos turístics il·legals, i consideren que aquest fenomen s'ha de combatre per un seguit de raons, la primera de les quals perquè contribueixen a disparar els preus dels lloguers a la ciutat, que ja n'estan prou; amunteguen els visitants fora de tot control raonable; no entren dins del sistema de supervisió quant als deures tributaris amb la hisenda, pagament d'impostos, aspectes d'higiene i de salut, entre més. Remarca, doncs, que és una activitat que s'escapa de qualsevol regulació i, per tant, aquest ajuntament, com a administració, està obligat a implicar-se a fi de garantir la convivència entre veïnats i visitants.

Així doncs, tal com va fer en la redacció del PEUAT, insisteixen novament en aquest assumpte, i reitera que un bon sistema d'inspeccions és la clau per resoldre el desgavell que hi ha a la ciutat, amb milers de pisos que no es dediquen a habitatge habitual sinó a incrementar encara més el turisme.

Remarca que aquestes inspeccions són necessàries, encara més quan segons les xifres que els ha proporcionat el govern es constata que s'han relaxat les actuacions contra els pisos turístics. Per tant, reclamen que s'incrementi el zel en aquest aspecte; i aprofita per dir que la conclusió a què arriben és que aquest any, ponderant els mesos, és que ha baixat d'un 37,5% el nombre d'expedients oberts a pisos turístics il·legals; i pel que fa a sancions imposades, la davallada ha estat d'un 60%, i fins a dia d'avui només s'han imposat 495 sancions en el que porten d'any.

Consideren que aquestes dades són absolutament insuficients tenint en compte que hi ha entre deu mil i vint mil pisos turístics il·legals.

Entén que és obvi que una activitat il·legal, que amuntega gent sense control i cap regulació no ajuda gens a la convivència; i afegeix que tot això se suma a altres aspectes com la proliferació de coffee shops, il·legals en la majoria de casos, l'incompliment de normes i ordenances a la via pública amb conductes impròpies; destaca, igualment, la proliferació a la via pública de tota mena de vehicles que circulen indegudament per les voreres i altres espais.

Alerta que tot plegat fa córrer el risc que Barcelona es converteixi en un destí de borratxera i en la capital del gamberrisme, de manera que demanen que el govern actuï i que els expliqui com ho pensa fer.

La Sra. Homs celebra la proposta del grup d'ERC que els dóna l'oportunitat de parlar d'un barri com la Barceloneta, malgrat que consideren que arriba amb un cert retard, ja que parla de fer accions preventives de cara a l'estiu, i ara ja hi són de ple.

Tanmateix, confirma que hi votaran favorablement, i la seva voluntat de contribuir a fer valer la importància d'actuar a la Barceloneta, d'una manera molt més concreta durant els mesos d'estiu.

Constata que els veïns i les veïnes de la Barceloneta tremolen quan arriba l'estiu, i malgrat que ja no fan pancartes ni manifestacions com abans, estan molt queixosos, i així els ho fan saber, però amb la boca petita perquè tenen por.

Afegeix que la situació no només està causada per les molèsties que generen els apartaments turístics, legals i il·legals, sinó també per la gent que fa botellón als carrers, a la venda il·legal descontrolada a la platja, sexe al carrer i altres conductes impròpies que fan que el veïnat hagi arribat a una situació límit. Remarca que tot això afecta d'una manera molt evident al teixit comercial, que considera que també s'hauria d'incloure en la proposició. Confirma que, en aquest àmbit, s'han produït baixes lamentables d'establiments històrics com Can Manel o El Suquet de l'Almirall, o el fet que cada vegada costa més entrar al mercat de la Barceloneta arran dels problemes d'incivisme i convivència que s'hi generen, les amenaces a paradistes, els furtus a les terrasses dels bars de l'entorn; esmenta, també, que els veïns de la plaça Poeta Boscà denuncien dia sí dia també baralles entre indigents.

Confirma que tot això genera molt de malestar, fet que porta al seu grup a exigir al govern que no defugui la seva responsabilitat i la transfereixi, com sempre, a la Generalitat, i li recorda que disposen de l'ordenança de civisme i un pla d'inspecció; reclama que, en definitiva, controlin la situació.

El Sr. Blanco manifesta, d'entrada, que subscriu el conjunt de la intervenció del regidor Bosch en el sentit que el seu grup també defensa el civisme i entén que s'ha de controlar l'oferta il·legal d'allotjaments turístics.

Això no obstant, pregunta al ponent si realment creuen que tots els actes incívics a la Barceloneta els cometen els turistes, o que tots els turistes, sense excepció, són incívics.

Tanmateix, addueix que llegint el text de la proposició, molt similar a una declaració que el mateix grup ja va presentar en comissió, es constata una clara associació entre incivisme i allotjaments turístics, i que el seu grup considera un error que contribueix a estigmatitzar el turisme.

Afirma rotund que el seu grup està a favor d'eradicar l'incivisme de la ciutat, i també que es garanteixi el compliment de les ordenances, i per això confirma que votaran a favor de la proposició; altrament, diu que allò que no accepten és l'associació entre turisme i incivisme, ja que les persones que visiten la ciutat compliran les normes de civisme si la ciutadania també les compleix i aquest ajuntament fa que es compleixin.

Insisteix, doncs, que no s'ha d'estigmatitzar el turisme sinó perseguir l'oferta il·legal d'allotjament; però entenen que tampoc no s'ha d'esmerçar un excés de zel per perseguir tots els allotjaments, fins els que no necessàriament són pisos turístics il·legals, perquè no tots provoquen comportaments incívics.

Conclou que allò que pertoca fer a aquest ajuntament és fer complir les normes de civisme, ser estricta en el combat del vandalisme i de tota mena de conductes incíviques, i puntualitza que és en aquest sentit que voten a favor de la proposició.

La Sra. Andrés avança que el seu grup dóna suport a la proposició, i també manifesta la voluntat de desvincular turisme i incivisme, atès que és una conducta que també manifesta part de la ciutadania resident a Barcelona, tot i que reconeix que el turisme genera en molts casos aquesta mena de comportaments, que difícilment són sancionats.

Manifesta, tal com ja van dir en la comissió de Presidència amb motiu de la presentació del pla de xoc del govern, que estaran atents i faran seguiment del pla, ja que els veïns i veïnes els han fet saber que no perceben cap millora sinó al contrari. I aprofita per comentar que fa pocs dies vuitanta entitats de Ciutat Vella van fer un toc d'atenció quant a la necessitat de treballar de manera continuada anant a l'origen del conflicte al districte, que és la venda i la proliferació de la droga. I precisa, en aquest sentit, que una de les mesures urgents del pla de xoc era la intervenció urgent en els pisos buits.

Recorda que el seu grup va dir que era molt escèptic quant a aquest pla de xoc, especialment amb el de l'estiu, que inclou mesures com procurar el descans dels veïnats, fer prevenció contra els incompliments normatius, fer complir l'ordenança de civisme, abordar el mal ús de l'habitatge; i subratlla que aquest pla té una dotació econòmica de 4,8 milions d'euros.

Fa notar, però, que ja estan a la meitat de la temporada d'estiu i els veïns i les veïnes asseguren que no perceben cap millora.

El Sr. Villagrasa assenyala que la temporada d'estiu, sobretot per a Ciutat Vella, ha de suposar una gran oportunitat econòmica; remarca que la condició de centre històric i la seva situació propera a les platges de la ciutat implica un plus d'atenció per part de l'administració i de la policia, tant pels problemes de seguretat que s'hi donen com per mantenir una bona convivència a l'espai públic, i lluitar contra l'incivisme.

Posa en relleu que durant molts anys el seu grup ha presentat iniciatives en aquesta línia, alertant que Ciutat Vella necessita un pla especial per a l'estiu de prevenció de la inseguretat, remarcant que cal posar èmfasi especial en el barri de la Barceloneta i les platges. Afegeix que el seu grup sempre ha defensat l'anomenada teoria dels "vidres trencats", i és que molts actes d'incivisme poden acabar creant problemes de convivència o majors de seguretat pública. Confirma que aquesta és la posició que va defensar ERC en la darrera sessió de la comissió de Presidència, malgrat que durant anys ha estat acusant el grup del PP de voler un estat policial.

Apunta que allò que succeeix a la Barceloneta durant els mesos d'estiu ve de lluny, que ja passava amb governs socialistes, va passar amb el de CiU, i passa ara; així, proliferen pisos turístics il·legals, problemes de convivència causat per una determinat tipus de turisme, venda il·legal en tot el barri, carteristes, venda i consum de drogues, incivisme o soroll.

Recorda que quan alguns dels qui avui governen la ciutat es dedicaven a allò que anomenen "activisme", escalfaven el barri de la Barceloneta per sortir al carrer i manifestar-se contra el turisme i els pisos turístics; remarca que en aquells temps prometien de tot, però el cert és

que, una vegada al govern, no han estat capaços de resoldre els problemes reals. Tanmateix, suggereix que el secret és actuar amb fermesa per aplicar les ordenances municipals, perquè la policia actuï, amb l'autoritat democràtica que li confereix la llei, davant dels comportaments incívics i delictius; fermesa, també, per actuar contra els pisos turístics il·legals, contra el top manta, i no tenir complexos per donar suport a l'actuació de la policia, i defensar la seva presència al carrer per frenar l'incivisme i els actes delictius.

Recomana al govern d'aplicar els suggeriments que acaba de fer i s'adonarà com millora la situació a la Barceloneta i a Ciutat Vella en general.

La Sra. Rovira considera que el de Ciutat Vella no és un cas aïllat, i remarca que el seu grup ha dit a bastament que creu que els pisos turístics s'haurien d'eradicar de la ciutat, que han generat l'expulsió de veïnats, i han causat la mort dels barris tal com els entenen.

Per tant, ratifica que el de Ciutat Vella no és un cas aïllat, sinó que la situació també es dona en tots es districtes en menor o major mesura, ja que el model de turisme de la ciutat ho provoca.

Constata que la ciutat és explotada per grans operadors a costa de tot i de tothom i, per tant, consideren que s'imposa una anàlisi global.

Quant a la proposició, diu que els sembla bé tot i que no comparteixen el concepte d'incivisme, però sí que hi ha d'haver un canvi en les polítiques públiques en matèria de turisme, un canvi de model; en aquest sentit, agraeixen que hi hagi partits que obrin la porta a parlar d'un altre model turístic en què l'administració pública exerceixi control sobre allò que es desenvolupa a la ciutat.

Addueix que, tal vegada, és hora que el seu torni a plantejar la proposta de dissoldre el Consorci de Turisme, un ens publicoprivat on els operadors privats decideixen quina ha de ser la política pública en detriment del bé comú; i valoren positivament el fet que sembla que altres formacions polítiques consideren que, a dia d'avui, la situació és insostenible.

Igualment, diu que l'administració pública ha d'apostar per nous models d'oci que no siguin alienants, i sí comunitaris i participatius que garanteixin el dret a la ciutat per a tothom i no es mercantilitzi l'ús de l'espai públic.

Finalment, posa de manifest que sota el concepte d'incivisme s'hi acaba englobant tot, i en alguna intervenció han sentit que s'hi inclouen els maners, els llauners entre altres, i recriminen que es faci una criminalització de determinats col·lectius i, en definitiva, de la pobresa. Per tant, consideren un perill que s'utilitzi aquest terme en la proposició, i per aquest motiu avança que faran una abstenció.

El Sr. Ardanuy anuncia que votarà favorablement la proposició; i subscriu que l'Ajuntament ha de ser més proactiu en tot allò referent a l'incivisme a la ciutat en general, i concretament en aquest cas que planteja la proposició en l'àmbit de Ciutat Vella i la Barceloneta.

Remarca que disposen d'instruments i que els han d'emprar, com és el cas de l'ordenança de civisme, i expressa que voldria que ja s'hagués aprovat una ordenança de convivència.

Reitera que comparteix els arguments de la proposició també pel que fa al control de l'allotjament turístic, de l'increment de les inspeccions, així com que les accions preventives i sancionadores de les actituds incíviques han de ser una prioritat d'aquest ajuntament.

El Sr. Puigcorbé expressa el vot a favor de la proposició.

La Sra. Pin comença la seva intervenció felicitant el grup d'ERC per aquesta proposició, ja que ha aconseguit posar de manifest punts de coincidència amb tots els grups. Així, assenyalava que amb el grup de la CUP coincideixen amb què cal canviar el model turístic i que ha de tenir un lideratge públic; igualment, agraeix al grup Demòcrata el reconeixement al pla d'inspeccions que per primera vegada s'ha establert a Ciutat Vella i que, en molts casos, fa inspeccions d'ofici en molts àmbits del districte. I diu que fins i tot coincideix amb el regidor Villagrasa en el sentit que la situació de la Barceloneta no és nova, que ve de lluny; i també amb el reconeixement que ha fet la Sra. Andrés del manifest conjunt de les entitats del Raval.

Afirma que allò que mai no ha fet el govern de la ciutat ha estat negar la realitat; reconeixen que a la Barceloneta hi ha un problema d'apartaments turístics, però també que s'ha fet molta feina.

En aquest sentit, apunta pel que fa al pla de xoc, que a la Barceloneta hi ha un equip d'inspectors que treballen conjuntament amb la DSI d'Urbanisme, que actuen de manera aleatòria i intensiva, i precisa que dia d'avui tenen 840 expedients d'apartaments turístics en fase de seguiment, i molts d'aquests han fet un cessament de l'activitat, i que en el que porten d'any han fet quinze precintes; també han posat en marxa la campanya d'estiu del Pla de veïnatge, en què inverteixen 1,4 milions d'euros, per combatre les externalitats negatives d'un model de turisme massificat.

Finalment, avança que votaran a favor de la proposició, no sense posar en valor la feina que han fet, però reconeixent que en queda molta per fer.

El Sr. Blanco felicita al Sr. Bosch per haver obtingut el reconeixement de la regidora de Ciutat Vella, i que assegurí que tot allò que es demana en la proposició ja s'està complint a la Barceloneta, tot i que està segur que cap veí del barri no ho pot subscriure.

La Sra. Andrés agraeix la intervenció de la regidora Pin, però insisteix a preguntar en quin grau han aconseguit reduir la problemàtica de la Barcelona i de Ciutat Vella en general. I remarca que és això el que valoren els veïns i veïnes del barri: quin és el nivell d'impacte de les actuacions que s'hi duen a terme, ja que de moment assegurin que no han apreciat cap canvi.

El Sr. Villagrasa demana a la Sra. Pin si, a més d'estar d'acord amb tothom, tenen previst fer alguna mena d'actuació; pregunta què ha passat amb les fórmules màgiques que proclamaven fa uns anys pels carrers de la Barceloneta. I insisteix a preguntar quines actuacions concretes faran aquest estiu per frenar l'incivisme al barri.

La Sra. Pin respon la insinuació de la regidora Homs que ha deixat entendre que els veïns de la Barceloneta tenien por de manifestar-se, i li fa saber que si alguna cosa no tem el veïnat és de manifestar-se; i precisa que va ser aquest veïnat qui va posar les primeres denúncies

contra apartaments turístics el 2006, mentre l'ajuntament socialista d'aleshores el va menystenir assegurant que no hi havia cap problema.

Per tant, diu que es tracta d'establir mecanismes de contrast i de treball conjunt amb els veïns a fi d'avaluar si les fórmules d'inspecció són correctes, o bé s'han d'anar millorant, atès que les empreses operadores d'aquests allotjaments van canviant el modus operandi cada cert temps.

Diu al Sr. Villagrasa que els informes d'inspecció i el Pla de veïnatge es penjen al web, tot i que s'ofereix a fer una sessió conjunta, si així ho requereixen, a fi de compartir les dades.

El Sr. Bosch felicita al seu torn a la regidora Pin per la seva popularitat al barri, que han pogut comprovar arran de les reunions que han mantingut diverses vegades amb representants dels veïns i les veïnes de la Barceloneta i també amb els representants de comerciants per preparar la proposició. I li confirma que en el manifest que han elaborat les entitats, valoren que la Sra. Pin ha de ser la responsable de les solucions.

I afegeix al motiu de felicitació que tant la Sra. Pin com l'equip de govern en general han estat capaços de posar d'acord en la crítica a la seva gestió dos col·lectius tan diferents, i que fins fa poc ni tan sols es parlaven, com el gremi d'hotels i l'Associació de veïns i veïnes de la Barceloneta.

Per tant, demana al govern que s'ho prengui seriosament i que actuï, i que eviti estar tant en boca de la gent de la Barceloneta ja que, en aquest cas, l'èxit seria passar més desapercbut.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb tres abstencions –emeses per les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas–, i trenta-set vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal del PSC:

4. (M1519/9490) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. Reprovar la mala gestió econòmica del Govern municipal i l'actitud poc transparent dels seus responsables polítics davant els grups municipals i la ciutadania. 2. Sol·licitar al Govern municipal que presenti un informe en el període de 15 dies on es clarifiqui quin és l'estat del pressupost municipal, quins canvis s'han produït en les inversions i la despesa corrent, i quins projectes es veuran afectats per les possibles retallades del Govern municipal.

(Tractada en la sessió extraordinària del Plenari del Consell Municipal de 20 de juliol de 2018)

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb onze vots en contra –emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal–, tres abstencions –emeses per les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas–, i vint-i-sis vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal del PP:

5. (M1519/9486) El Plenari del Consell Municipal acorda: Instar al Govern municipal a: 1. Fer pedagogia de la importància i els beneficis del turisme per a Barcelona, a més de la necessitat d'avançar cap a un turisme de qualitat i prendre mesures per evitar el turisme incívic. 2.

Promoure les accions legals oportunes contra els autors d'atacs al sector turístic succeïts a la ciutat derivats de la turismefòbia. 3. Posar en marxa de forma immediata les mesures de prevenció i resposta adients per evitar nous atacs al turisme.

El Sr. Mulleras fa referència al fet que el turisme ja forma part de Barcelona i que la seva convivència amb la ciutat és innegociable; precisa que genera el 14% de l'activitat econòmica de la ciutat, i cent vint mil llocs de treball.

Confirma que el turisme és una realitat que s'ha de saber gestionar, i fer-ho malament pot comportar turismefòbia. Així doncs, diu que cal millorar la gestió que se'n fa, fer visible el retorn a la ciutat de la riquesa que genera, amb l'impost turístic, per exemple; i sobretot, atraure un turisme de qualitat, de compres, de professionals, cultural, que genera valor afegit per a la ciutat, i en minimitza els costos.

En conseqüència, diu que cal lluitar contra el turisme incívic, i començar a pensar a passar de la turismefòbia a la turismefília.

Assenyala que la gestió del turisme inclou minimitzar-ne els costos i potenciar els beneficis, tal com expressa el primer punt de la proposició que presenten.

Apunta que en el segon punt es refereixen als atacs turismofòbics que s'han produït a la ciutat; i recorda que fa amb prou feines deu dies que dos encaputxats d'Arran, organització afí a la CUP, van atacar un bus turístic amb pots de fum al Port Olímpic.

Adverteix que no es tracta de fets puntuals, sinó d'una campanya anunciada per Arran i que ha de durar tot l'estiu; i aprofita per recordar l'atac amb ganivets que es va produir l'any passat també en un bus turístic, i que també van patir atacs un munt de bicicletes de lloguer i hotels turístics; mentre que enguany la temporada ha començat amb un encadenament al drac del Park Güell.

Diu que minimitzar, banalitzar o frivolitzar aquests fets és atorgar-los impunitat, i suposa una gran irresponsabilitat. Lamenta, doncs, que el Sr. Pisarello estigui absent en aquests moments, que va actuar amb aquesta irresponsabilitat quan va qualificar els fets "d'iniciativa simbòlica". I es pregunta què hauria dit si el fet hagués causat algun dany a les persones que hi havia al bus.

Qualifica aquests atacs d'accions delictives –no com a bretolades–, i per això és essencial la condemna, sense excuses ni justificacions, i posar en marxa mesures de prevenció, tal com el seu grup va demanar al Plenari el mes passat, i que no saben si ja s'han posat en marxa.

Diu que la turismefòbia és una realitat que ha encoratjat el govern municipal, juntament amb els grups que li són afins; i posa com a exemple que en la fira de Nadal de la plaça de Catalunya donen l'espai als grups que estan en contra del turisme i a favor de la turismefòbia. I diu que la versió més agressiva és la que anomena turisme-borroka, una versió que implica la violència de carrer que empra Arran.

Avisa a aquest ajuntament que té l'obligació de defensar Barcelona i la seva ciutadania, les persones, les empreses i les propietats, i una manera de fer-ho és exercint les mesures legals

oportunes; i, en aquest sentit, diu que desconeixen si el govern ho ha fet tal com van demanar arran del darrer atac.

Altrament, diu que sí saben del cert que ha deixat impunes els atacs al turisme; i es refereix a la notícia que ha aparegut avui mateix en un mitjà sobre que l'atac d'Arran va quedar impune perquè el govern municipal no és capaç d'anar a fons contra violència que exerceixen aquests grups extremistes que ataquen el turisme a Barcelona.

Observa que el govern sempre té alguna excusa que li impedeix tirar endavant accions legals contra aquestes organitzacions, i recrimina que condemnin la violència a la carta, ja que si la cometien grups afins miren cap a una altra banda i, si no, s'hi abonen amb totes les de la llei.

Reclama anar amb totes les de la llei sempre contra la violència, la generi qui la generi.

La Sra. Recasens avança que el seu grup donarà suport a la proposició, i recorda que el seu grup ha estat el promotor de la declaració que es va aprovar en la comissió d'Economia i Hisenda el dia dels fets lamentables de l'atac al bus turístic a la Vila Olímpica, reivindicat per l'organització política juvenil Arran.

Assegura que poden estar d'acord amb què no s'ha de generar alarmisme, però reclamen al govern màxima contundència enfront d'aquests atacs; i reconeix que si bé totes les idees són defensables, mai ho han de ser mitjançant l'incivisme, la violència o la generació d'alarma social.

Diu que Barcelona és, i continuarà sent, una ciutat oberta i acollidora amb els visitants, i que l'activitat turística és un dels puntals que sosté la seva economia; per tant, alerta que aquest ajuntament ha de tenir tolerància zero amb la turismefòbia.

Fa notar que, en aquest sentit, el govern gasta discursos contradictoris; així, recorda que en produir-se l'atac a què han fet referència, el primer tinent d'Alcaldia va titllar-lo d'anècdota i ho va qualificar d'acte simbòlic i, al cap poques hores, el regidor Colom va signar la declaració de condemna i d'exercir les accions pertinents com a ajuntament que va promoure el seu grup, mentre que l'endemà, en el Consell de Turisme i Ciutat, fins a deu entitats que en formen part van demanar que el govern s'hi adherís i el regidor ho va avortar dient que no es veia capaç de defensar davant del Consell la posició que justament el dia abans havia signat.

Remarca que, paral·lelament, el govern finança conferències amb el títol "Turismo: cómo dominar la bestia".

Considera que amb tot plegat se'ls veu el llautó, i demana al govern que sigui coherent i que afronti el turisme com una eina de progrés, i que reguli i treballi les externalitats i eviti casos com els produïts les darreres setmanes al bus turístic, ja que, altrament, és actuar amb total irresponsabilitat.

El Sr. Blanco apunta, quant al primer punt dels tres que conté la proposició, que subscriuen plenament que cal defensar un turisme cívic i de qualitat, és a dir, un turisme responsable.

Pel que fa als atacs contra el sector turístic, consideren que cal continuar amb el debat obert al respecte, i condemnar uns actes que són de molta gravetat. Vol recalcar que no estan

parlant de fets aïllats, sinó que s'inscriuen en campanyes, planificats i reivindicats per col·lectius concrets que els anuncien prèviament.

Entén que fer publicitat d'aquests grups pot ser contraproduent, però els seus actes tampoc no es poden relativitzar ni justificar de cap manera, com si es tractés només d'una bretolada disculpable per part d'uns joves que no són conscients de les conseqüències dels seus actes. Alerta que han d'evitar declaracions frívoles en aquest sentit, que puguin ser interpretades com una justificació dels atacs, i han de condemnar-los contundentment totes les forces polítiques.

Conclou, per tant, que s'han de combatre els actes vandàlics, i entre tots acordar mesures per prevenir i perquè no tornin a succeir, i denunciar els autors i, sobretot, han de defensar Barcelona com una ciutat oberta i tolerant on tothom pot viure. I remarca que, alhora, han de defensar la seguretat de les persones que es posa en risc cada vegada que s'ataca un lloc públic.

El Sr. Coronas es remet al debat que van tenir en la comissió de Presidència arran de la proposició que va presentar el grup del PP, i es ratifica en l'abstenció que va fer el seu grup aleshores.

Pel que fa a aquesta mena d'incidents o accions, considera que aplicar-los el qualificatiu d'atac és exagerar l'acció en si i atorgar-li massa importància. Reconeix que es tracta d'unes accions que poden ser condemnables, i que a ningú li agradaria viure en primera persona si els passés com a visitants en qualsevol altra ciutat; una acció que pot espantar i provocar una certa sensació d'inseguretat.

Dit això, considera que parlar de turisme-borroka i elevar aquests actes gairebé a la categoria de terrorisme és passar-se de la ratlla; igualment, quan parlen de promoure les accions legals oportunes contra els autors dels atacs al sector turístic, puntualitza que estan parlant d'Arran, una organització juvenil en la qual hi ha menors d'edat, de manera que aquestes accions legals oportunes no són les mateixes en un sentit o en un altre, i per tant s'ha de donar la importància als fets en la justa mesura.

Tanmateix, està d'acord amb que no s'han de menystenir aquests fets, però també és cert que cal canviar el model de turisme de la ciutat, i el cas de la Barceloneta és el reflex de tenir un barri marítim molt bonic, amb oferta de restauració, de platja, amb vuit discoteques, apartaments turístics barats i vols tirats de preu. Considera, per tant, que també s'ha de posar el focus en això, però no optar per la via de criminalitzar i qualificar de terroristes uns nois joves, probablement menors d'edat, per haver fet una acció d'aquesta mena, que és reprobable, però que no els permet extralimitar-se; i entén que, en aquest sentit, tots haurien de fer una reflexió.

La Sra. Ballarín diu que per al seu grup el turisme suposa un element central en les dinàmiques urbanes de les ciutats interessants del món, i el volum que ha adquirit els darrers anys a Barcelona obliga a definir estratègies per fer-lo compatible amb la resta d'activitats, la mobilitat i la convivència.

Així, reconeix que el turisme és la principal font de riquesa i generació d'ocupació i converteix Barcelona en una de les ciutats importants i atractives al mapa mundial, i que representa el 14% del PIB, el mateix percentatge en ocupació –147.000 persones–; posa en relleu que durant la crisi, entre el 2008 i el 2016, va significar un coixí importantíssim, i durant aquest període el sector va crear més de disset mil llocs de treball. En conseqüència, considera evident que el turisme és un motor de creixement, de creació d'activitat i d'ocupació a al ciutat, i manifesta el desig que aquests llocs de treball, a més, fossin de més qualitat.

Tanmateix, confirma que la concentració de l'activitat turística en determinades àrees de la ciutat exigeix passar a l'acció i governar eficaçment i efectivament el turisme; exigeix apostar per un turisme de qualitat, i reclamar als visitants més respecte i civisme. Igualment, remarca la necessitat de distribuir l'arribada del turisme en tots els mesos de l'any, i per tota la ciutat, l'àrea metropolitana i la mateixa província. Afegeix que també haurien de gestionar la taxa turística i posar-la al servei del govern del turisme i fer arribar els beneficis que genera a tota la ciutat.

Coincideix amb què la ciutat ha de ser més eficaç en treballar des d'una perspectiva integral per la sostenibilitat turística en totes les àrees implicades, i en col·laboració amb els agents i entitats vinculades al sector.

Insisteix que cal treballar de la mà del sector dels operadors turístics, dels àmbits hotelers i de la restauració, també del comerç i serveis, així com amb la resta d'administracions públiques; tot plegat per ordenar l'activitat turística i ser un veritable exemple al món.

Assenyala que des de les guies turístiques, els busos turístics, sectors hotelers i de restauració, fins als gestors d'equipaments adreçats al turisme han de actuar com a aliats per atraure millor turisme i ajudar a gestionar-lo.

En conseqüència, sempre que es plantegi qualsevol amenaça o atac contra qualsevol dels operadors o equipaments turístics, entenen que aquest ajuntament ha de protegir-los i ser implacable contra els atacs.

En aquest sentit, diu que no comprenen que l'Ajuntament es personi com a acusació popular en casos que no tenen gaire res a veure amb les competències municipals i, a canvi, miri cap a una altra banda quan hi ha atacs clars contra equipaments adreçats al turisme.

El Sr. Casas diu que el seu grup entén que aquesta cambra és la veu i l'acció del poble i, per tant, fa a mans de l'alcaldeessa les claus dels cadenats d'una iniciativa simbòlica que s'ha fet aquesta mateixa nit per part de veïns i veïnes en protesta per l'abús dels pàrquings públics i els serveis turístics de lloguer de bicicletes; que entenen que passa o bé per manca de regulació o bé perquè els serveis turístics s'han acabat apropiant de tota la ciutat en detriment dels seus veïns i veïnes. Remarca, en aquest cas concret, que la bicicleta és un mitjà de transport sostenible a la ciutat, que en moltes ocasions no es pot ni aparcar per aquesta ocupació massiva de les bicicletes de lloguer per al turisme.

Assegura que no es tracte de tenir fòbia al turisme sinó de lluita de classe.

El Sr. Ardanuy avança que farà una abstenció que justifica perquè, en primer lloc, va subscriure la Declaració Institucional que es va debatre en comissió i que establia un consens

més ampli respecte als punts que tocava. Argumenta, en segon lloc, que sense obviar el rebuig a qualsevol acció violenta, hi ha formacions polítiques que utilitzen l'acció directa com una eina de reivindicació dels seus posicionaments polítics; confirma que respecta absolutament aquesta acció directa i la considera legítima si no implica una derivada de caire violent.

El Sr. Puigcorbé avança que farà una abstenció i se suma als arguments exposats pel Sr. Coronas.

El Sr. Colom es pregunta, d'entrada, què aporta la proposició del grup del PP respecte a la Declaració Institucional que van signar fa deu dies, i diu que arriba a la conclusió que no aporta res, i que el grup proponent fa un ús partidista del turisme.

Precisa que fa deu dies, doncs, tots els grups tret d'un es van posar d'acord per denunciar qualsevol actuació vandàlica a la ciutat en general, i concretament contra el turisme, i van proposar actuacions per afavorir el turisme amb tota la seva complexitat.

Observa que el Sr. Mulleras reconeixia avui que el turisme també té externalitats negatives, i entén que això posa de manifest una certa contradicció en el seu grup, com també en altres, i és que no els costa gens de qualificar tot el turisme de la Barceloneta d'incívic, i s'han esplaiat àmpliament denigrant-lo, sense reconèixer ni per un moment que això també es pot qualificar de turismefòbia. I fa notar que utilitzen el concepte sempre que es posa en qüestió el model turístic i la necessitat de gestionar-lo.

Continuant en l'àmbit de les contradiccions, s'adreça a la Sra. Recasens i al Sr. Mulleras, que han fet referència a la notícia que s'ha sobresegut l'atac al bus turístic perquè no s'han pogut identificar els autors; i remarca que les forces policials a qui ateny la missió d'identificar són els mossos, i no pas aquest ajuntament. I indica que en el mateix aute judicial hi consta que l'Ajuntament va presentar la denúncia mitjançant TMB.

I es pregunta si quan el grup proponent parla d'eficàcia, valora que el govern de la Generalitat durant l'aplicació del 155 va ser ineficaç.

El Sr. Mulleras puntualitza que no diuen que aquestes accions siguin terroristes, però sí que a Barcelona hi ha alerta terrorista i, per tant, que s'ha d'anar amb compte, perquè determinades accions violentes es poden confondre, i entén que el govern municipal no hauria de minimitzar aquesta possibilitat.

Repeteix que el govern municipal ha deixat impune l'atac al bus turístic al·legant que no es podia identificar l'autoria, i li recorda que l'organització Arran la va reivindicar.

Acusa el govern de generar turismefòbia amb la seva mala gestió i deixant impunes fets delictius.

La Sra. Recasens replica al regidor Colom que ella no ha fet referència a la notícia apareguda aquest matí perquè la desconeixia.

Dit això, es ratifica en què lamenten i condemnen el doble discurs del govern municipal quant al turisme; que no pot ser que el mateix dia dels fets lamentables de l'atac al bus turístic, que

poden generar confusió greu, l'actuació del govern actués d'una manera susceptible de generar alarma social en donar-li importància el tinent d'Alcaldia i dir que era un "acte simbòlic", mentre que fa deu dies el govern municipal signava la Declaració Institucional promoguda pel grup Demòcrata.

Recrimina al govern que constantment jugui a la indefinició.

El Sr. Blanco diu que els qualificatius tenen importància, i celebra que el regidor Colom hagi qualificat d'atac els esdeveniments ocorreguts al bus turístic.

Pel que fa a l'abstenció del grup d'ERC i dels regidors no adscrits Ardanuy i Puigcorbé, els demana que, si en són capaços, es posin en la pell d'un passatger del bus turístic on, tot de sobte, irrompen persones encaputxades i llancen pots de fum; o que es posin al lloc dels treballadors d'un hotel on també irromp un grup organitzat d'encaputxats que llancen ous i embruten la façana de l'establiment.

Es ratifica en què això són atacs, no incidents; i assegura que no fan cap favor a les persones que els han patit relativitzant uns fets molt greus, i que els han viscut com una agressió, que tots han de condemnar i combatre.

El Sr. Coronas admet que el llenguatge és important i, per tant, que parlar d'atac és excessiu per qualificar els fets, sense treure'ls importància, però.

Afirma que es posa en la pell turistes del bus, i assegura que no li hauria agradat passar pel tràngol en qualsevol ciutat del món, que el faria estar en una situació incòmoda que no comprendria.

Això no obstant, creu que cal posar les coses al seu lloc; i considera que molts i moltes entre els membres d'aquesta cambra deuen haver format part d'algun moviment estudiantil i han comès alguna bretolada, i se'n poden recordar.

Insisteix que no es tracta d'un atac sinó d'una bretolada i, per tant, en la necessitat de posar les coses a lloc.

El Sr. Casas considera que l'autèntic vandalisme a la Barceloneta és que les sardines vagin a vuit euros el quilo, això si se'n troben, atès que els operadors hotelers les acaparen totes. I justifica que és per fets com aquest que es tracta de lluita de classe, els estan acaparant els mercats, els estan traient els productes bàsics de les mans i desorbitant-ne els preus.

El Sr. Ardanuy afirma que la seva condemna de la violència és total i absoluta, per tant, diu que no acaba de comprendre la intervenció del Sr. Blanco. I remarca, a més, que la Declaració Institucional a què s'ha referit és un text pactat entre els grups i no de part, que entén que és la voluntat que haurien de tenir en aquesta cambra si volen avançar en polítiques concretes.

El Sr. Puigcorbé entén que tothom ha estat capaç de posar-se en la pell dels turistes, i poden assegurar que no els agraden gens aquestes agressions. Tanmateix, diu que allò que no volen és que determinats grups hi posin el focus quan el problema del turisme és un altre; i afirma que fan molt més mal les vagues de l'aeroport que no pas aquestes accions aïllades.

El Sr. Colom creu que el Sr. Mulleras és conscient que està faltant a la veritat quant al fet que narra. Puntualitza que ha estat un jutge qui ha sobresegut el cas, que eren els mossos qui tenien la responsabilitat de la identificació, i que aquest ajuntament va fer el que pertocava presentant la denúncia.

Adreçant-se a la Sra. Recasens, li diu que si vol parlar de contradiccions es recordi del curs que va finançar el 2014 al govern estant i que li semblava d'allò més encertat, però quan el finança el govern actual li sembla malament, i que és extrapolable a l'anàlisi general que apliquen de l'actual gestió de govern.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb disset abstencions – emeses pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal, pels Srs. Bosch i Coronas i les Srs. Benedí i Capdevila, pel Sr. Ardanuy, i també pel Sr. Puigcorbé--, tres vots en contra –emesos per les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas–, i vint vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal de la CUP:

6. (M1519/9475) El Plenari del Consell Municipal acorda: primer.- Crear un observatori del turisme a la ciutat de Barcelona, per tal d'estudiar l'impacte del model turístic en diferents àmbits com el social, el laboral, de gènere, l'ambiental, l'urbanístic, etc., adoptant una perspectiva íntegra d'anàlisi d'aquest model. Segon.- Crear una comissió d'estudi sobre les externalitats negatives com a conseqüència de la massificació turística, on compareguin entitats, organitzacions i col·lectius sense ànim de lucre que treballin al voltant de la cerca d'alternatives al model turístic actual o en pateixin les conseqüències. Tercer.- Retorn al lliure accés de les veïnes al Park Güell. Alhora, restringir l'accés de turistes fins a un màxim diari, en coherència amb criteris per garantir l'equilibri ambiental, territorial i veïnal. Alhora, estudiar vies d'actuació perquè el transport públic de la zona sigui d'ús preferent per les veïnes. Quart.- Reduir el preu de tots els títols de transport públic per a les veïnes de la ciutat i restringir la compra de la T-10 a aquest col·lectiu. La identificació com a veí/veïna de Barcelona es realitzarà per la presentació del carnet de ciutat. Els ingressos obtinguts en la venda dels títols de transport destinats al col·lectiu de turistes es destinaran a revertir els seus efectes sobre la ciutat i l'AMB. Cinquè.- Prohibir l'ús de l'espai públic a negocis privats i reduir la presència dels que hi són actualment. Prohibició de la circulació i ancoratge de bicicletes d'empreses privades a aparcaments públics, així com vehicles com patinets elèctrics, Segways i vehicles de mobilitat personal de característiques similars que siguin objecte d'arrendament per part d'empreses privades per explotació econòmica relacionada amb el turisme.

Se sotmet a votació el següent text transaccionat:

El Plenari del Consell Municipal acorda: primer.- Crear un observatori del turisme a la ciutat de Barcelona, per tal d'estudiar l'impacte del model turístic en diferents àmbits com el social, el laboral, de gènere, l'ambiental, l'urbanístic, etc., adoptant una perspectiva íntegra d'anàlisi d'aquest model. Segon.- Crear una comissió d'estudi sobre les externalitats negatives com a conseqüència de la massificació turística, on compareguin entitats, organitzacions i col·lectius sense ànim de lucre que treballin al voltant de la cerca d'alternatives al model turístic actual o en pateixin les conseqüències. Tercer.- Retorn al lliure accés de les veïnes al Park Güell.

Quart.- Estudiar en caràcter d'urgència, abans que acabi l'any, una modificació del sistema tarifari del transport públic que tingui en compte les persones que viuen, treballen i estudien o fan ús dels serveis públics de la ciutat i la regió metropolitana, per tal que aquestes tinguin una bonificació en els títols de transport respecte aquelles persones que venen a la ciutat amb finalitats turístiques. Aquest estudi de possibles mesures serà entregat a la comissió proposada pel seu examen i possible aplicació el novembre de 2018. Cinquè.- Prohibir l'ús de l'espai públic a negocis privats i reduir la presència dels que hi són actualment. Prohibició de la circulació i ancoratge de bicicletes d'empreses privades a aparcaments públics; així com vehicles com patinets elèctrics, Segways i vehicles de mobilitat personal de característiques similars que siguin objecte d'arrendament per part d'empreses privades per explotació econòmica relacionada amb el turisme.

La Sra. Rovira fa notar que avui han tractat en diverses ocasions la situació del turisme a la ciutat, que entenen que també respon al fet que estan al bell mig de la temporada d'estiu, i tots han pogut constatar la massificació que pateix Barcelona.

Confirma que aquesta massificació ofega els barris i malmet el dret a la ciutat; igualment, constata que l'ocupació de l'espai públic per part d'operadors privats com els de la restauració i el lloguer de vehicles, entre molts altres, són una mostra més de com el capitalisme té rostre de model turístic devorador i depredador de la ciutadania, i el seu dret a gaudir de l'espai públic des d'una perspectiva no mercantilitzada i viure dignament a la ciutat cada cop és més difícil.

Per tant, consideren que cal fer estudis anuals per comprovar com afecta el model de turisme als drets dels veïns i veïnes –uns drets que saben que no estan garantits–, entre els quals el dret a l'espai i al transport públics, a l'habitatge, al descans, i a l'oci. Creuen que cal fer propostes també des de l'administració pública que canalitzin les demandes dels col·lectius organitzats que defensen els barris d'un model de turisme depredador, i abordar d'una manera integral la situació que viuen any rere anys i que empitjora cada estiu.

Afegeix la consideració que la recuperació de l'espai públic per part de veïns i veïnes passa, necessàriament, per una aposta clara pel decreixement turístic. En aquest sentit, afirma que els decep que el partit de govern de la ciutat, que també defensava el model de decreixement, ara ja no el plantegi.

Entenen que aquest decreixement passa per la reducció dràstica d'operadors privats que ocupen un espai que és de tothom amb terrasses, amb vehicles de lloguer que aparquen en zones habilitades per als veïns i veïnes, i que ha comportat accions mobilitzades que diuen prou a l'ús abusiu de l'espai que és de tots i totes per part de mans privades, que generen uns beneficis que en cap cas reverteixen en el conjunt de la ciutadania.

En conseqüència, justifica la presentació d'un conjunt de mesures concretes, que consten en l'enunciat i que llegeix, entre les quals la creació d'un observatori del turisme que permeti analitzar realment què atrau turisme a la ciutat, en quines condicions i quines conseqüències té el model que s'ha anat desenvolupant, i que els permeti acabar amb els mites que alguns partits repeteixen constantment; també inclou la creació d'una comissió d'estudi de les externalitats negatives de la massificació turística; el lliure accés de veïns i veïnes als espais que són seus com és el cas del Park Güell; l'estudi del sistema tarifari del transport públic, en

el sentit que d'implantar una bonificació als usuaris habituals respecte al preu dels que l'utilitzen per fer turisme. I finalment, demanen que es prohibeixi l'ús de l'espai públic als qui en fan negoci a cost zero.

La Sra. Recasens entén que és evident que el seu grup no comparteix ni el discurs ni el plantejament d'aquesta proposició, i sobretot no comparteixen el concepte de decreixement.

Reconeix que s'han fet alguns retocs al text inicial de la proposició, però tot i això, algunes de les actuacions que proposa no es poden fer perquè són il·legals, ja que les directives europees no permeten diferenciar la ciutadania en funció de si és turista o no i, per tant, de subvencionar el transport públic, com es proposa, per als autòctons.

Recapitula, doncs, que no comparteixen el model de decreixement ni la criminalització d'un sector que genera el 10% de l'ocupació i el 13% de la riquesa a la ciutat. Entén que no és cap novetat, però, confirmar que reconeixen que el turisme genera externalitats negatives, una evidència que fa temps que coneixen i en què treballen.

Diu que té ganes de saber quin serà el posicionament del govern en aquesta proposició, i que desitjaria que la rebutgessin; altrament, considera que fóra molt incoherent que hi donés suport.

Quant al retorn del lliure accés a veïns i veïnes al Park Güell, recorda a la regidora que mai no ha tingut l'accés restringit a la ciutadania, i que es van limitar a fer justament el que demana el grup de la CUP, decreixen, i passar de nou milions de visites anuals a sis milions establint un tiquet d'entrada als turistes. I comenta que ben bé que li va anar al regidor Badia l'accés gratuït de la ciutadania per, ara fa un any, celebrar-hi una roda de premsa per explicar que s'invertien 5,7 milions d'euros en el parc i l'entorn. I afegeix que el desembre de 2017, es va incrementar el preu –mantingut durant cinc anys– per accedir al Park Güell.

Justifica aquests exemples per demostrar que són models que funcionen i que el govern avala, i que desitjaria que ho continués fent.

Pel que fa a gravar la mobilitat turística en transport públic, afegeix a l'observació que la normativa europea no ho permet, que es poden trobar altres solucions indirectes, com ara un recàrrec en l'impost turístic.

El Sr. Blanco valora que, aquesta, és una declaració més de la CUP en contra del turisme, i diu que confia sincerament que al govern no se li acudeixi votar-hi a favor, ja que no pretén altra cosa que prohibir als turistes emprar la T10, prohibir les terrasses i qualsevol ocupació de l'espai públic, o prohibir la circulació de bicicletes de lloguer.

Considera que la proposició, plena de prohibicions, està mancada d'imaginació i no se'ls acut que es poden regular moltes situacions per garantir el civisme i la convivència entre tots. I assenyala que si això fóra poc, el grup proposant defensa els actes vandàlics contra el turisme, i fa gala d'organitzar-los; són els de les pintades "tourist go home" a les parets de la ciutat, i els qualifiquen els turistes de terroristes.

Reprova l'actitud de la CUP perquè perjudica la convivència, la ciutat, en definitiva, i avança que hi votaran rotundament en contra.

La Sra. Capdevila anuncia que s'abstindran en aquesta proposició ja que si bé poden compartir el fons de moltes de les qüestions que planteja, no consideren oportú dur-les a terme tal com proposa la CUP.

Així, diu que valoren positivament la creació d'un observatori del turisme i una comissió d'estudi de les seves externalitats; però recorda que des de l'any passat existeix l'observatori de turisme a Barcelona, impulsat per la Diputació, l'Ajuntament i Turisme de Barcelona; mentre que pel que fa a la participació, també disposen del Consell de Turisme i Ciutat, on el sector i les entitats socials poden debatre i participar conjuntament amb els representants municipals sobre els pros i els contres de l'activitat turística.

En referència a la proposta de l'ús preferent del transport públic i del Park Güell per part de la població resident, diu que comparteixen que cal avançar en aquesta direcció, però recorda també que aquestes mesures topen amb les directives europees que obliguen a no discriminar per origen les persones que visiten la ciutat.

Tanmateix, diu que el seu grup considera que en el cas del transport públic s'ha de poder discriminar el preu en funció de l'ús, és a dir, tenint en compte si se'n fa un ús més habitual o menys. Apunta que, en aquest sentit, la reestructuració que comportarà la TMobilitat permetrà poder discriminar millor el tipus d'usuari i, així, fer que el visitant esporàdic pagui més que els usuaris habituals.

Finalment, diu que estan d'acord que l'ús de l'espai públic per operadors privats ha d'estar regulat i ha de pagar les taxes, i que s'ha de fer compatible aquesta utilització amb el gaudi i el descans dels veïnats; tanmateix, afirma que no consideren gens oportú eliminar aquest ús lucratiu del tot tal com proposa el grup de la CUP, sinó restringir-lo en funció de les necessitats de cada cas concret.

La Sra. Ballarín afirma que el seu grup no pot compartir el punt de vista del grup de la CUP sobre el turisme, que en defensa el decreixement, alhora que aquesta formació està en l'òrbita política d'alguna organització juvenil independentista que reivindica atacs a autobusos turístics i pintades en equipaments.

Assegura que el PSC està als antípodes d'aquest model, i considera que Barcelona vol i necessita turisme, que genera llocs de treball; però estan per un turisme que no pertorbi la convivència, que sigui compatible amb el model de ciutat i de qualitat, que promogui activitat en els àmbits de la restauració, de la cultura i de l'esport. I, destaca que volen diàleg amb els sectors implicats, en espais com el Consell de Ciutat i Turisme, l'observatori que abans s'ha esmentat. I recorda que en la comissió d'estudi no permanent que s'ha tancat fa pocs dies, la tercera sessió es va dedicar al turisme, de manera que no acaben d'entendre la necessitat de crear més àmbits de diàleg, si no és amb l'objectiu predeterminat de destacar només aspectes negatius del turisme.

Comenta que els sorprèn la referència al Park Güell, i creu que el govern explicarà en la seva intervenció la impossibilitat de fer el que demana el grup proponent.

Tanmateix, diu que hi ha aspectes de la proposició que comparteixen, com ara que consideren evident que la TMobilitat ha de diferenciar entre la mobilitat de la ciutadania de

Barcelona i l'àrea metropolitana i la dels visitants, i confirma que s'està treballant en aquesta línia, i confia que ben aviat tindran resultats a fi que la ciutadania no hagi d'assumir el cost del transport públic de les persones visitants a Barcelona.

Afegeix que també hi ha l'aspecte de l'ordenació de la mobilitat de les bicicletes i altres ginys, i estan d'acord amb què s'ha d'abordar per fer-ne una ordenació.

No obstant tot el que acaba de dir, entén la proposició conté un seguit de propostes desgavellades, però, sobretot, amb un fons comú en totes d'una visió negativa del turisme i de lluitar pel seu decreixement; per tant, avança que hi votaran en contra.

El Sr. Mulleras valora que, com no podia ser d'altra manera, aquesta proposició s'emmarca en la campanya turismefòbica que fa la CUP en aquest ajuntament, i que els seus braços executors, com Arran, porten al carrer i que es tradueix en atacs als busos i les bicicletes turístiques, atacs als hotels i, en general, a tot l'àmbit del turisme amb una campanya ja anunciada per a aquest estiu. Considera, doncs, que la proposició és la coartada política d'aquests atacs.

Se suma al que ja han dit alguns grups, i és que els principis inspiradors de la proposició són absolutament contraris a allò que defensa el grup del PP; així, la CUP afirma que la massificació del turisme ofega els barris, quan en realitat és la gestió del turisme la que els pot perjudicar; igualment, diu que la solució de tot a Barcelona passa pel decreixement del turisme, mentre que el seu grup nega rotundament que passi per aquí, sinó que rau en el creixement sostenible del turisme i en una bona gestió.

Insisteix que el turisme aporta no només riquesa econòmica, sinó cultural i social que beneficia tothom qui hi està en contacte.

Tanmateix, constata que el turisme a Barcelona no es gestiona bé; però allò que proposa la CUP és que la ciutat no rebi cap mena de turisme, i avala que se l'ataqui, tal com demostra que en la darrera sessió de la comissió de Presidència, la regidora va defensar els atacs d'Arran, i fa un moment han votat en contra de la proposició del seu grup que els condemna. Conclou, doncs, que no només no condemnen els atacs sinó que els justifiquen explícitament i els incentiven, cosa que qualifica d'irresponsabilitat greu; com també ho va ser, per part del Sr. Pisarello, de minimitzar-los, i que també ha fet abans el Sr. Coronas.

El Sr. Ardanuy manifesta que pot coincidir amb els dos primer punts de la proposició, ja que considera que és ben lícit debatre entorn d'una problemàtica concreta; quant a la resta de punts, diu que no els comparteix, especialment perquè són inviàbles; tot i que considera que cal un debat de ciutat pel que fa a la T10, que és el títol de transport més bonificat, per a ús dels visitants.

En conseqüència, avança que votarà negativament aquesta proposició.

El Sr. Puigcorbé manifesta que s'abstindrà amb els mateixos arguments que ha expressat la regidora Capdevila. Diu que no creu que la CUP estigui contra el turisme, sinó contra un tipus de turisme, de manera que subscriu plenament el primer punt que és la creació de l'observatori del turisme i una comissió d'estudi per analitzar les externalitats negatives; i afegeix que també està d'acord amb el punt cinquè.

Pel que fa al lliure accés al Park Güell, recorda que ell va proposar el lliure accés als museus i se li va rebutjar al·legant que les directives europees no ho permeten; per tant, considera que en el punts tres i el quatre hi ha una gran dificultat per establir una discriminació positiva.

El Sr. Colom comenta que algun dia hauran d'agafar les actes del Plenari i de les comissions del principi del mandat, quan es parlava de polítiques turístiques, per constatar que molts dels grups municipals se centraven, bàsicament en l'aspecte de la promoció, mentre que a dia conceben les polítiques turístiques com una eina de gestió, i que la promoció és un element més.

Avança que faran una abstenció perquè comparteixen que cal acarar el turisme, valorar tots els seus elements positius, però també treballar per reduir les seves externalitats negatives, i que aquest és l'aspecte fonamental de gestió.

Entén, però, que hi ha aspectes en la proposició que l'observatori de turisme existent ja ha detectat i sobre els quals ha donat una informació que els ha permès de posar-s'hi a treballar; afegeix que en el Consell de Turisme i Ciutat hi són representades totes les entitats, no només les empresarials, sinó també les veïnals, sindicals i experts, que mitjançant els grups de treball els permeten analitzar externalitats negatives i positives del turisme. Precisa que en els dos anys que porta de funcionament s'han constituït grups de treball sobre allotjaments turístics, sobre l'ús de l'espai públic, mercat de treball i, recentment, el grup de treball de fiscalitat, que han permès elaborar unes primeres propostes en diversos àmbits i amb què ja han començat a treballar.

Pel que fa al sistema tarifari, confirma que la TMobilitat ha de permetre fer una tarificació diferenciada, no entre turistes i ciutadans residents, cosa que no està admesa per les directives europees, sinó entre persones que fan un ús habitual del transport públic i les que en fan ús esporàdicament, que n'hauran de pagar el cost real.

Afegeix que estan a favor de la regulació de l'espai públic, que va molt més enllà de la prohibició, i abraça aspectes com limitar, permetre, condicionar o gravar, i que permeti millorar la gestió dels impactes del turisme.

La Sra. Rovira aclareix que la CUP no vol que el turisme desaparegui, sinó que decreixi; i assegura que no estan en contra dels turistes sinó del model turístic que s'ha desenvolupat a Barcelona, però també arreu dels Països Catalans, i per això s'han fet accions a València, a Palma o a Barcelona, ja que formen part d'un mateix model d'explotació territorial, que genera conseqüències com la precarietat laboral.

Repeteix que la seva és una altra proposta per a la ciutat, per als seus barris i la ciutadania i, en aquest sentit, consideren necessari diversificar el sector productiu, que l'administració aposti clarament pel decreixement; i subratlla que cal, també, començar a trencar mites com ara que el turisme genera molts llocs de treball, fet que és cert, però s'ha de valorar de quina qualitat és aquesta ocupació.

Pel que fa als diferents estudis a què es referia el regidor Colom, confirma que s'han fet però no s'han traduït en cap mesura.

El Sr. Colom comenta que en el darrer ple del Consell de Turisme van respondre diverses proposicions explicant com s'avançava; i, finalment, celebra que la CUP manifesti que no està contra el turisme, ja que en ocasions ho expressa d'una manera paradoxal.

Es rebutja aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb vint-i-un vots en contra –emesos pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, pels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Ballarín i Andrés, pels Srs. Mulleras i Villagrasa, i també pel Sr. Puigcorbé–, setze abstencions –emeses pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal–, pels Srs. Bosch i Coronas, i les Sres. Benedí i Capdevila, i també pel Sr. Ardanuy–, i tres vots a favor de la resta de membres del Consistori.

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

c) Precs

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/9494) Que el Govern municipal de l'Ajuntament de Barcelona treballi conjuntament amb la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC), les federacions vinculades als esports nàutics i el mar i el Club Patí Vela Barcelona, el futur del Moll de la Marina i el Port Olímpic.

La Sra. Fandos recorda que el 6 de juliol el govern va presentar el projecte "El nou Port Olímpic: Obrint Horitzons per la ciutat. Mar, Esport i Tecnologia", un document que conté, essencialment, les bases per al pla d'usos i activitats, la visió dels agents. Remarca que la principal idea força d'aquest document és generar afició i passió pel mar i els esports nàutics, que el seu grup comparteix plenament.

Per tant, estan d'acord que el Port Olímpic i tot l'espai del moll de la Marina ha d'estar centrat en els esports nàutics. Justifica aquesta puntualització perquè no els consta que aquests agents esportius de la ciutat, que tenen projectes similars per a aquest espai, hagin participat d'aquest, per això, demana que aquest ajuntament treballi conjuntament amb la UFEC, que té el projecte Escoles del Mar, les federacions vinculades als esports nàutics i el mar i el Club Patí Vela Barcelona, treballin pel futur del Moll de la Marina i el Port Olímpic i els posin en valor.

El Sr. Asens avança que accepten el prec, i puntualitza que l'Àrea d'Esports està treballant en aquest pla de futur per al Port Olímpic.

Afirma que comparteixen que aquest espai ha de ser una zona estratègica de la ciutat, però que cal humanitzar-la i nodrir-la d'activitat esportiva, en la línia de la tradició dels esports nàutics que té la ciutat.

Afegeix que en el procés de remodelació del Port Olímpic que estan impulsant juntament amb l'Àrea d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat preveuen transformar aquest àmbit litoral per incorporar-lo a l'ús veïnal i integrar-lo a la ciutat; i precisa que això ho volen fer potenciant la nàutica, l'esport i la divulgació, que passa per la millora i l'ampliació de l'actual Centre

Municipal de Vela, la incorporació d'un centre municipal d'esports nàutics i un centre de divulgació i coneixement del mar.

Manifesta que en aquest projecte no es volen deixar ningú i, per això, el pla de futur del nou Port Olímpic ha constituït una comissió de seguiment en què participen els diferents agents d'aquest port, entre els quals l'Institut Barcelona Esports (IBE). I valora que és absolutament necessària la participació a què al·ludia la Sra. Fandos amb la UFEC, el Club Patí Vela de Barcelona i les federacions, sense oblidar, però, que el lideratge del procés de definició dels usos del Port Olímpic ha de ser públic.

En conseqüència, confirma que compten amb tothom a l'hora de definir el projecte, i confirma que han mantingut contactes freqüents amb la UFEC, el Club Patí Vela i les federacions i així ho continuaran fent a fi de trobar un espai de consens de tots els agents implicats.

La Sra. Fandos agraeix l'acceptació del prec, i confia en la bona voluntat del tinent d'Alcaldia i que a partir d'ara es comptarà amb tots els agents.

El Sr. Asens repeteix que, tot i que comptaran amb aquests agents, el lideratge ha de ser públic, i que els usos d'allò que és públic no es pot delegar als privats.

Del Grup Municipal Cs:

2. (M1519/9480) Que el govern municipal amb coordinació amb les administracions públiques pertinents realitzin les inspeccions i actuacions tal i com ho exposa la llei de seguretat alimentària i l'ordenança municipal de les activitats i dels establiments de concurrència pública; per detectar els locals i habitatges on es manipulen i cuinen aliments que després es traslladen i venen a locals de concurrència pública i a la via pública.

La Sra. Barceló diu que tenen constància de l'existència de locals i habitatges no autoritzats, concretament a Ciutat Vella, on es manipulen i es cuinen aliments que posteriorment es traslladen a botigues, restaurants, i fins i tot al mateix carrer, per a la seva venda. Adverteix que aquesta pràctica pot suposar un risc per a la salut de les persones, motiu pel qual formulen aquest prec, remarcant que al govern li costa molt fer complir les ordenances municipals.

La Sra. Sanz replica que si en alguna cosa no ha deixat de treballar des del primer dia aquest govern és per fer complir la legalitat i exigir que tothom la compleixi a la ciutat. Precisa que justament per això han reforçat els serveis d'inspecció, especialment els de l'Agència de Salut Pública, que fan un control sanitari oficial en tots els establiments de pública concurrència.

En aquest sentit, informa a la regidora que el 2017 l'Agència de Salut Pública ha fet més de tres mil tres-centes inspeccions en centres i establiments alimentaris; i assenyala que faran inspeccions sanitàries en els establiments de concurrència pública que vénen aquestes elaboracions fetes en habitatges no autoritzats, si el grup de Ciutadans els en dóna les dades, i podran adoptar en els casos necessaris totes les mesures que calguin per evitar els riscos als consumidors.

Coincideixen amb què, independentment de les condicions sanitàries, en un habitatge no es pot realitzar l'activitat a què es refereix el prec, de manera que consideren que cal fer

actuacions perquè aquestes activitats es desenvolupin en bones condicions. Fa notar, igualment, que els inspectors no poden accedir directament als habitatges no autoritzats on es manipulen i cuinen aliments per a la seva venda en establiments alimentaris, i en tot cas s'ha d'endegar un procediment judicial per requerir l'entrada en aquests domicilis.

Recapitula, doncs, que els esforços d'aquest ajuntament se centren els establiments de concurrència pública que tenen llicència, ja que és on poden fer una actuació directa, però confirma que entenen el sentit del prec i que faran un seguiment de prop coordinadament amb altres administracions i confia que també amb la col·laboració del grup de Ciutadans.

La Sra. Barceló diu que li sorprèn que el govern se senti satisfet amb el compliment de la llei i les ordenances; i entén que Ciutat Vella, on s'ubica un gran nombre de pisos amb aquesta mena d'activitat, és un exemple clar de gestió ineficaç, que provoca mobilitzacions veïnals, ja que els veïns tenen tota la sensació que viuen en un espai sense llei.

Per tant, expressa la seva perplexitat pel fet que la Sra. Sanz li demani les dades d'on és que passa això, i li diu que només ho ha de preguntar a la regidora del Districte, la Sra. Pin. Tanmateix, li pregunta si ha vist com es ven el peix al passatge Bernardí Martorell, sense cap mena de condició higiènica.

Diu que desconeix si el govern se sent mai responsable de les seves intervencions, i els recorda que tenen responsabilitats de govern de la ciutat; i adverteix que si no es fa res per garantir el compliment de les ordenances es genera una autèntica sensació d'impunitat davant dels delictes. Insisteix que cal tolerància zero amb les conductes il·legals que poden comportar riscos per a la salut pública, i això cal demostrar-ho amb fets.

La Sra. Sanz demana a la regidora que el seu grup es posi d'acord, atès que fa una estona el regidor Blanco acusava el govern de ser massa exigent i controlador, mentre que ara la Sra. Barceló els recrimina no ser-ho suficient.

Repeteix, doncs, que el govern fa tots els esforços per posar damunt la taula i exigir el compliment de les normatives com mai s'havia fet; per tant, demanen col·laboració dels grups i no pas discursos populistes.

Del Grup Municipal d'ERC:

3. (M1519/9483) Que el govern municipal, en coordinació amb la resta d'administracions implicades, treballi per retirar les antenes de telecomunicacions il·legals que hi ha instal·lades al cim del Turó de la Rovira i realitzi un estudi sobre els nivells d'emissions d'aquestes infraestructures sobre el seu entorn més immediat.

El Sr. Coronas es refereix al gran nombre d'antenes que es concentren al cim del Turó de la Rovira, la majoria il·legals, instal·lades en teulades i terrats de finques. Assenyala que aquesta concentració genera, paradoxalment, greus problemes de cobertura als veïns de l'entorn, tot i que el més greu és que estan exposats a uns nivells molt elevats d'emissions radioelèctriques, molt per sobre del que fixa la llei, tal com es recull en un estudi elaborat el 2015 a petició de l'Associació Catalana de Ràdio; concretament recull que el nivell d'emissions és de 35 volts per metre, quan la llei estableix que, com a màxim, el nivell ha de ser de 28

volts per metre, i que la mitjana habitual d'aquests mesuraments en qualsevol altre lloc dona 7 o 8 volts per metre.

Retreu al consistori, doncs, que malgrat les queixes veïnals i de l'Associació Catalana de Ràdio hagi estat incapaç de posar fi a aquesta situació, que no és nova, i recorda que el Districte d'Horta-Guinardó ja va promoure un estudi i un inventari d'antenes, que convindria actualitzar.

Destaca que l'Ajuntament és l'administració competent per retirar aquestes instal·lacions; alhora que també els fa memòria que en ocasions reiterades s'han compromès a treballar la qüestió coordinadament amb la Generalitat i amb l'Estat, sense que de moment s'hagi produït cap mena de resultat, motiu pel qual formulen aquest prec.

La Sra. Sanz agraeix la formulació d'aquest prec, sobretot perquè aquest assumpte fa massa temps que dura, però que certament no és senzill de resoldre, i que implica altres administracions.

Tanmateix, explica que estan treballant en la via multilateral, atès que és una qüestió de competències distribuïdes, i més enllà de la retirada de les antenes implica l'estudi d'una nova ubicació que ateny al ministeri, a la Generalitat i a aquest ajuntament, que té les competències urbanístiques. Concreta que estan treballant amb el ministeri d'Indústria, Energia i Turisme per una bona planificació de l'espectre radioelèctric, i amb la Generalitat la gestió de les freqüències de les emissores, que en molts casos no estan regularitzades perquè no tenen els permisos concrets.

Reitera que des del principi del mandat que estan treballant amb les administracions, cosa que amb tots els canvis polítics que s'han produït no ha estat gens fàcil, tot i que ara mateix tenen l'oportunitat d'accelerar la resolució d'aquesta situació.

Afegeix que l'Ajuntament ha identificat 22 antenes pendents de regularització, i que en les primeres que van actuar va ser en les municipals; pel que fa a la resta, explica que en cinc casos han actuat treballant amb la Generalitat i amb Telefónica per regular el procés d'implantació, i han endegat un procés disciplinari en els altres tres casos, per procedir a la imposició de sanció i la retirada de les antenes.

Igualment, remarca que mantenen un diàleg permanent amb els veïns de la zona als Consells de Barri o l'associació de veïns a fi de valorar tot allò susceptible de ser regularitzat, i retirar allò que no ho és.

El Sr. Coronas agraeix l'acceptació del prec i les explicacions de la Sra. Sanz, que entén que sap que els veïns i veïnes del Turó de la Rovira estan tips d'aquesta situació; i que l'Associació Catalana de Ràdio va presentar un recurs contenciós administratiu contra aquest ajuntament denunciant la seva passivitat.

Considera, per tant, que s'imposa una solució definitiva a aquesta situació, eliminar les antenes i agrupar les que siguin realment necessàries en una única torre.

La Sra. Sanz ratifica que així ho faran, i assegura que si aconsegueixen treballar coordinadament amb la resta d'administracions s'agilitarà molt la resolució del cas.

4. (M1519/9484) Que el govern municipal procedeixi a la creació de la comissió al Fòrum per fer el seguiment dels aspectes mediambientals que afecten aquella zona de la ciutat i acordi i consensuï amb la Plataforma Aire Net l'elaboració d'un estudi que analitzi les emissions de les indústries a la zona del Fòrum.

La Sra. Capdevila, en primer lloc, saluda els veïns i veïnes del Fòrum que avui els acompanyen, i els agrair-los la seva presència.

Assenyala que des de fa temps la zona del Fòrum presenta problemes de males olors i de contaminació per la presència d'infraestructures viàries com la ronda Litoral, energètiques com la incineradora de Tersa, i ambientals generades per la depuradora i la planta de tractament de Metrofang. Confirma que aquesta situació genera molta preocupació i inquietud veïnal, així com una mobilització creixent que comporta que onze entitats veïnals s'hagin unit per formar la coordinadora Aire Net, i reclamar mesures per reduir les olors i evitar les emissions que poden ser certament perjudicials per a la salut.

Fa avinent que en la sessió del juny de la comissió d'Ecologia i Urbanisme, arran d'unes proposicions dels grups municipals Demòcrata i de Ciutadans, l'Ajuntament es va comprometre que en el termini d'un mes es crearia una comissió formada per tots els grups polítics i representants de les empreses implicades en el Fòrum, així com també la coordinadora Aire Net, sense que a hores d'ara els veïns en sàpiguen res. Aprofita per dir que dimecres passat es va complir el termini establert per a la creació de la dita comissió, i el consta que el més calent és a l'aigüera.

Afegeix que el govern també es va comprometre a elaborar un seguit d'estudis sobre emissions i auditories a l'empresa Tersa, per a la qual cosa s'havia de comptar amb experts proposats pels veïns, actuacions que tampoc no han estat enllestides.

En conseqüència, formula el prec del seu grup, que llegeix.

La Sra. Sanz ratifica que en la darrera sessió de la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat es van comprometre a crear aquesta comissió de seguiment mediambiental de la desembocadura del Besòs. Precisa que ho han previst fer en el marc del Consorci del Besòs, ja que en l'àmbit de la contaminació ambiental les fronteres administratives són més aviat difuses i, per tant, les administracions ho han d'abordar conjuntament.

Confirma que la propera setmana està previst incloure aquest assumpte en l'ordre del dia del consell executiu de la comissió del Consorci del Besòs, i executar-lo en els terminis més curts possible.

Afegeix que s'estan duent a terme els estudis previstos en aquest àmbit, i que tenen previst de portar a la comissió d'Ecologia, en els quals l'Agència de Salut Pública s'encarrega de l'estudi d'immissions de contaminants, en col·laboració amb experts del CSIC, i que ha de permetre identificar les diverses fonts d'emissió.

Informa que han incorporat la coordinadora Aire Net en l'elaboració d'aquests informes i estudis, i hi participa el Sr. Pere Domingo, catedràtic de la universitat Rovira i Virgili, concretament en la fase de mostreig que s'ha iniciat abans de constituir formalment la comissió de seguiment.

Recorda a la Sra. Capdevila que el seu grup també forma part del consell d'administració de TERSA i coneix perfectament tots els passos que s'estan duent a terme, i assegura que l'objectiu és informar al més aviat possible dels resultats dels estudis una vegada hagin conclòs.

La Sra. Capdevila insisteix en el compromís assumit pel govern en la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat de crear aquesta comissió de seguiment, i pregunta si ja ha s'ha constituït o no.

Afegeix que també van assegurar que parlarien amb els veïnats afectats, que donen una versió ben diferent de la que acaba d'exposar la Tineta d'Alcaldia, i consideren que l'Ajuntament ha definit unilateralment els termes dels estudis i de les auditories, i que els experts suggerits pels veïns encara estan pendents d'incorporar-s'hi.

La Sra. Sanz reitera que ja estan incorporats, i assegura que intenten impulsar el procés amb tot el consens possible, alhora que han demanat al Consorci del Besòs que tiri endavant la comissió. Informa que el proper dimarts se celebrarà la reunió al Consorci del Besòs amb la participació de diversos ajuntaments i en la qual es crearà aquesta comissió.

Confirma, doncs, que estan treballant en la bona direcció i convida tothom a participar.

Del Grup Municipal del PSC:

5. (M1519/9491) Que el govern de la ciutat amb el suport dels diferents grups municipals i les entitats de Barcelona, faci les gestions necessàries davant els organismes internacionals responsables (EPOA i INERPRIDE) perquè Barcelona sigui la seu en un futur proper de la EuroPride i la WorldPride, reforçant i consolidant així la seva imatge mundial de ciutat amiga i compromesa amb el col·lectiu LGTBI.

La Sra. Andrés recorda que en la darrera edició de la Pride l'alcaldessa declarava que Barcelona és una ciutat pionera en la defensa dels drets i les llibertats LGTBI, orgullosa i de referència mundial en aquest sentit.

Ratifica que les dues idees són certes, ja que Barcelona va ser la primera ciutat on es va fer una manifestació en defensa dels drets LGTBI; igualment, esmenta el pla municipal de diversitat sexual i de gènere, que posa l'èmfasi en la voluntat de Barcelona de promoure els drets del col·lectiu a escala internacional, per a la qual cosa preveu la promoció i la celebració d'esdeveniments de referència internacional sobre la temàtica LGTBI i l'acollida i organització d'actes internacionals.

En conseqüència, formula el prec, que està segura que serà acceptat, ja que les idees que va expressar l'alcaldessa coincideixen plenament amb la demanda que el govern de la ciutat, amb el suport dels grups municipals i les entitats, faci les gestions necessàries davant dels organismes internacionals responsables perquè Barcelona sigui seu de l'Europride i de la World Pride, i així reforci a escala mundial la seva imatge com a ciutat amiga i compromesa amb el col·lectiu LGTBI.

La Sra. Pérez assenyala que els dos esdeveniments citats tenen una gran magnitud, fet que implica disposar de recursos econòmics per part de l'ajuntament de la ciutat que els acull.

Precisa que segons les xifres que ha aportat Madrid la xifra va ser, en aquella ciutat, de 6,5 milions d'euros.

Per tant, considera que abans d'acceptar un prec que implica una dotació econòmica tan important cal valorar molt bé els costos i els beneficis per a la ciutat. I diu que hi ha moltes maneres de demostrar els valors que ha esmentat la regidora a escala internacional.

Afegeix que també voldria conèixer l'opinió de les entitats al respecte, de manera que creu que aquest prec s'hauria de portar al Consell LGTB, a fi de valorar si aquesta és l'estratègia; així com també voldria conèixer els arguments del PSC per prioritzar aquesta proposta per sobre de moltes altres en aquesta matèria.

La Sra. Andrés entén per la resposta de la regidora que no s'accepta el prec i ho lamenta, ja que com ha dit Barcelona ha estat pionera en el reconeixement dels drets LGTB, com es va posar de manifest acollint la primera manifestació en aquest sentit el 1976; i remarca que Madrid ha acollit aquests esdeveniments diverses vegades. Així doncs, atès que aquest govern s'emmiralla en moltes de les actuacions de l'alcaldeessa Carmena, no comprèn que ara els posi una excusa de caire econòmic.

Insisteix que quan es tracta de la defensa dels drets dels col·lectius que han patit discriminacions i han estat castigats socialment durant molt de temps no s'ha de parlar en termes econòmics; i assegura que li sorprèn i lamenta molt la resposta de la regidora.

La Sra. Pérez addueix que potser a la regidora no li ha sorprès tant com diu la seva resposta, ja que una ciutat compromesa amb el drets LGTBI ha de tirar endavant moltes propostes i ha de generar moltes sinergies, i no només donar una imatge de ciutat orgullosa.

Insisteix que cal establir prioritats i, en aquest moment, el pressupost de l'àrea LGTBI és d'un milió d'euros anual per desenvolupar polítiques de diversitat sexual i de gènere, i han augmentat d'un 40% el pressupost per a la implementació d'una llei que encara té molt de recorregut. Reitera, doncs, que tenen un compromís, no pas d'imatge ni d'esdeveniments privats, sinó de serveis i polítiques, de generar espais segurs per a aquests col·lectius, per la promoció de la cultura i la memòria respecte a la diversitat sexual i de gènere; igualment, es comprometen a invertir més recursos per a l'abordatge de les ITS i la defensa dels drets sexuals i reproductius; l'obertura d'un nou centre de recursos LGTBI; un model d'intervenció per acompanyar persones gais i lesbianes en relacions de parella que impliquen violència; garantir la no-discriminació en les empreses del col·lectiu trans, i en particular les dones trans.

Puntualitza que aquestes són les demandes que han rebut per part de col·lectius, entitats i persones LGTBI, i que aquest ajuntament està atenent en els diversos serveis i espais de què disposa. Per tant, confirma que calen molts recursos humans i econòmics i, sobretot, establir un ordre de prioritats dels drets d'aquests col·lectius, no només d'imatge i promoció de la ciutat.

No s'accepta el prec.

Del Grup Municipal del PP:

6. (M1519/9487) Instar al Govern a iniciar el procediment per infracció de les ordenances municipals per l'ocupació de La Model per part dels Comitès de Defensa de la República el passat cap de setmana.

El Sr. Mulleras explica que el cap de setmana passat, amb absoluta impunitat, els CDR van ocupar l'antiga presó Model, ara un equipament cent per cent municipal, sense permisos ni llicència, sense horaris i sense pagar cap taxa; diu, igualment, que es van dedicar a posar noms de polítics com Mariano Rajoy a les cel·les.

En conseqüència, reclamen a l'alcaldeessa que iniciï els procediments sancionadors per les normatives que van ser vulnerades pels CDR en l'ocupació de la Model.

La Sra. alcaldeessa observa que el regidor es refereix a una de les nombroses accions i manifestacions que es produeixen a la ciutat, especialment durant el darrer any, en el qual han passat coses terribles. Això no obstant, entén que han de celebrar que Barcelona ha estat escenari de manifestacions i accions de diferent signe i ideologia, pacífiques la majoria. Considera que això demostra el vitalisme i la fortalesa democràtica de la ciutat, ja que l'acció i la protesta ciutadana formen part de la base democràtica d'una ciutat i d'un país.

Es proclama ferma defensora del dret a la protesta, sempre que sigui pacífica i respectuosa amb els altres, i que no suposi danys de cap mena.

Quant a l'ocupació de la Model pels CDR a què s'ha referit el regidor, indica que va ser de caràcter temporal i pacífic, tot i que reconeix que hi ha indicis d'alguns danys puntuals, pels quals actuaran com sempre fa aquesta administració iniciant un procediment administratiu per exigir-ne el rescabament.

El Sr. Mulleras repeteix que estan parlant de l'ocupació d'un equipament cent per cent municipal; i adueix que el problema rau en què la Barcelona de l'alcaldeessa Colau ser incívica surt gratis, ser okupa és un mèrit, i hi ha barra lliure d'incompliment de les ordenances per als seus amics ideològics. Així, afirma que si un CDR independentista vol ocupar la Model no li calen permisos ni el pagament de taxes i, altrament, tot hi és inclòs i gratis.

I compara la situació amb què als qui volen veure un partit de la selecció espanyola de futbol en una pantalla gegant només els posen traves, cosa que acaba impedit la seva instal·lació.

Exigeix en nom del seu grup a l'alcaldeessa que sancioni els ocupes dels CDR de la Model, com s'ha de fer amb qualsevol altre acte d'incivisme, amb qualsevol altra ocupació d'un equipament municipal. I adverteix que avui els CDR ocupen la Model, però demà poden ocupar qualsevol altre equipament municipal.

Lamenta i denuncia que existeixi total impunitat per a ocupes i independentistes en aquesta Barcelona de l'alcaldeessa Colau.

La Sra. alcaldeessa entén que el regidor no ha prestat atenció a la seva resposta, atès que ha acceptat el prec i li ha dit que s'exigiria el rescabament dels danys produïts en béns municipals com és fa sempre.

Sospita que el regidor porta el seu discurs fet, independentment de la resposta que li puguin donar. I diu que d'allò que està convençuda és que el PP no suporta la democràcia, la llibertat d'expressió, i que allò que realment voldria és aplicar la "llei mordassa" a rapers, titellaires i adversaris polítics i socials; és a dir: "todos a la carcel", i resoldre qualsevol discrepància política a còpia de codi penal; actitud que com malauradament han pogut comprovar només complica greument les coses.

d) Preguntes

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/9495) Quin és el capteniment de l'alcaldeessa sobre els assentaments irregulars existents a la ciutat de Barcelona?

El Sr. Trias comenta que l'alcaldeessa i ell mateix van assistir ahir a un acte de la Taula del Tercer Sector a l'edifici Disseny Hub, al costat mateix del qual hi ha uns terrenys ocupats per assentaments irregulars, que contínuament van creixent, i suposa que a l'alcaldeessa se li va trencar el cor, com a ell, en passar-hi per davant.

Pregunta, doncs, quina solució han previst per abordar aquesta situació.

La Sra. alcaldeessa confirma que comparteixen la preocupació expressada pel regidor Trias, que sap que es tracta d'un fenomen global que té el seu origen en la pobresa, en la mobilitat internacional de famílies i col·lectius en situació d'alta vulnerabilitat social i de manca d'accés a l'habitatge. Precisa que el 77% de les persones instal·lades actualment en assentaments són d'origen europeu, majoritàriament de l'Europa de l'est o del mateix territori peninsular.

Diu que segueixen molt de prop aquesta situació, que sobrepassa del tot l'àmbit local, i els preocupen especialment els aspectes de salubritat i de protecció dels drets dels infants, així com també l'impacte sobre l'espai públic i, sobretot, la situació estructural de pobresa i exclusió social.

Quant a allò que hi poden fer des de l'àmbit de les competències municipals, fa avinent que augmenten els recursos quan s'incrementa el fenomen; i diu que l'oficina del pla d'assentaments irregulars (OPAI) i el servei d'inserció social per a famílies ha incrementat els recursos respecte al mandat anterior, que en l'OPAI han passat de 275.000 euros a 600.000 per abordar les qüestions estructurals que hi ha al darrere dels assentaments.

El Sr. Trias agraeix la resposta però insisteix en la preocupació que els causa aquesta situació, ja que el govern no explica què pensa fer ni quines solucions planteja.

Recorda que en plena crisi econòmica tenien també el problema dels assentaments, i van aconseguir disminuir-ne el nombre; altrament, en uns moments de recuperació econòmica, i esmerçant les quantitats per a protecció social que apunta l'alcaldeessa, els assentaments augmenten en comptes de disminuir. I diu que està convençut que si la situació hagués estat a la inversa, haurien acusat l'anterior govern de fracàs i de desastre en les solucions per als assentaments.

Insisteix que no es tracta d'un problema només de recursos, sinó de mala gestió; reconeix que no existeixen fórmules màgiques, però també que el govern no ho fa bé, ja que si amb molts més recursos no és capaç de disminuir el nombre d'assentaments sinó que augmenta, considera que s'han de plantejar que alguna cosa no fan bé.

La Sra. alcaldessa assenyala, pel que fa recursos i nombre de persones ateses, que si l'any 2015 els serveis d'inserció social van treure del carrer 250 persones, el 2017 la xifra s'ha gairebé doblat, arribant a les 463 persones. I remarca que el problema rau en què arriba molta més gent a la ciutat, gent expulsada d'altres països com França o Itàlia, i també persones provinents de l'àrea metropolitana; i que falta que les administracions que tenen més competències per abordar el fenomen estructural de la pobresa i l'exclusió social assumeixin les seves responsabilitats.

En aquest sentit, retreu a la formació del Sr. Trias que advoqui perquè el país sigui un estat, però no exerceixi; i afirma que, altrament, la seva formació no demana que el país esdevingui estat però acaben exercint com a tal, ja que aquest ajuntament acaba posant els recursos que pertoquen a la Generalitat i a l'Estat, de manera que aborden ben sols una qüestió que no és municipal; tot i això, confirma que han augmentat els recursos materials i humans gairebé al doble que el mandat anterior.

Del Grup Municipal de Cs:

2. (M1519/9481) L'alcaldeessa de Barcelona, subscriu i comparteix les declaracions del seu primer tinent d'Alcaldeia, el Sr. Gerardo Pisarello afirmant que l'atac al bus turístic del passat 9 de juliol era un acte simbòlic?

La Sra. Mejías pregunta si l'alcaldeessa subscriu i comparteix les declaracions del primer tinent d'Alcaldeia, que afirma que l'atac a un bus turístic el darrer 8 de juliol és anecdòtic i un acte simbòlic.

La Sra. alcaldessa confirma, tal com ja han manifestat el Sr. Pisarello i el Sr. Colom, també el regidor Coronas d'ERC i moltes altres veus, que rebutgen l'acció contra els bus turístic, i no en comparteixen ni el fons ni la forma. Altrament, entenen que el debat sobre el turisme s'ha de canalitzar per les altres vies i canals democràtics que existeixen a la ciutat.

Tanmateix, constata que Barcelona és una ciutat democràtica en què es manifesten protestes de tota mena, i creu que això no s'ha de confondre amb actes que Ciutadans associa gairebé al terrorisme.

Per tant, afirma que comparteix amb el Sr. Pisarello que l'acció no estava adreçada a infligir cap dany a les persones ni al vehicle, sinó a visibilitzar una protesta, de la qual entén que ni la Sra. Mejías ni ella mateixa no en comparteixen ni el fons ni la forma, però remarca que ni va causar danys ni va interrompre el servei, per tant, considera que no s'ha de magnificar aquest fet concret com fa el grup de Ciutadans de forma interessada.

La Sra. Mejías fa notar que l'alcaldeessa té una gran habilitat per dir una cosa i la contrària en la mateixa intervenció, ja que li ha respost que, d'una banda, rebutja l'acció contra el bus turístic, però, d'altra banda, diu que entén que aquestes coses passin.

Puntualitza que la protesta, la manifestació o la vaga estan regulades per llei i són l'exercici de drets fonamentals i, per tant, existeixen camins i procediments per expressar-los. Tanmateix, l'acció contra el bus turístic no es pot entendre com un acte de protesta, sinó que ho qualifica d'acte que comporta risc.

Considera que és important que avui l'alcaldeessa s'hagi expressat pel que fa a aquest cas concret, ja que la seva opinió té transcendència i, per tant, que no condemni aquests fets provoca que hi hagi qui es cregui que pot actuar amb impunitat.

Pregunta a l'alcaldeessa què dirà si algun dia algun dels brètols –terme que va emprar el Sr. Coronas– que van atacar l'autobús es passa de la ratlla i provoca algun problema més greu; i aprofita per recordar que en l'atac de l'any passat al bus turístic van pujar-hi amb navalles i la cara tapada, i enguany han tornat a abordar un vehicle carregat de turistes, i també s'han despenjat al Park Güell. Pregunta què passarà quan facin malbé el patrimoni de la ciutat, o fereixin algun turista.

Demana, doncs, que l'alcaldeessa condemni aquests fets, i que amb la condemna contribueixi a dissuadir les persones que tenen intenció de continuar perpetrant actes vandàlics; insisteix que l'alcaldeessa té una gran responsabilitat en aquest sentit, i diu que voldria que, de la mateixa manera que el regidor Colom signa una Declaració Institucional de rebuig d'aquestes actes, l'alcaldeessa també els condemni i els rebutgi avui per evitar que es continuï fent mal al turisme i a la ciutat amb missatges negatius.

La Sra. alcaldeessa repeteix que rebutja aquesta acció i que considera que el turisme és una activitat positiva per a la ciutat i, per tant, els actors turístics tenen el suport del govern municipal; i, alhora, els demanen coresponsabilitat perquè l'activitat sigui sostenible i conciliable amb la vida als barris.

Dit això, insisteix que la regidora es refereix a una acció concreta que no és violenta, però que utilitza per generar alarma augurant que passarà alguna cosa greu, i la culpa de convertir-se en còmplice perquè alguns es creguin que poden actuar amb impunitat.

Pregunta a la Sra. Mejías per què, si li preocupa tant la violència, la impunitat i que pugui passar alguna cosa greu, no planteja mai una pregunta, per exemple, sobre el que fa poc ha passat als carrers de Barcelona, i és que un feixista, que s'ha identificat com a policia nacional, al crit de "viva España y viva Franco" ha donat un cop de puny a la cara a un fotoperiodista. Qüestiona com és que això no li preocupa, ja que aquest sí que és un acte de violència explícita.

Conclou que la Sra. Mejías només formula preguntes sobre determinats tipus d'accions que magnifica, tot i no ser violentes, i acaba aconseguint un resultat paradoxal, i és que acaba generant allò que diu que vol evitar, és a dir, alarma social servint-se d'un fet aïllat, i provocant turismefòbia allà on no existeix.

Del Grup Municipal del PSC:

3. (M1519/9492) Quines gestions ha fet l'alcaldeessa personalment per donar resposta a la situació econòmica que viu l'Ajuntament i com assegura que complirà amb els seus compromisos d'inversions als barris?

La Sra. Ballarín posa de manifest que fa vint dies van rebre informació sobre l'amenaça de retallades en inversió i despesa pública municipal que es podrien materialitzar el 2018 i el 2019.

Posa de manifest que la ciutadania està preocupada pel que succeeix, sense rebre cap explicació per part del govern de la ciutat, concretament de l'alcaldeessa; així, han transcorregut vint dies sense confirmar ni desmentir quins equipaments, quines escoles bressol, biblioteques, centres cívics o carrers es deixaran de fer.

Pregunta a l'alcaldeessa per què s'amaga, ella que sempre és a primera línia, que no triga ni un segon a opinar sobre qualsevol fet humà i diví; que fa tuits sobre allò que pot estar passant als antípodes; li demana, doncs, que ara els expliqui quines mesures han pres per gestionar aquestes retallades, i com pot assegurar que es compliran les inversions als barris.

La Sra. alcaldeessa respon, d'entrada, que ningú no s'amaga, i que estan donant la cara aquí i als barris, a peu de carrer, cada dia; i subratlla que els números d'aquest ajuntament són més transparents que mai, que els pressupostos i les factures estan disponibles; i que, de qualsevol execució de pressupost, cada any se'n pot fer el seguiment fins al mínim detall.

Insisteix, doncs, que hi ha transparència absoluta, i rendició de comptes permanent, i assegura que no estan disposats a acceptar una mentida per veritat. Així, quan la regidora s'entesta a parlar de retallades, li assegura que no n'hi han, sinó números concrets que demostren que en aquest mandat s'augmenta el pressupost total entre despesa corrent i inversions de vuit-cents milions d'euros respecte al mandat anterior; es desprivatitzen serveis; se signa un conveni laboral que feia deu anys que no se signava, i que fa que els treballadors i treballadores municipals recuperin poder adquisitiu, és a dir, es reverteixen retallades del passat.

Afirma que el govern no només no retalla, sinó que reverteix retallades, i el de Barcelona es converteix en l'ajuntament que més inversió social fa en tot l'Estat.

La Sra. Ballarín replica que, d'entrada, el govern nega l'evidència de les retallades, centrifuga responsabilitats i, després, ataca els missatgers i juga a l'ambigüitat. Així, constata que en comptes de dir-ne retallades en diu replanificacions o reprogramacions, en la mateixa línia que dels barracons escolars en diuen mòduls prefabricats.

Recomana a l'alcaldeessa que no faci tants mèrits per consolidar-se com a emperadriu de l'ambigüitat i, altrament, que anomeni les coses pel seu nom a fi que les pugui entendre la gent senzilla a qui diu que representa; així, demana que expliqui si es faran totes les escoles bressol que s'havien programat, o si es retallaran les biblioteques previstes, si es faran les inversions en mercats municipals o els equipaments culturals promesos. I afegeix que voldria que l'alcaldeessa anés als barris a explicar als veïns als quals van anunciar totes aquestes inversions, quines es faran i quines no.

Adverteix a l'alcaldeessa que té un problema real amb una part de la previsió de les inversions d'enguany, i li suggereix que es miri el cartell que té al seu despatx on diu "no oblidarem mai d'on venim", perquè considera que ho han començat a oblidar.

La Sra. alcaldessa observa que la regidora li demanava que parlés d'una manera entenedora per a la gent senzilla, i li retreu que hagi emprat un to tan paternalista, com si considerés que "la gent senzilla" té més dificultats per entendre les coses. Manifesta que ella mateixa forma part d'aquesta gent senzilla, no té propietats i prové de família treballadora i humil; i considera que si alguna fama té és la de parlar clar.

Fet aquest aclariment, diu que voldria acabar aquesta resposta d'una manera propositiva; i repeteix que els números demostren que no només no es fan retallades sinó que s'augmenten les inversions, i que és possible que hi pugui haver variacions sobre el muntant de l'ingrés per plusvàlues, o que determinades coses en comptes de fer-se enguany es facin el proper exercici, i que tot això forma part de la gestió ordinària i, en cap cas, no són retallades. I precisa que tots els ajuntaments es poden veure afectats si hi ha una davallada dels ingressos per plusvàlues.

Aprofita per recordar que gràcies també al suport de la seva formació, el PSOE governa a l'Estat, i demana a la Sra. Ballarín d'anar juntes a Madrid per recuperar retallades de l'Estat a Barcelona, com ara les que ha patit el transport públic o l'habitatge en què s'ha produït una desinversió de centenars de milions d'euros.

Del Grup Municipal del PP:

4. (M1519/9488) Quants refugiats i immigrants pot acollir la ciutat de Barcelona, i de quin catàleg de serveis i béns, recursos humans, materials i pressupostaris es disposa?

La Sra. alcaldessa anuncia que respondrà ella aquesta pregunta que, d'entrada, havia de respondre el Sr. Asens.

El Sr. Villagrasa pregunta quants refugiats immigrants pot acollir Barcelona, i quin és el catàleg de serveis, recursos humans i pressupostos de què disposen per a aquesta finalitat.

Justifica la presentació d'aquesta pregunta perquè no poden restar impassibles davant del drama humanitari que sofreixen moltes persones per causes de guerra, explotació o fam; tanmateix, destaca que hi ha moltes institucions que treballen de forma silenciosa per salvar vides de moltes persones que intenten arribar per mar. I posa a tall d'exemple que l'armada espanyola els darrers tres anys ha salvat més de quinze mil vides, sense fotos, sense shows, ni realitys, tan sols responsabilitat, la mateixa que ara demanen a aquest ajuntament.

Reconeix que cal ser solidaris, però també conscients de la capacitat d'acollida que té la ciutat i dels recursos que posseeix. Consideren que això hauria de ser una decisió de ciutat, compartida amb tots els grups municipals, sense cops d'efecte ni titulars que, finalment, només provoquen un efecte crida, i que les màfies que s'aprofiten d'aquestes persones abusen encara més de la seva situació; i també adverteix que el que pot passar és que es vegin sobrepassats de la capacitat d'acollida i provocar una altra mena de problemes.

Conclou, doncs, apel·lant a tota la solidaritat que es pugui oferir, però amb rigor i amb responsabilitat.

La Sra. alcaldessa observa que el regidor ha plantejat diverses qüestions, una de les quals és la de salvar vides, i afirma que celebra totes les vides salvades, i també tothom qui és

particip d'aquest salvament humanitari, ja sigui l'armada espanyola o la de qualsevol altre estat, o sigui Proactiva Open Arms. Remarca que salvar aquestes vides és una obligació dels estats democràtics d'Europa, i no és una opció.

Alerta, però, que el problema és que no se salven totes les vides, i col·lectius com Proactiva Open Arms es veuen obligats a fer una feina que haurien d'estar fent els estats europeus; per això, Barcelona dona suport a entitats com aquesta, ja que considera que fa una feina imprescindible i que és obligació seva de col·laborar-hi.

Afegeix que després hi ha les persones que arriben per vies diverses i als quals cal atendre dignament i adequadament, que és la seva obligació moral i política, democràtica i jurídica.

Reconeix que aquesta no és una competència municipal, sinó que, sobretot, és estatal i de la Generalitat pel que fa a l'acollida, i és l'Estat qui gestiona els fons de centenars de milions d'euros de la UE. Constata que, malauradament, amb el govern del PP l'Estat no ha assumit la seva responsabilitat en aquest sentit, i molts ajuntaments, a més d'aquest, han hagut de fer una feina que no els tocava. I concreta que Barcelona ha atès, d'ençà que fa tres anys es va declarar ciutat refugi, més de setze mil persones, i enguany ja n'han atès més de quatre mil, i només des del 19 de juny han arribat 800 persones en autobusos provinents de la frontera sud, i les han ateses conjuntament aquest ajuntament i Creu Roja. I aprofita novament per fer una crida a la Generalitat i a l'Estat perquè assumeixin les seves responsabilitats respectives.

Quant a les capacitats, respon que s'han d'atendre aquestes persones que arriben, com ho haurien de fer amb qualsevol dels presents, i pregunta al regidor si no ho creu així.

El Sr. Mulleras diu que evidentment que s'han d'atendre, que ajudar a salvar vides és una obligació; això no obstant, entén que també han de ser responsables de la manera com es coordinen per fer-ho. Indica, en aquest sentit, que la Generalitat deia que tenia una capacitat d'acollida de 1.800 persones refugiades, però la realitat és que només disposa de 500 places.

Es pregunta, doncs, com pot afectar això a Barcelona; quina mena de coordinació té aquest ajuntament amb el govern d'Espanya i amb la Generalitat perquè la solidaritat estigui repartida entre tot el territori nacional, i que allò que afecta directament Barcelona també es reparteixi amb la resta de Catalunya, perquè han de ser conscients que tenen una capacitat d'acollida limitada amb els recursos de què disposen.

La Sra. alcaldessa assegura que aquest ajuntament no s'ha cansat d'interpel·lar l'Estat i la Generalitat, i que una de les primeres reunions que han fet amb la nova delegada del govern de l'Estat han tractat aquesta qüestió, com també amb la Secretària d'Immigració. Remarca, doncs, que amb gran rapidesa s'han posat en contacte amb els nous responsables del govern de l'Estat. Recorda que hi havia un fons de dos-cents milions d'euros en la Llei d'estrangeria, que el govern del PP va retallar, i que s'havien de destinar a l'acollida.

Del Grup Municipal de la CUP:

5. (M1519/9485) Quines són les actuacions dutes a terme per l'Ajuntament de Barcelona en el marc del Consorci de Turisme de Barcelona fruit de les conclusions de l'informe de fiscalització?

La Sra. Reguant fa referència a què fa mig any es va fer públic un informe de fiscalització del Consorci de Turisme de Barcelona, en el qual s'apuntaven diversos elements que mostren la cara més fosca dels consorcis publicoprivats, i de la manera com busquen escapar del control públic, popular i col·lectiu; i, altrament, allò que pretenen és el benefici dels interessos privats per damunt de l'interès públic.

Posa de manifest que la reacció pública generalitzada a l'informe esmentat es va centrar a demanar la dimissió del director general del Consorci, i ara s'està en procés d'escollir-ne un de nou.

Afegeix, tanmateix, que hi havia altres aspectes a tenir en compte en l'informe de fiscalització, motiu pel qual pregunten quines mesures treballa aquest ajuntament amb l'objectiu de capgirar les polítiques del Consorci.

El Sr. Colom observa que la regidora, com a membre del consell general del Consorci, i també com a observadora al comitè executiu, té coneixement de molts dels aspectes que planteja.

Això no obstant, explica que l'informe constata deficiències greus en la contractació pública, i que en poc temps aquest ajuntament va presentar les mesures internes de contractació que han de regular la del Consorci; afegeix que d'ençà del febrer han anat fet la seqüenciació de diversos contractes que no havien seguit els procediments correctes amb anterioritat, i que ara s'estan licitant de forma correcta.

Posa de manifest que l'informe també assenyalava diverses deficiències de control intern i de procediments, motiu pel qual han encarregat una auditoria de compliància per conèixer quins són aquests procediments i si s'adequaven al control adient, i avança que una vegada en tinguin els resultats actuaran en conseqüència. I comenta, també, que van encarregar també un informe sobre les despeses de la targeta corporativa.

La Sra. Reguant considera evident que amb tot això no n'hi ha prou, i el fet és que hi continua havent un consorci opac, poc democràtic, que prioritza interessos privats per sobre dels públics, i on majoritàriament la part privada és la que té més pes.

Conclou, doncs, que els interessos col·lectius i públics no són els principals del Consorci i, per tant, consideren que calia una anàlisi molt més àmplia, que abordés els processos de gestió, però també els processos interns de presa de decisions, i que s'analitzés quins són els seus impactes en l'entorn. Recorda que el Consorci obté beneficis de la taxa turística per promocionar el turisme, de manera que fa que aquesta taxa retorni a mans dels lobbies hotelers; es tracta, doncs, que la taxa turística continuï alimentant beneficis i no s'empri per pal·liar necessitats de la ciutat.

Comenta que es va acordar de fer un procés d'anàlisi molt més afinada, obert a la ciutadania, i amb participació del Consell de Turisme, però passen els mesos i de tot això no s'ha fet res; i en tot aquest període, i amb el director canviat, no s'ha abordat encara el problema de fons del Consorci.

El Sr. Colom reconeix que quan van arribar a l'alcaldia el Consorci de Turisme era opac, però remarca que actualment es pot accedir a tota la seva informació des del web, que està al

mateix nivell que la de qualsevol altra entitat pública; així, s'hi troba informació sobre els comptes, sous, conveni o contractació.

Pel que fa a la combinació d'interessos privats i públics, indica que al Consorci les decisions es prenen conjuntament entre el sector públic i el privat, i que als comitès executius aquest ajuntament hi porta propostes, que la Sra. Reguant també té oportunitat de treballar perquè n'és membre i, per tant, part en la presa de decisions.

Quant a la taxa turística, considera que no es pot negar que aquest ajuntament ha limitat la xifra a destinar a la promoció -4,5 milions d'euros-, i que ha dit que la resta s'havia de convertir en retorn a la ciutat per compensar-la de l'activitat turística. I puntualitza que amb això també donen compliment a una llei que els obliga a destinar part de la taxa a la promoció, per remarca que el percentatge més elevat retorna a la ciutat.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

MOCIONS

DECLARACIONS INSTITUCIONALS

DI1. Els passats 17 i 18 d'agost del 2017 Barcelona i Cambrils van patir l'atac terrorista més gran viscut a Catalunya en el que duem de segle. En nom de la irracionalitat es van segar la vida de 16 persones i es van ferir a més de 150 persones, destrossant a desenes de famílies i intentant terroritzar a tota una ciutat i un país. Però la resposta dels ciutadans i ciutadanes va ser exemplar, els quals van demostrar una valentia, una solidaritat i una fermesa en la defensa dels nostres valors fora de tota mida. Com també va ser exemplar la resposta dels cossos de seguretat i d'emergències, els quals van saber donar una sòlida i ràpida resposta als atacs terroristes, desactivant la cèl·lula abans que aquesta pogués continuar atacant. D'aquells dies foscos i durs la ciutat de Barcelona conserva records molt dolorosos que mai haurà d'oblidar, però també conserva els records de la solidaritat, de la feina ben feta, de com es va saber reaccionar d'una manera bona i justa. Tothom va saber estar a l'alçada de les circumstàncies. I per tal d'agrair a tothom i demostrar el que sent la ciutat de Barcelona i d'acord amb el que estableixen els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.1 del reglament Orgànic de l'Ajuntament de Barcelona, el Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona aprova la següent Declaració Institucional:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

Primer. L'Ajuntament de Barcelona vol demostrar de nou el seu suport i escalf als familiars de les setze víctimes de l'atemptat del 17 d'agost del 2017 i als més de 150 ferits i els seus familiars. L'Ajuntament de Barcelona sempre estarà amb ells i el seu record serà sempre un al·licient per continuar lluitant per la pau i la llibertat.

Segon. L'Ajuntament de Barcelona continuarà ferm en la defensa de les llibertats, de la pau i dels Drets Humans i sense rendir-se davant els totalitarismes de qualsevol mena.

Tercer. L'Ajuntament de Barcelona vol tornar a agrair tot el suport i estima que ha rebut durant aquest últim any d'arreu del món. Barcelona mai oblidarà a tots els que ens han acompanyat en el dolor i ens l'han alleugerit.

Quart. L'Ajuntament de Barcelona vol mostrar l'orgull que sent pels barcelonins i barcelonines, per com van saber reaccionar exemplarment davant del terror, per la valentia i la solidaritat mostrades en aquells dies tan foscos i durs.

Cinquè. L'Ajuntament de Barcelona agraeix de nou la feina duta a terme aquells dies per les forces de seguretat (Mossos d'Esquadra Guàrdia Urbana) i els Serveis d'Emergències Mèdiques, i agraeix especialment la bona tasca duta a terme pel Major dels Mossos d'Esquadra Josep Lluís Trapero i pel Molt Honorable Conseller d'Interior Joaquim Forn.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Ciurana, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte el dels grups de Ciutadans i del Partit Popular.

DI2. Atesa la Declaració Universal dels Drets Humans de 1948; les directrius de la Unió Europea sobre els defensors dels Drets Humans de 2004; la Constitució de Nicaragua, la declaració del representant de la UE en Assumptes Exteriors i Seguretat, el novembre de 2016 sobre els resultats de les eleccions a Nicaragua; el comunicat de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides pels Drets Humans (ACNUDH) de 27 d'abril de 2018 sobre la situació dels Drets Humans a Nicaragua; la Declaració del Parlament Europeu de 31 de maig de 2018, atès l'informe de la CIDH i la seva declaració de 21 de maig i 22 de juny; la Declaració de Suport al poble de Nicaragua de l'OEA de 5 de juny de 2018; el comunicat conjunt de la CIDH i l'oficina de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides de 10 de juliol de 2018.

Atès que l'organisme nacional dels Drets Humans ANPDH de Nicaragua, el seu informe de 10 de juliol, que cobreix des del 18 d'abril de 2018 fins a la data de la seva publicació, presenta que en 83 dies de protestes 351 persones han estat assassinades, almenys 2100 ferits amb negació d'atenció en centres mèdics públics, 51 ferits amb lesions permanents, 329 persones segrestades, 68 persones torturades i 261 desaparegudes com a conseqüència de la repressió violenta per part del govern actual de Nicaragua, liderat pel president Daniel Ortega i la seva dona, la vicepresidenta Rosario Murillo. Que a causa del descontent d'amplis sectors de la societat s'iniciaren protestes dirigides principalment per estudiants als quals s'han sumat la resta de sectors de treballadors/es, camperols/es, ambientalistes, defensores i defensors de drets humans i de la ciutadania en general. Que el dia 20 d'abril 600 estudiants van ser atacats a la catedral de Managua per forces antidisturbis i per grups del Frente Sandinista de Liberación Nacional que haurien actuat de manera coordinada amb grups violents i amb total impunitat i amb la complicitat i consentiment de la Policia Nacional, que la CIDH ha documentat en atacs a quatre centres universitaris (UCA, UPOLI, UNA i UNAN).

Atès que la majoria de víctimes presentaven ferides de bala al cap, coll, tòrax o abdomen, el que suggereix clarament que es tracta d'execucions extrajudicials. Testimonis van afirmar que els trets van ser efectuats per francotiradors i que les autoritats nicaragüenques han estat estigmatitzat obertament els manifestants acusant-los de manipulació política.

Atès que és especialment preocupant la mort d'almenys 25 nens i nenes i adolescents, que s'està empresonant menors junt amb adults i que es tenen notícies d'infants desapareguts.

Atès que l'elevat nombre de víctimes evidencia la brutal repressió exercida per les autoritats estatals, violant els principis de necessitat i proporcionalitat que exigeixen el dret

internacional i les normes que imposen les limitacions a l'ús de la força, així com la manca de respecte als principis del Dret Internacional Humanitari de la Convenció de Ginebra.

Atès que l'Alt Comissionat de les Nacions Unides pels Drets Humans, Zeid Ra'ad Al Hussein, en la seva darrera intervenció com a cap de la màxima entitat per a la promoció i defensa dels drets humans al món, el passat 18 de juny va condemnar la violència a Nicaragua durant el discurs inaugural de la 38a sessió del Consell de Drets Humans.

Atès que des de la visita de treball a Nicaragua, realitzada del 17 al 21 de maig, el CIDH ha aportat 12 resolucions sol·licitant a Nicaragua l'adopció de mesures cautelars per protegir la vida i la integritat personal de 69 persones i els seus nuclis familiars. Que la CIDH va comprovar que la policia i les forces antiavalots van utilitzar per a la repressió armes de foc, pistoles de bales de goma i gasos lacrimògens de forma indiscriminada, sense fer ús dels protocols per regular l'ús proporcional de la força. A més, va documentar detencions il·legals i arbitràries, tortures i tractes cruels, inhumans i degradants, l'existència de franc tiradors per reprimir les manifestacions i inhibir la participació de la ciutadania. També informa que va identificar com a patró que no Medicina Legal ni Fiscalia van documentar fefaentment les circumstàncies en què es van produir les causes de les morts i les lesions produïdes a manifestants.

Atès que MESENI va documentar actes de repressió selectiva per mitjà de detencions arbitràries, violacions de domicilis per buscar persones que van participar en protestes, i opositors, i que com a conseqüència d'aquestes accions un gran nombre de persones s'han vist forçades a fugir de les seves llars, amagar-se i desplaçar-se a altres territoris tant dins com fora del país, i que la CIDH també ha identificat una nova modalitat de repressió com la presa de terres per part de grups organitzats que ingressen a envair propietat privada com una forma d'intimidació. Així com també ha observat diversificació de les formes de repressió contra la població manifestant opositora i qui col·labora de qualsevol forma amb aquesta, incloent familiars i veïns, i que ha condemnat també els fets violents contra membres de l'església catòlica. Que el 5 de juliol es va iniciar una "operació neteja" per desmuntar barricades a diferents ciutats del país i que el govern, a través de la policia i grups parapolicials, va realitzar operatius a diverses ciutats per reprimir persones que donaven suport a les barricades com a mitjà de protecció enfront de les accions dels grups progovernamentals, i que varies persones haurien mort i resultat ferides existint indicis d'ús d'armes exclusives de l'exèrcit.

Atès que la CIDH va ser informada sobre violacions de domicilis i detencions arbitràries a diferents ciutats pel Consell del Poder Judicial, i que haurien estat víctimes de violència, maltractaments i tortures, i que fou informada que ni al CENIDH ni a la CPDH se'ls va permetre representar les persones que es trobaven en audiència preliminar, i que la incomunicació i la falta de control judicial constitueix una violació al dret de les persones detingudes i a la seva integritat personal, i que l'incompliment d'aquests deures reflecteix l'arbitrarietat amb què es practiquen les detencions realitzades a partir dels fets ocorreguts des del 18 d'abril en una pràctica generalitzada de criminalització de la protesta social, i que preocupa especialment la situació d'adolescents que es troben privats de llibertat.

Atès que la CIDH i l'Alt Comissariat de les Nacions Unides, el Parlament Europeu consideren fonamental que la República de Nicaragua ofereixi el llistat de totes les persones mortes i

ferides, i realitzi de forma immediats, expedienti i investigui els responsables dels fets, i que encara està a l'espera que se'ls faciliti informació de les persones detingudes i l'accés als centres de detenció per verificar la integritat personal i les garanties d'accés a la justícia.

Atès que aquesta resposta repressiva per part del govern i la policia també s'ha evidenciat amb mesures de censura contra la premsa, atacs al funcionament de mitjans de comunicació com a represàlia per la cobertura de les protestes, que constitueixen una vulneració de la llibertat de premsa inadmissible en un sistema democràtic, arribant a extrems com l'assassinat del periodista Angel Gahona mentre cobria en directe els disturbis de Bluefields el 21 d'abril, i que la repressió contra els líders de l'oposició han estat condemnats com un atac contra les llibertats civils.

Atès que la greu situació dels drets humans a Nicaragua ha forçat persones a buscar protecció al nostre país en asil i refugi, i que el desplaçament és una conseqüència de la violència que es viu a Nicaragua.

Atès que el Sr. Ortega continua en el poder durant tres mandats consecutius, tot i que la Constitució de Nicaragua prohibia la reelecció consecutiva, després que les eleccions de 2011 i de 2016 van ser objecte de fortes crítiques a causa de les irregularitats denunciades per les institucions de la Unió Europea i l'OEA, sense la presència d'observadors internacionals creïbles, el que demostra la corrupció i l'autoritarisme en què s'ha sumit la República de Nicaragua.

Atès que les preocupacions legítimes pel nepotisme del govern de Nicaragua manifestades per grups de defensa dels drets humans que han condemnat la progressiva concentració de poder que suposen el domini d'un partit únic i el debilitament de les institucions, i amb les evidències que durant el decenni anterior la República de Nicaragua va patir un deteriorament de la democràcia i l'estat de dret, així com del seu desenvolupament i la consolidació de la democràcia i l'estat de dret.

Atès que la corrupció del sector públic, inclosa la corrupció en què estan implicats familiars d'Ortega, continua sent un dels principals reptes i que el suborn de funcionaris públics, els embargaments il·legals i les avaluacions arbitràries per part de les autoritats duaneres i fiscals són pràctiques molt habituals,

Per aquests motius, i d'acord amb el que estableix l'article 55.1 del Reglament Orgànic Municipal, formulem la següent Declaració Institucional:

Sobre l'extrema gravetat dels drets humans a Nicaragua, per demanar la protecció de la vida i la integritat física de les persones i la llibertat d'expressió del poble de Nicaragua,

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona declara: 1. Que expressa la seva preocupació per la situació d'extrema gravetat en que es troben els Drets Humans a Nicaragua, tot demanant tant la protecció de la vida i la integritat física de les persones com la llibertat d'expressió del poble de Nicaragua. 2. Que exigeix a la República de Nicaragua a posar fi d'immediat a la repressió i a les detencions arbitràries i a totes les violacions de drets humans. 3. Que condemna la brutal repressió i intimidació dels manifestants i urgeix el cessament de les amenaces, desaparicions, detencions arbitràries, tortures i assassinats

perpetrats per les autoritats nicaragüenques, les forces armades, la policia i grups violents que donen suport al Govern de Nicaragua, recordant a totes les forces públiques el seu deure i obligació de protegir i defensar la ciutadania. 4. Que demana a les autoritats nicaragüenques que posin fi a tots els actes de violència comesos contra les persones que exerceixen el seu dret a la llibertat d'expressió i el dret de reunió. 5. Que manifesta el seu condol i la seva solidaritat amb totes les víctimes, persones assassinades, detingudes, amenaçades i/o torturades i amb els seus familiars. 6. Que expressa la seva preocupació per les conclusions de l'informe de la CIDH, insta a la comunitat internacional a que exerceixi un paper actiu a l'hora d'obligar els responsables a retre comptes davant els tribunals i a seguir les recomanacions de la CIDH. 7. Que demana al govern de Nicaragua que reconegui i reforci l'autoritat d'una comissió per garantir la veritat, la justícia i la reparació, així com per supervisar l'aplicació de les recomanacions presentades per la CIDH i que fixi un calendari per a les seves noves visites, tot sol·licitant la creació d'un registre públic de les admissions als hospitals. 8. Que exigeix a les autoritats nicaragüenques que autoritzin immediatament una investigació internacional transparent independent per tal de judicialitzar els responsables de la repressió i de les morts durant les protestes. 9. Que condemna l'estigmatització, la persecució i l'assenyalament de les persones defensores dels drets humans a Nicaragua i exhorta a les autoritats de la República de Nicaragua a respectar la integritat de quins integren el procés de diàleg nacional. 10. Que lamenta la violació de la llibertat de premsa a Nicaragua, tant abans com durant les protestes, considerant que la confiscació d'equips a periodistes i la censura a mitjans de comunicació per part de les autoritats és inacceptable i insta al Govern de Nicaragua a que restableixi la plena llibertat d'expressió al país i que posi fi a l'assetjament de periodistes. 11. Que insta a les autoritats nicaragüenques a que prestin a tots els agents de la societat espai suficient per actuar lliurement, en virtut del dret internacional i per poder establir les bases perquè totes les parts enfrontades debatin de bona fe sobre la situació a Nicaragua des del respecte als drets humans al país. 12. Que subratlla la necessitat d'unes institucions democràtiques sòlides, de la llibertat de reunió i del pluralisme polític i demanem, en aquest sentit, que es dugui a terme una reforma electoral amb vista a la celebració d'unes eleccions justes, transparents i creïbles que respectin les normes internacionals com la manera de resoldre la crisi política actual. 13. Que insta a les autoritats competents a cercar respostes de protecció per a les persones que s'han vist forçades a demanar garanties d'asil i refugi com a conseqüència de les greus violacions de Drets Humans que es viuen actualment a Nicaragua. 14. Que fa trasllat dels acords a l'ambaixador de la República de Nicaragua a Espanya i al Ministeri d'Assumptes Exteriors i Cooperació i a la Generalitat de Catalunya.

La Sra. alcaldessa expressa tota la solidaritat amb el poble de Nicaragua i el desig que acabi ben aviat la violència desfermada en aquell país.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Ballarín, que saluda al públic assistent, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte el del grup CUP- Capgirem Barcelona.

Finalment, la Sra. alcaldessa desitja bones vacances a tothom, i que serveixin per agafar forces i tornar renovades i renovats per donar el millor al servei de la ciutat.

No havent-hi altres assumptes per a tractar, la Presidència aixeca la sessió a les setze hores.